

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПОДГОРИЦА, СЕПТЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII, БРОЈ 431
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ИНТЕРВЈУ:

ГОРДАНА БУЛАТОВИЋ

предсједник Српске радикалне странке
”др Војислав Шешељ” у Црној Гори

ДУШКО СЕКУЛИЋ

предсједник Извршног одбора
Српске радикалне странке за Црну Гору

БЕОГРАД, 21. СЕПТЕМБАР 1997. ГОДИНЕ

У ОЧЕКИВАЊУ РЕЗУЛТАТА ИЗБОРА

**Јадранка и др Војислав
Шешељ су гласали у
Батајници, земунском насељу
у којем живе**

**Драган Тодоровић,
предсједник Извршног одбора
Српске радикалне странке,
чита новинарима приспјеле
резултате**

**Какви су резултати, најбоље
показује осмијех др Шешеља**

**Почашћени су бројни
новинари који су у изборном
штабу радикала дежурали
цијелу ноћ**

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Дмитриј Јанковић

Припремили:
Душко Секулић, Драган Вујовић,
Милун Терзић

Лектор:
Зорица Илић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић, Вељко Дуклић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ,
Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко
Ђурђевић, Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
Др Ђорђе Николић

Подпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Јовановић, Ранко Вујић,
Драган Тодоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић, Јоргованка
Табаковић, Ратко Марчета,
Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

**Технички уредник
и компјутерски прелом:**
Драган Перић, Емил Бели

Штампа:
Пословни систем "Грмеч",
АД "Привредни преглед",
Маршала Бирјузова 3-5, Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 20.000

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд,
тел.: 3240-551

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 05. јуна 1991. године.

Министарство за информације Репу-
блике Србије 19. августа 1991. године дало
је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Ве-
лика Србија" сматра производом из Тари-
фног броја 8, став 1, тачка 1 алинеја 10, за
чији промет се плаћа основни порез по
стопа од 3%.

ЗАШТО ГЛАСАТИ ЗА МОМИРА БУЛАТОВИЋА

СТАВ РАДИКАЛА У ИНТЕРЕСУ НАРОДА

Српска радикална странка посљедњих мјесеци, дала је велики допринос у разоткривању истине о свим облицима злоупотреба власти у Црној Гори, с бројним примјерима криминала, шверца цигарета, пића, дроге и свих роба које су одлазиле путевима које је зацртао Ђукановић и његови назови реформисти. Ти трансформисани пиљари - нови бизнисмени, темељили су свој успон на свему ономе чега се стиди Црна Гора. И то им је било мало, па су хтјели поред те и такве власти да одвоје Црну Гору од Србије како би задовољили своје налогодавце са запада, зарад шаке долара.

У таквој ситуацији када се бије битка за опстанак Црне Горе у заједничкој нам држави, Српска радикална странка "Др Војислав Шешељ", у договору са предсједником др Војиславом Шешељем, донијела је одлуку да је сада најважније очувати српско јединство и зауставити црногорске сепаратисте на челу са Милом Ђукановићем. То је био главни разлог да повучемо предсједничку кандидатуру проф. Гордане Булатовић, без обзира што је сакупљено 3.850 потписа. Нама је важнији српски национални интерес него, како то неке, наводно српске, странке у Црној Гори чине, одређујући се да од предсједничке трке ућаре коју хиљаду динара на штету српских интереса. Провидне су њихове ријечи како, наводно, трку користе за промоцију странке. Нама таква промоција није потребна јер ради 21 општински одбор и постоји велико чланство и интересовање. На другој страни на просторима Црне Горе је позната досљедност радикала и њихово истинољубље.

Једном броју, назови српских странака, мало је то што у изборима виде зараду на штету српских националних интереса, већ слиједе пут Новака Килибарде, познатог тројанског коња у српском народу и свакодневно понављају да су једино они заступници српског народа, умјесто да проналазе путеве сабрања како би се узела власт, не ради власти већ зарад остваривања наших циљева. Такве странке су пожуриле да пријаве предсједничке кандидате, свјесне да ниједан од њих, у овом тренутку, нема шансу.

Доктор Војислав Шешељ је у име наше странке јасно ставио до знања народу Црне Горе шта српски радикали мисле и кога подржавају:

"Ми смо се јасно определијели о аутентичном сукобу у врху ДПС Црне Горе. Опређијели смо се на принципијелан начин. Нијесмо се определијели према симпатијама, према томе да ли некога волимо или не волимо. Ми смо процјењивали интересе српског народа. Опција коју заступа Мило Ђукановић је отворено сепаратистичка, а Булатовић је за јединствену државу. То је једини разлог нашег оваквог одређења. Булатовић нам остаје политички противник и ми са њиме настављамо политичку битку. У данашњим условима сматрамо да је веома важно да он побиједи, да однесе превагу над Ђукановићем. Поготову што Ђукановића отворено подржавају западне силе. А западне силе не желе добро српском народу."

Оне странке које улазе у ову трку свјесно штете српским националним интересима зарад уских страначких поена. Српска радикална странка је свјесна своје снаге а циљ којем стремимо не дозвољава нам никакве игре, нити је то својствено нашој странци.

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ ЦРНЕ ГОРЕ

Браћо Срби и сестре Српкиње,

5. октобра 1997. године нису само обични избори за председника Републике Црне Горе. Тог дана одлучује се о судбини заједничке државе српског народа.

На црногорским председничким изборима директно се сучељавају две политичке опције: опција очувања заједничке државе, Савезне Републике Југославије, коју заступа Момир Булатовић, и сепаратистичка варијанта чији је главни протагониста Мило Ђукановић.

За српске радикале ниједног тренутка није било никакве дилеме. У егзистенцијалном интересу целокупног српског народа треба подржати Момира Булатовића. Због тога смо одустали од истицања кандидата српских радикала да се српски гласови не би делили.

Позивамо све часне и поштене српске патриоте Црне Горе да 5. октобра изађу на изборе и гласају за Момира Булатовића.

**Србија је вечна док су јој деца верна!
Живела Велика Србија**

Председник Српске радикалне странке,
др Војислав Шешељ

ИНТЕРВЈУ БРОЈА:
ГОРДАНА БУЛАТОВИЋ ПРЕДСЈЕДНИК СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
"ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ" У ЦРНОЈ ГОРИ

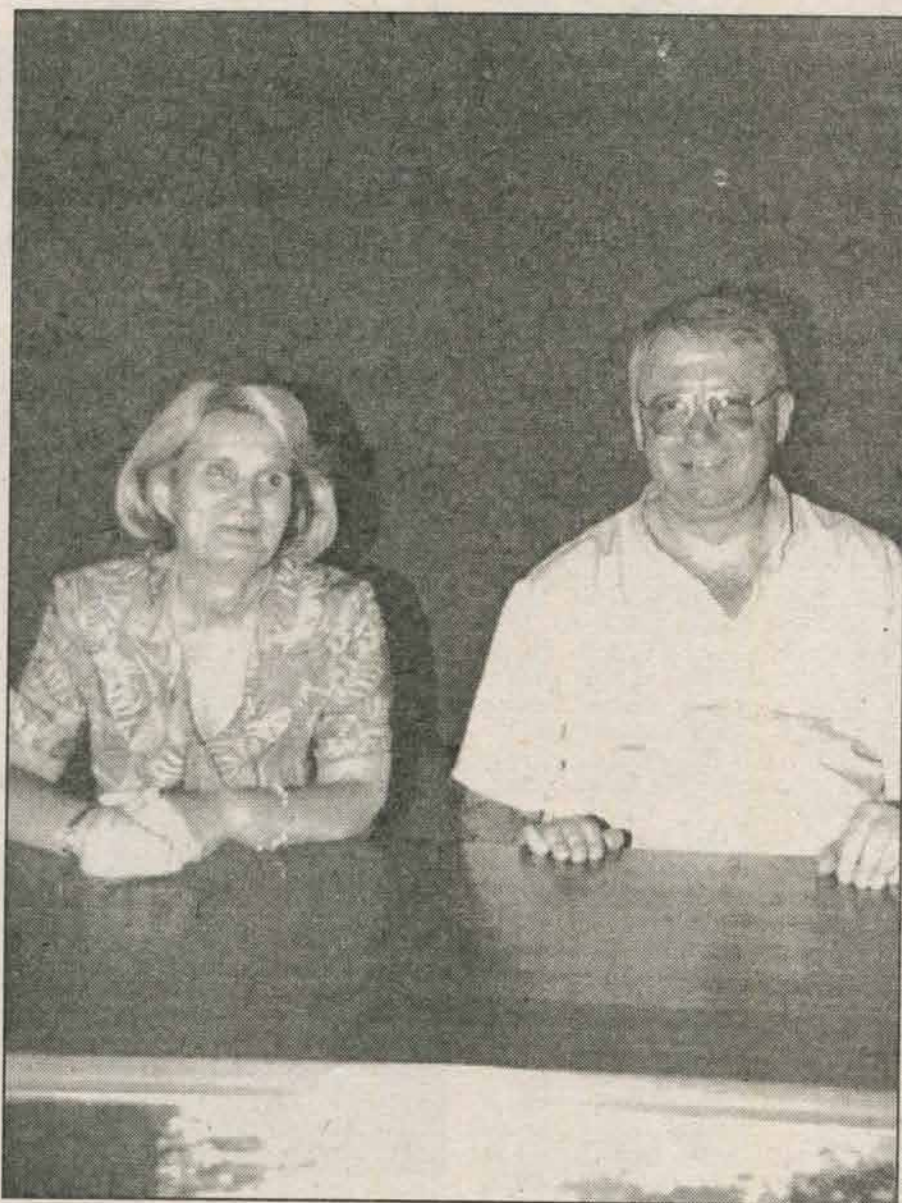
СРПСКА ДРЖАВА ПО ВОЉИ НАРОДА

Алем у српској круни. Зауставити даље расрбљавање. Бојте се Бога и држете се Русије. Зауставити даље посрпуће Црне Горе под ударом Миловог крила ДПС-а. Сецесија је на сцени. Зашто ћуте пригорци у Србији. Ко блокира Црну Гору. Шта очекивати од избора у медијском мраку. Кома су потребни посматрачи

Црна Гора, ових дана, доживљава своје тешке тренутке узроковане свађом двојице комунистичких лидера - Мила Ђукановића и Момира Булатовића. Разлике у концепцијама довеле су Црну Гору у фазу политичког усијања, које је избацило на површину прљав веш Демократске партије социјалиста и разоткрило бројне махинације, криминалне радње и подвале народу. Све то што се догађа, само је потврда исправне политике коју је водила и води Српска радикална странка "Др Војислав Шешељ". Она је једина ових година упозоравала и прозивала власт, док су други шуровали. Због тога је и изазвала гњев власти која је, разним законским махинацијама, успјела да нас потисне из клупа Парламента у Црној Гори. Без обзира на то, радикали су својим дјеловањем кроз 21 општински одбор и друге облике дјеловања, били стално присутни у политичком и друштвеном животу Црне Горе. Као ехо могао се чути глас у свим градовима: "Радикали су одавно говорили истину, и та се истина, ево, потврђује". То је то погодно тло и клима која, сви су изгледи, радикале у Црној Гори враћа на велика врата на политичку сцену.

Велику заслугу у свему томе имала је професор Гордана Булатовић, која је давала тон и подстицај за бројне акције и активности. Запослена у Школском центру у Херцег Новом, као професор српског језика, имала је иза себе бројне генерације ђака којима је усадила ноту националног поноса и свијест обнове православља и српства у Српској Боки, која је прије неколико година доживјела своје поновно буђење.

Прије оснивања Српске радикалне странке, Гордана Булатовић је основала Друштво српско-руског пријате-

Гордана Булатовић и др Војислав Шешељ

љства, водила бројне хуманитарне акције, а оснивањем Српске радикалне странке, она је добила поље интересовања које одговара њеном националном опредељењу и хтјењу. Са радикалима из Боке Которске свакодневно је помагала борце на ратишту широм Српске Републике и Крајине, бивала данима на ратишту, кроз ратне вихоре проводила педесетак камиона хуманитарне помоћи коју су радикали прикупљали, била један од давалаца крви за потребе ратне болнице у Касиндолу код Сарајева, говорила на Конгресу Либерално-демократске странке Жириновског у Москви, након чијег говора су пристигли и први добровољци из Русије, била домаћин Јарославу Јастребову, генералу Жукову, Филатову, бројним ратницима и војводама са ратишта, смјештала рањенике у болнице, и да не набрајамо више. То је Гордана Булатовић, професор, председник Српске радикалне странке "Др Војислав Шешељ" у Црној Гори. Уз то, она је стизала свуда по Црној Гори и Србији да говори о потреби спасавања српства и васкрсавања православља, била на мјестима гдје су се након педесет година по први пут палиле свијеће за наше покојнике: у Грбљу, на Грахову, у Љешанској нахији, у Васојевићима.

Једном ријечју, Гордана Булатовић је једна од оних српкиња коју познају грађани Херцег Новог, али и Никшића, Подгорице, Берана, Пљеваља, Андријевице, Тивта, Колашина, Мојковца, и свих градова Црне Горе.

"Црна Гора је алем у српској круни", говорила је широм Црне Горе. "Бојте се Бога и држете се Русије, али оне царске Русије, не ове комунистичке", понављала је, данас упозорава да је на сцени сецесија Црне Горе и да се том чину треба супротставити.

За Српство, то је усклик којег понавља, јер то је наша "матушка", зато прозива оне који су дошли из Црне Горе и који живе по Србији, да помогну: "Дигните глас ви који живите у Србији, а чији су домови овдје у Црној Гори, чија су гробља овдје, помогните да их одбранимо од најезде латинаша, шверцера и нових богаташа", каже она.

● Српска радикална странка "Др Војислав Шешељ" бије једну од пресудних битака за остварење српског националног интереса на просторима Црне Горе. Према подацима које саопштавају статистичари, у Црној Гори се тек неких 20% писало као Срби. Како коментаришете тај податак и за шта се Ви то залажете?

Попис који је прије неколико година обављен у Црној Гори највећа је подвала том народу. Организатори пописа и пописивачи били су људи из власти, или ближе, заговорници идеје братства и јединства - комунисти. Самим тим, очекивало се фалсифи-

ковање резултата. Друго, у анкетном листу нису били одвојени државност и националност. То је довело до таквих резултата. Тада је почела да се остварује идеја коју сада афирмишу људи из Владе - идеја сепаратизма. Ваљало је том подвалом показати како у Црној Гори и нема толико Срба!

Међутим, Црна Гора је једна од првих српских држава. Стефан Првојвјенчанин је био Рашки жупан, а његов рођени брат Зетски жупан Вукан, касније је Зета добила име Црна Гора. Нема збора да у Србији, Црној Гори и Републици Српској не живи исти народ, српски, у три државе, а како Бог велики да, биће сви у једној српској држави.

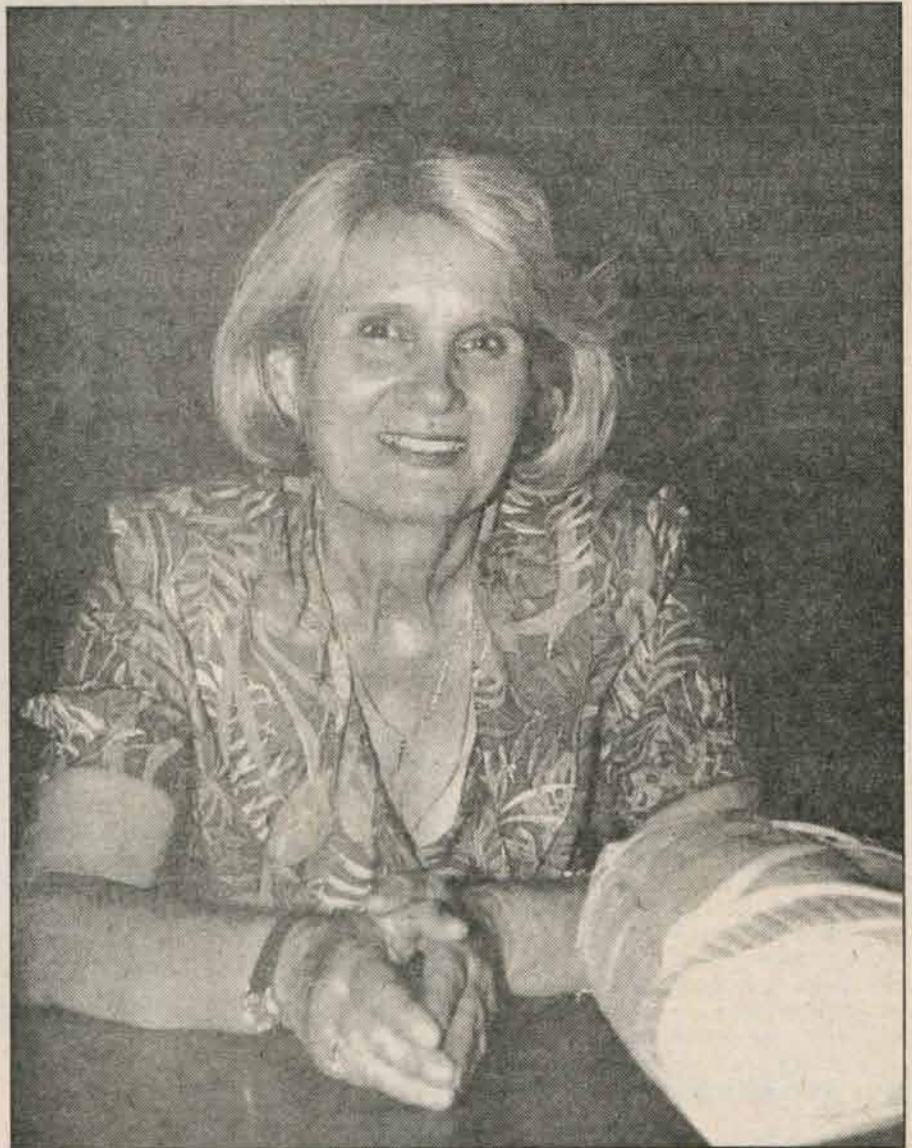
Како год се окрене, Црна Гора је српска држава. Кад се говорило Црна Гора и брда, Црна Гора је била Његошеви српска, а брда српска, кад се говорило Црна Гора и Бока, онда се знало српска Црна Гора и српска Бока. Касније су Црној Гори придодали "новодобитак" Васојевиће, старо српско племе, дио старе Србије. На тај

начин, Црна Гора је постала још оплемењенија Србима. И сада, у овом времену, господа која воде ову Црну Гору кажу да је Црна Гора грађанска држава!? Хоће да нас расрбе, да поново афирмишу братство и јединство у нашој-српској кући!

Српска радикална странка им је поручила да Васојевићи, Зета, Стара Херцеговина, Српска Бока и Његошев крај - Стара Црна Гора, остају са Србима и биће Срби. Они нека шурују са неколико стотина зеленаша, муслиманима и шиптарима.

● Вама је познато да у Србији живи и ради око 1.200.000 људи из Црне Горе, углавном Срба. Њих око 300.000 се налази на одговорним функцијама у Републици, Влади и бројним фирмама. Да ли су, и колико су они гарант заједничког живота Црне Горе и Србије, и колико су они потпора за остваривање српских националних интереса у Црној Гори?

Тај ми је податак познат. Убијена сам да ће они бити додатни гарант заједничког живљења. Међутим,

"Нема збора да у Црној Гори, Србији и Републици Српској не живи исти, српски народ"

Гордана Булатовић, члан најужег руководства Српске радикалне странке, на засједању Централне отаџбинске управе

њихов глас се мора јаче чути за добро свих нас. Они не смију затворених очију и ћутке гледати шта се ради у Црној Гори и како цвјета сепаратизам. Српски народ је и данас разбијен, зато треба спријечити даља цијепања која највише одговарају комунистима преобученим у униформе ДПС и СПС. Наш циљ је уједињење читавог српског народа у једну државу. Морамо направити јединствен српски национални програм, на чему морамо ангажовати најумније снаге српског народа.

● Шта мислите, колико би ти људи могли и имали право да утичу на укупне политичке односе у Црној Гори, и да ли би им требало дозволити да утичу и на саме изборе у Црној Гори?

Кад би радикали били на власти у Црној Гори, ми бисмо сигурно корис-

тили све умне главе за добробит Црне Горе и укупног српства, покушали би да изнађемо форме за њихово активније укључивање у друштвени и политички живот Црне Горе, чак и њихово директно учешће на изборима. Уосталом, у Црној Гори је њихова имовина, њихов завичај и њихови гробови.

● У Црној Гори је још увијек дубок јаз између партизана и четника. Тај рат као да још увијек траје и трује Србе између себе. Истина, једни су атенсти, а други су вјерници.

Српска радикална странка сматра да је неопходно хитно национално измирење свих Срба, уз потпуно уклањање трагичних посљедица грађанског рата и идеолошких омраза које су подстицали комунисти, и које и даље подстичу. Они и даље воде евиденције и чувају старе картотеке да

би знали ко је био на страни четничког покрета, у ствари, ко се борио за српске националне интересе. Они ни дан данас не дозвољавају да се измире гробови, нити појединим људима дају право на гроб и свијећу. Примјера има безброј, гробља по Црној Гори су пуна споменика са разбијеним плочама или избрисаним именима. Када породице одлуче да организују парастос за жртве грађанског рата, испријечи се полиција која има задатак да гаси свијеће по наређењу Владе. Тако је било на Грахову, тако у Љешанској нахији, а у Грбљу је министар полиције хтио да забрани долазак и самом Патријарху. Тада је господин Светозар Маровић, Милова десна рука, ху-тао!

Српска радикална странка, самим тим, жели да створи услове за повратак свих Срба из иностранства који желе да се врате у своју земљу. Услови ће бити створени оног тренутка када радикали побједе на изборима.

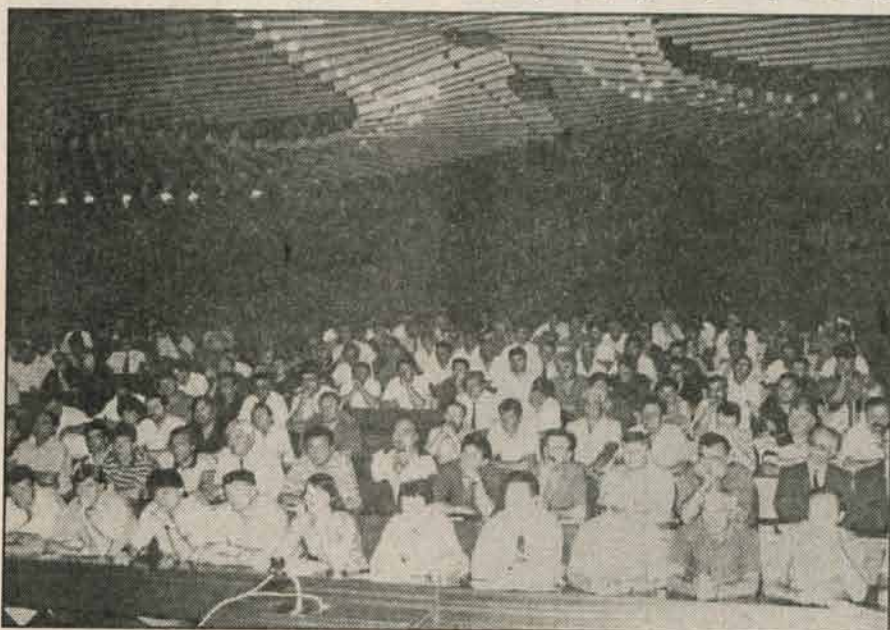
● Мило Ђукановић ових дана, заједно са Светозаром Маровићем и Милицом Пејановић-Ђуришић, промовише тезу "Црна Гора, држава богатих појединаца", а Ви сте својевремено говорили: "Црна Гора, Република богатих грађана", каква је разлика између Вас и тих теза?

Прије свега, разлика између мене и њих је као између неба и земље. Ја сам Српкиња из старе српске куће, српски мислим и радим за добро мог народа. Њих троје, нити су Срби, нити раде за добро српског народа. Можда они потичу из српских кућа, међутим, многе су се српске куће по Црној Гори изродиле, па и њихове, захваљујући њима. Не може се никакво добро радити служећи Америци и Италији, нити се доларима и маркама може градити српство. Разграђивати може и они то добро раде. Обигравају земље по западу, и сваког локалног политичара по тим земљама, да би проказивали сопствени народ. Ето, стигли су и до Хага, моле тамошње судије да "ухите" макар некога из Црне Горе, како би имали аргументе за лајање и отцјељење Црне Горе од Србије.

Они су потврда и афирмација чистог комунистичког синдрома који је много зла донио српском народу и православљу, у цјелини. Они су наставили са истом идеологијом Јосипа Броза. Расрбити, побити, раселити, развјерити...

Црна Гора доживљава своје најтеже дане, а посебно српски народ у њој. Кад кажем српски народ, ја мислим на Србе и оне који себе називају Црногорцима, јер шта су Црногорци, него Срби.

Уништили су породицу, раселили село, распродали фабрике и предузећа, што је посебна тема, забранили људима да запале свијеће за душе својих мртвих. Црну Гору су претворили у дежурног шверцера, јер државни органи су ти који афирмишу шверц и

Централна отаџбинска управа, највиши орган Странке

незаконитости сваке врсте, а судство и милиција заштитници. Онда кажу, држете лопова и "Србија нас блокира".

Црногорска привреда се свела на умјеће у шверцу и утаји пореза. Најзначајније послове могу обављати само одабрани, кумови, браћа, зетови, синови министара, разни рођаци и њима слични. Они могу шверцовати цигаретама, нафтом, горивом, вискијем. Опет они могу, под најповољнијим условима, куповати предузећа по Црној Гори, па и читаве фабрике. Опет њима се може дати на коришћење, а некеме и на продају, имовина Републике Српске. Да би то могли успјешно да раде, помаже им милиција, прати конвоје, а затим црногорско судство потврђује да је то све у складу са законом и уставом Црне Горе.

То није у складу са законом, а ни са моралом Црногораца о којем је говорио Марко Миљанов. Поштење и образ су били и остали светиња за многе. Данас је у Црној Гори потврда

статуса, мјесто и ранг на љествици шверца која се утврђује, сви су изгледи, у самој Влади Црне Горе.

Ето, зато Мило Ђукановић свакодневно понавља: "Ми хоћемо државу богатјих појединаца", а Маровић и Милица, затим, понављају као папагаји, "хоћемо, хоћемо". Они хоће да уски круг рођака, кумова и пријатеља, заједно са њиховом браћом, зетовима и сестрама имају колико хоће, а народу шта остане. Или, да они шверцују читаве шлепере дувана, а радника сиромаша, који је остао без посла и фабрике, да хапсе и приводе због двије штеже дувана, и то исти они милицајци, који за марке пропраћају шлепере за Републику Српску.

Српска радикална странка неће такву Црну Гору. Тачно је, ја сам рекла: "Ми хоћемо Републику богатих грађана". Разлика је у сљедећем: Ђукановић хоће "Државу богатих појединаца", јер не признаје Југославију, а ми хоћемо "Републику богатих грађана", јер Црну Гору не можемо за-

мислити без Србије и осталих српских простора. На другој страни, они хоће богате појединце, а ми хоћемо богате грађане, хоћемо да сви људи у тој и таквој Црној Гори имају макар услове за пристојан живот, хоћемо Црну Гору у којој неће бити гладних и оних који завирују у контејнере, а таквих данас има. Њих ова влада не види.

Премијер није ни једном отишао до Тузи или на Тушки пут, тамо је бувља пијаца, тамо су за тезгама економисти, правници, техничари, референти, гимназијалци, професори и да не набрајам. Тргују да би прехранили своје породице, јер их је политика приватизације у Црној Гори довела до просјачког штапа, а њихове породице смјестила у дрвене бараке, подруме или друге објекте. Остали су и без предузећа и без станова које су очекивали. И када сакупе који динар да саграде кров над главом себи и својој дједи, дође општинска инспекција да тражи дозволу, па кад виде да немају, одмах рјешење за рушење. Тако сиротиња пролази у Црној Гори.

На другој страни, они из Владе и читава мрежа шверцера, могу зидати и солитере у самом центру Подгорице, инспекција неће доћи, јер не смије.

То је та "држава права" коју заговарају Мило Ђукановић, и то су ти богати појединци. То се све уклапа у идеју Владе да од Црне Горе направе "Оф-шор" зону, или, како све чешће грађани Црне Горе зову тај пројекат "Црна Гора - као бувљак", док је други зову "Црна Гора - држава шверца".

● **Ко блокира Црну Гору, ко поставља царине за проток роба из Црне Горе у Србију?**

Српска радикална странка је за поштовање слободе протока свих роба између Црне Горе и Србије и обратно, међутим, нијесмо да буде слободан проток шверца или шверцоване робе којом се избјегава плаћање такса, пореза и других дажбина. Ни једном поштенем грађанину не сметају канцеларије за евидентирање протока робе, без обзира да ли се оне звале царине или пунктови. Међутим, оно што смета Влади Црне Горе, јесте чињеница да је савезна држава рекла "Доста са шверцом"! И сада се љути наш премијер што његови шлепери, у пратњи полиције, не могу пролазити без потребних папира и плаћања пореза. То он назива блокадом!?

Блокада, или царина, је оно на Биочи, између Подгорице и сјевера Црне Горе. Ту рампу не може проћи нико а да не буде заустављен и претресен. Ту се одузима свака кутија цигарета, свако кило кафе, свака флаша вискија. То је однос Црне Горе према Васојевићима и сјеверу. О томе треба да проговори премијер.

"Црногорска привреда се свела на умјеће у шверцовању и утаји пореза. Најбоље послове обављају само одабрани"

● Он је прије мјесец дана био у Васојевићима.

Срећа његова да људи нијесу знали да долази. А тог дана, када су га примјетили пред зградом Скупштине општине, одједном се сакупио народ и виком "лопове", "сепаратиста", "издајничке"... У згради Скупштине га није нико дочекао, председник Момчило Мићовић није хтио са њим ни да разговара. Разговор нијесу хтјели ни привредници са тог подручја, али је он, ипак, пронашао неколико приватника, новопечених бизнисмена да се за ТВ Црне Горе слика и да изјави да су Васојевићи уз њега. Он, једноставно, завађа народ и ствара вјештачку слику захваљујући "Побједи" и телевизији Црне Горе.

Из Бераца је премијер хтио да иде до Андријевице, али горе није баш нико са њим хтио да разговара, и вратио се за Подгорицу.

Васојевићи су српски сој, и они су одавно прочитали Ђукановића, уосталом, тамо су и прије и за вријеме рата побјеђивали радикали. Тамо не пролази ни једна идеја која говори против Србије, нити су они за државу коју заговара Ђукановић. Они су само за живот са Србијом и осталим српским народом. Они су му много раније поручили да ће Васојевићи, уколико се Црна Гора буде одвајала од Србије, бити са Србијом, јер су са Србијом били и прије стварања Црне Горе.

Влада Црне Горе је погрешном политиком на сјеверу Црне Горе осиромашила тај сјевер више него све претходне владе. У развој сјевера је мање улагано него у сам "Град театар", којег води господин Ђукановић. По приморју је господин градио хотеле, спортске центре, домове културе, плаже, а на сјеверу није саградио ни један објекат. Сад обилази Васојевиће и обећава "златна брда и долине".

● То обећава и другима, је ли Вама што обећао?

Знају српски радикали све шта се ради по Црној Гори и ко шта коме обећава. Знамо ми и за његове посјете Рожајама, Улцињу, Плаву, Бијелом Пољу, и његове састанке са Весковићем, Угљанином и осталим, али му поручујемо да та политика "не пије воде" у Црној Гори.

Мени нема шта да обећава, а ако сте мислили на Српске радикале, ни њима нема шта да обећава, ми смо два потпуно супротна табора: он је за суверену Црну Гору, ми смо за Југославију или ближе за јединство српског народа и афирмацију српског националног програма, он је за шверц економију, ми за слободно тржиште, он је за владавину шверцера, ми за владавину права.

Радикали годинама говоре о разним махинацијама и криминалним радњама уског круга људи око премијера и самог премијера, зато су му радика-

ли и обећали павсион у Спужу.

Оно што ја могу премијеру да обећам, битку коју је започео изгубиће, јер српски народ Црне Горе неће даље подјеле, а још мање неће државу која ће почивати на шверцу.

● Представници Владе Црне Горе, на челу са Ђукановићем, стално говоре како Савезна влада не извршава неке обавезе према Црној Гори и да је Србија поставила барикаде-рампе на граници. Како коментаришете те изјаве?

То што се чује ових дана није ништа друго до примјена истих метода којима су прибјегли Словенци, Хрвати и муслимани када су стварали "дежелу", "усташку Хрватску" и "Босну". Видно Мило како су они направили државу па хоће и он! Та његова жеља за стварањем суверене Црне Горе траје одавно. Први плодови су никли на Жабљаку кад је прогласио Еколошку државу, али државу!? Од тада, до данас, стално понавља исте тезе: да Савезна Влада не ради како треба, да савезна држава не функци-

али су хтјели да задаве неколико Срба! Великог ли "херојства" којим су овјенчани Црногорци, и шта би на све то рекли наши преци? Рекли би "брука и срамота"!

● Кад сте већ поменули тај инцидент, можете ли нам рећи ко стоји иза свега тога?

Ако вам неко у вашој кући гађа и вријеђа госте, браћу, а домаћин ћути и смјешка се, ликује, онда нема дилеме ко је организатор. У овом случају, сви у Црној Гори знају да је организатор нико други, до Мило Ђукановић и његови сателити са осталом родбином. Он је послао малог Милића Поповића, наводно pjesника и књижевног критичара, иначе председника нових скојеваца - Савјета младих да предводи руљу и говори о српском фашизму, до њега је био председник Савеза студената неки Милатовић. Ни један ни други нијесу говорили у име те двије асоцијације, већ у име Владе, уосталом, и канцеларије су им до Милове у истој згради. Затим је ту био савјетник Мила Ђукановића, би-

Председник Извршног одбора Српске радикалне странке у Црној Гори Душко Секулић и председник Гордана Булатовић

онине, да су поједине функције заборављене, да би сада прешао на други "терен" како Србија блокира Црну Гору, како су постављене рампе и царине на граници, како Црна Гора може сама да се храни и томе слично.

Да би зло било комплетно, приликом доласка делегације Србије, прије неки дан у Црну Гору, примјенили су исте методе какве смо видјели у Сплиту, једино нијесу давили војника,

вши министар културе Горан Раковчевић, па несрећни Милика Павловић, да не набрајам зетове, кумове, остале рођаке и пријатеље, потпомогнуте муслиманима.

Да је којим случајем Туђман дошао или Алија Изетбеговић, ти исти би их дочекали са цвијетом, а своју браћу Србе парадајзом и псовкама. Лијепе ли омладине? Лијепе дочека? Уосталом, какав газда, таква и породица!

● **Нијесте поменули да су Зећани, који се куну у Српство, препријечили пут делегацији из Србије?**

То нијесу били Зећани, и то није било случајно. Политика Владе Црне Горе се своди на добро опробану тезу "Завади па владај". Знају они да су у Зети све чисти Срби и баш њима су хтјели да подметну то кукавичје јаје како би им ударили шамар и како би народ рекао, ето ни Зећанима се није допала Српска делегација, и они су против Србије. Велике ли подвале и велике ли подлости! Уосталом, зашто нијесу ухапсили власника тог фамозног трактора који је атаковао на званичну посјету једне делегације? Можда би власник био милиционер?

● **То није једина подвала народу Црне Горе.**

Много је подвала ових дана у Црној Гори, и да несрећа буде већа, подвалама кумују оне личности које би морале, имајући у виду функције које обављају, да то спречавају. Ето, свакодневно се јављају Државни тужилац, господин Шушовић којега смо запамтили још из оне спортске афере када је неко ударио шамар фудбалеру Хајдука, и ни до данас се није открило ко је то урадио, затим се оглашава Предсједник врховног суда Црне Горе Ратко Вукотић који, бар тако кажу, није донио ни једну пресуду, али је предсједник Врховног суда и сада хоће да он одлучује у државинским споровима у којима, иначе, не учествује Врховни суд, јер нема трећег степена, и на крају, предсједник Уставног суда који је више портпарол господина Ђукановића него то што јесте. Сва тројица иступају са чисто политичких, страначких позиција, умјесто да су стуб правосуђа. На такав начин они обмањују народ Црне Горе и наносе велику штету Црној Гори, или пак, директно доприносе свађама на простору Црне Горе. На другој страни, ћути Адвокатска комора, ћути Удружење правника.

● **Актуелна власт у Црној Гори и поједини страначки лидери стално говоре о Црној Гори у Европи, како радикали коментаришу та свакодневна запомагања?**

Запомагање Демократске партије социјалиста, Килибардине Народне Странке, Либерала, муслиманских и шиптарских странака да Црна Гора одмах крене ка Европи, нијесу ништа друго до истицање захтјева за бржим расрбљавањем Црне Горе, губљењем идентитета и удаљавањем од осталих српских држава. Параван за те захтјеве је наводна демократија која влада у Европи и Америци, а о каквој демократији је ријеч најбоље су осјетили Срби преко Дрине, али и сви остали са ове стране. Представници тих странака се убише трчећи од амбасаде до амбасаде, од разних пријема безначајних представника тих земаља и канцеларија како би им сао-

пштили своје ставове, као да њих ти ставови интересују. У ствари, интересују их само онолико колико је то у функцији њихових обавјештајних служби. Те земље тренирају разне облике демократије у нашој земљи, док у њиховим земљама нема демократије.

Према томе, српски радикали им поручују нека Европа дође у Црну Гору и Србију, да осјете дух демократије која иде толико далеко да је често на штету српског народа.

Истина је, ми и поред свега тога нијесмо задовољни са демократским процесима које коче, прије свега, двије владајуће партије.

Радикали су једина странка чији представници нијесу кудали на врата страних амбасада, нити су улицама Београда носили заставе страних земаља, а још мање су исписивали по улицама и зидовима Црне Горе графите типа "Хитлер је био цвећка", вјероватно асоцирајући на Ђукановића.

● **Ви сте једном приликом казали да је вирус Аустроугарске монархије засађен на врху Ловћена, и у тренутку погодне климе он ће покушати да се разграна. На шта сте то мислили?**

Све што сам говорила претходних година, на моју велику жалост се остварује, па ме страх да се и то не оствари. Народ који раскопа гроб својег владике и владара, као што смо ми раскопали гроб Његошу којег свакодневно помињемо, цитирамо и ослањамо се на њега, до добра неће лако доћи. Истина, то су учинили некретикомунисти, међутим, глас српског народа се у том тренутку није довољно

јако чуо да би спречио то скрнављење. И то им је било мало, него су позвали Мештровића да ту, на врху Ловћена засади пелцер Аустроугарске монархије, онај маузолеј који притиска сваког Србина. Лично сам увјерена да, док је маузолеја на Ловћену, среће за српски народ неће бити, кад то говорим, мислим на све Србе, а нарочито на нас у Црној Гори који знамо рећи да је то Олимп. У ствари, то је наша срамота. Ако Бог да да једнога дана радикали дођу на власт у Црној Гори, а ја вјерујем да ће доћи и то вријеме, наш први посао биће измјештање маузолеја, тог Аустроугарског сјемена које је засађено горе изнад наших глава.

Звучи нејвероватно, али испод те Мештровићеве капе су се испилили Либерали на Цетињу и одатле сипају сјеме мржње, упиру очи ка Ватикану и призивају силе мрака. Одатле, са српског Цетиња, из колијевке великог Његоша и Светог Петра Цетињског поручују Србима да они више нијесу Срби него Црногорци, да су они следбеници Секуле Дрљевића, Савића Марковића, Штедимлије и Јеврема Брковића. У последњим политичким престојавањима добили су још једног идеолога, Новака Килибарду, који је, напokon, завршио са процесом аутотрансформације, од великосрбина дошао је на позицију србомрзца. Он је био тај који је обавио процес разбијања српског народа на простору Црне Горе, то је тај "Тројански коњ" међу Србима у Црној Гори! Ко је год проговорио српски, професор српског језика господин Килибарда би му пожелно срећан пут из

Гордана Булатовић у гостима на слави код митрополита Амфилохија Радовића

странке. Тако је створено доста српски оријентисаних странака. Посљедње цијелање народњака оставило је Килибарду са тројицом потпредседника и, како смо упознати, са два члана. То је та снага која дува у једра реформистичког крила ДПС. Он је задужен да свакодневно говори како су радикали национална странка, што ми не поричемо, напротив, истичемо да смо једина јасно национално одређена странка и да окупљамо српски народ у Црној Гори. Уосталом, и наша порука је остала: "Ми се не мијењамо - ми смо остали исти".

Тај господин, заједно са својим новим политичким "чимбеницима" покушава преко средстава информисања да држи слово и самом Митрополиту потврђујући тако своју намјеру разбијања светосавског фактора у Црној Гори у жељи да афирмише црногорску самобитност. То је то усијање које подгријава онај аустроугарски пелцер на врху Ловћена.

● **Црна Гора пролази кроз потпуну медијску блокаду од стране "Побједе" и ТВ Црне Горе. На другој страни, захваљујући тим медијима, Премијер и остали чланови Владе користе прилику да свакодневно нападају Србију и Савезну државу. Како изаћи из тог медијског мрака, и како у том мраку водити изборе који су већ најављени?**

Црна Гора је постала феуд господина Мила Ђукановића и његових сателита. Завладао је страх међу људима, све више се говори о уцјенама, пријетњама, безнађу. Раскол у њиховој страни прерастао је оквире странке, јер су то они тако хтјели, и довели су Црну Гору у стање неизвесности, не-

сигурности. Можда је то и њихов метод да наставе са владавином ДПС-а уз потпуно одсуство права и демократије, слободе у свим облицима. Јер, данас у Црној Гори није нико слободан.

Такав хаос ДПС користи за свакодневне нападе на Србију, Савезну државу или поједине фирме из Србије. Кад нешто не иде добро, одмах се објављује саопштење у којем се каже криви су они из Србије. За њих је Србија баук који кружи Црном Гором, а председник Југославије "фашиста", "деспот", "Садам" и да не набрајамо више. Да невоља буде већа, све те ријечи су већ постале уобичајене у Скупштини Црне Горе, пред лицем јавности и у присуству вајног демократе Светозара Маровића - Председника Скупштине Црне Горе. То је довољан знак о каквом се односу или политици Црне Горе ради.

Десна и лијева рука такве пропаганде јесу "Побједа" и ТВ Црне Горе.

Грађани Црне Горе су згранути колицином мржње и лажи којом нас сваког јутра или вечери засипају та два медија. Јасно сврстани иза опције Мила Ђукановића, они су заборавили да, поред Момира Булатовића, постоје и друге странке и неки други народ, који другачије мисли. На страницама "Побједе" само се могу објављивати текстови који афирмишу рад Владе и величају њиховог Вођу, на ТВ Црне Горе ових дана по три-четири пута гледамо исте прилоге о посјетама Вође и наводној подршци народа широм Црне Горе. У тим медијима се не може чути другачије мишљење, нити саопштити другачији став, али зато можете бити прозвани без права на одговор и реаговање. Јер, тако

је Вођа наредио. То је та демократија у средствима информисања Црне Горе. Покуша ли неко у тим средствима макар мало подићи глас или главу, за толико бива "посјечен". То се десило са уредницом општинског листа "Полис" из Подгорице која је одмах смијењена.

● **Односи ли се то само на информисање?**

Ту политику ДПС су радикали први осјетили у Црној Гори. Након прошлих избора са свих мјеста на којима су били радикали, били су смијењени, остављени без посла. Читаве породице радикала су се селиле због прогона. Ето сад је дошао ред, као оно 1948. године, да комунисти сада прогањају једни друге, због једне ријечи се остаје без посла. Како сам обавијештена, ових дана се убрзано изводе радови на неколико нових објеката у Спужу, сви су изгледи биће то црногорски Голли Оток, по други пут.

● **Како чекати изборе у том медијском мраку?**

Најбоље рјешење би било да се из тих редакција уклоне људи који су те медије претворили у билтен господина Ђукановића, јер у такве људе не могу имати повјерења читаоци, гледаоци нити политичке странке. Док су они у тим медијима, не може постојати слобода информисања.

● **Упознати сте са чињеницом да управо то крило ДПС, које је узурпирало сопствену партију захваљујући полицији, тражи посматраче да прате ток избора?**

То се сасвим и очекивало: Господин Ђукановић тражи посматраче, у ствари, тражи и у самом току избора подршку оних за чије интересе ради. Уз њихову помоћ надају се успјеху. Српским радикалима нијесу потребни никакви посматрачи, а ако би то и било неопходно, онда би тражили посматраче из нама пријатељских земаља.

Најбољи посматрачи су гласачи - народ! Нека господа обезбиједи поштено информисање и поштено гласање, без манипулација својствених комунистима - ДПС-у и без крађе гласова, како су то урадили на прошлим изборима. Њима је требало четири године да би у сопственој свађи признали да су покрали гласове путем компјутерског центра. Пошто је крађа у питању, гдје је сад то вајно судство на које се позивају?

● **Рекли сте судство? Шта то значи у Црној Гори?**

Добро сте питали, заиста шта то значи у Црној Гори, у овом времену када не функционишу ни судски ни правосудни органи, а када милиција обезбјеђује оне који проводе шлепере шверцоване робе, или кад државна безбједност врши притисак на оне који треба да се изјасне за једну или другу опцију.

На сцени је, очито, безвлашће и корупција.

Да није тако, већ би био ухапшен председник Републике Црне Горе за изјаве о крађи и криминалу присутном у самом врху власти. Пошто је председ-

Председник радикала у Црној Гори на трибини посвећеној Јарославу Јастребову, који је због страдања Срба 33 дана штрајковао глађу

ник у праву, власт размншла по оној "пси лају, каравани пролазе". И сви задовољни.

● **Ако радикали побједу у Црној Гори, какво судство и какву правну државу ћете успоставити?**

Ми се, прије свега, залажемо за јединствену државу српског народа, а то значи да ћемо одмах захтијевати промјену устава из којег ће проистећи сви остали закони, који ће бити обавезујући, како за премијера, тако и за обичног грађанина. Нећемо дозволити да ни један правни акт буде у колизији са уставним нормама. Ми смо заговорници унитарне државе и државе у којој неће постојати аутономије. Државна власт ће бити организована као прави сервис грађана. Залагаћемо се за јавност рада државних органа, одговорност свих носилаца власти, поштовање уставности и законитости, сузбијање самовоље државне бирократије.

Државна бирократија својом самовољом може уништити и народ и државу, поништити све облике демократије и националне интересе гурнути толико у страну да ће бити потребне деценије да се настави тамо гдје се стало. Најбољи примјер је садашње стање у Црној Гори. Државна бирократија је узурпирала све облике система: право, судство, правосудје, дипломатију, културу, информисање, привреду, грађанске слободе... Црна Гора је данас заробљеник сопствене државне бирократије. У таквој Црној Гори не постоји могућност борбе против корупције, јер се корупционаши налазе у самом врху власти.

● **Гдје је у свему томе полиција?**

Једна од најгорих варијанти организовања рада полиције је њено везивање за идеолошке и политичке основе режима или партије на власти. Кад је Црна Гора у питању, то стање је још горе, јер се полиција ставила на страну једне личности и његових уских интереса - на страну премијера Ђукановића. Они су стављени у функцију ограничавања, сузбијања и гушења политичких и других права и слобода грађана. Тај процес поприма застрашујуће размјере. Енормно повећање броја запослених у полицији (них 31 хиљада!) није у функцији превентиве, већ у функцији обезбјеђења власти, јер, то није утицало на смањење криминала. Наша полиција је пуки чувар режима, заштитник погубне идеологије и владе која је изгубила повјерење читавог народа.

Српска радикална странка ће се максимално залагати да искључива намјена полиције буде заштита унутрашње безбједности српске државе, личних, правних, имовинских, политичких, вјерских и других права и слобода грађана. Таква полиција мора бити високо професионална и деполитизована.

● **Рекли сте да су у Црној Гори угрожене све слободе, како то мислите?**

Српска радикална странка сматра да је слобода човјека неприкосновена. Колико она то може бити у садашњој ситуацији, веома је дискутабилно када једни аршини важе за једне, а други за друге људе.

Данас ништа није заштићено, чак ни право на поштовање приватног и породичног живота, слобода кретања је угрожена, слобода мисли, слобода вјероисповијести, слобода штампе, право на мирно окупљање, чак и само право приватне својине.

Данас свако може да говори о вама и вашој породици у средствима информисања, а да вам се не да право да се одбране, нарочито не у "Побједи" и ТВ Црне Горе, о слободи крета-

ња најбоље говоре нерасвијетљена убиства.

● **На крају овог нашег разговора да Вас упитамо: шта очекујете од предједничких избора у Црној Гори?**

Оно што је важно за ове изборе, јесте најава да ће народ Црне Горе доживјети још једну подјелу, подијелиће се Црна Гора, не на сјевер и југ, него на оне који хоће живот у Југославији и оне који прижељкују сецесију. Ја сам увјерена да ће побједити старо опредјељење - за јединствену српску државу.

Зоран Ђукић

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

АМЕРИЧКИ ДОЛАРИ ЗА ОТЦЈЕПЉЕЊЕ

Јавна је тајна да су "живе" паре - долари из Америке, преко Италије стигли у Црну Гору и да је започет процес сецесије. Новопечени реформисти на челу са Милом Ђукановићем, Маровићем и Милицом Пејановић Ђуришић засукали су рукаве да посао обаве ваљано. У том послу им, очито помажу нови бизнисмени, браћа, сестре, кумови и пријатељи. Међутим, испријечио се један проблем - народ је видио о чему се ради и већ се организује да ту ујдруму спријечи.

Српска радикална странка је запањена дрскошћу појединих министара и високих функционера који затварају очи пред тим чином, док министар унутрашњих послова Вујановић, умјесто да хвата криминалце, замјера председнику Црне Горе што говори о спрези криминала и сецесиониста на рушењу Југославије. Он јавно у Скупштини изја-

вљује да се сврстао уз Мила, самим тим милиција губи сваки смисао и постаје орган за застрашивање народа и заштиту криминала. Каже да је привредни криминал смањен за 30%, а заборавља да је привреда уништена, опљачкана и распродата, а радници на улици. На другој страни, наводи да је смањен број криминалаца, а заборавља да је мала група која је сада на сцени уништила Црну Гору, и шверцским каналима уздрмала Србију и Српску Републику, док те конвоје прати сама та милиција узимајући данак, како рече председник Булатовић. Сад је Момир Булатовић једини кривац што се дрзнуо да говори о криминалу!

Црногорски сецесионисти су од Црне Горе створили бастион лишен мира и слободе, лишен могућност да не преживи, али и одбрани достојанства личности. Поново је на сце-

ни период застрашивања, чистки, хапшења и остајања без посла. Угарају се најмодернији уређаји за прислушкивање, дочекују разни Фалбрајти и остали белосвјетски мешетари.

Црногорски народ се већ организује по принципу бјелаша и зеленаша, партизана и четника, Срба и Црногораца. Цртају се поново границе гдје Бока неће бити у склопу са Црном Гором, а Васојевићи размишљају о припајању Србији.

Међутим, преварили су се, народ већ устаје и говори. Знају људи у Црној Гори како се брани слобода, а још боље како се брани част, образ и српство. Ту већ, долари не помажу и стално блаћење Србије, Булатовића којег називају диктатором.

Српске радикале само интересује српски национални интерес, зато смо ми радикали на страни народа.

СПЛИТСКИ СИНДРОМ У ПОДГОРИЦИ

У Црној Гори се догодило оно од чега је страховао сваки њен грађанин. Влада Црне Горе организовала је напад на делегацију Србије која је дошла у званичну посјету председнику ДПС Црне Горе и Председнику Републике Црне Горе. Знамо ми да ће полтрони Шушовић и Вујановић одмах рећи да то није тачно. Међутим, ако је на челу те руље, која је кидисала на делегацију Србије, стајао председник Савјета мла-

дих Црне Горе, Милић Поповић, и његов колега Милатовић, наводно у име студената, шта другачије да мислимо. Уз све то подршка милиције и ригорозни разговор са актерима тог вандализма од стране РТВ Црне Горе. Какве ли сличности са догађајима у Сплиту.

Српска радикална странка је запањена дрскошћу и методама које Мило Ђукановић са кликом предузима како би одвојио Црну Гору од

Србије. Са овим што се догађало у Подгорици он је ставио до ознања да неће презати ни од самог грађанског рата у Црној Гори да би се устолочио. Његови чланови Савјета младих, који су јуче личили на младе нацисте, исписали су по зидовима зграда, свуда по Црној Гори, злослутне пароле које Србима и у овој Републици не нуде ништа добро, нарочито је Црна Гора, макар то знамо, прва Српска држава.

ЂУКАНОВИЋ КУПИО ВЛАСТ ЗА 300 000 ДМ

МУП Црне Горе врши притисак на све већи број грађана, а нарочито на оне чији глас ових дана одлучује о томе хоће ли Црна Гора бити држава полиције и криминала или демократије. Познати су случајеви Улциња и Колашина, гдје је полиција умјешала своје прете радећи против захтјева чланства да се одржи ванредни конгрес Демократске партије социјалиста.

Није, међутим, познато да је у Колашину превагнуо глас власника фирме "Експорт дрво" који је "да би гласао за Мила" добио кредит од Монтенегро банке о износу од 300 000 марака и још неку помоћ. Ако ово није тачно нека се демантује.

Ово се каже у саопштењу Српске радикалне странке "Др Војислав Шешел" које је потписала Гордана Булато-

вић, председник српских радикала Црне Горе.

Уз констатацију "да је на сцени полицијска Држава" радикали истичу ко све ту и такву државу подржава, па наводе подгоричку "Побједу", секретара владе Душана Марковића, који је уједно и посланик, и у вези са њим подејћају јавност да је он "познат по томе што је у Мојковцу демонтирао радијаторе из друштвеног стана"...

Истовремено, радикали пишу да се одвија невероватан криминал и шверц цигарета, кафе, горива и друге робе. Шверц је узео толико маха, да у спрези црногорске и полиције Републике Српске сада тресе и саму Републику Српску...

У том кругу МУП узима свој део новца омогућавајући шлеперима пролаз

на све стране. У Дуванском комбинату у Подгорици, председник Управног одбора, који је и потпредседник црногорске владе, будно прати путеве дувана. Председник Скупштине Црне Горе прати увоз страног гвожђа из Албаније, а Милица Пејановић Ђуришић обавила је преко свог "неспособног" сурруга, како је то својевремено рекао премијер Ђукановић, закуп старог авиона у вредности од 15 милиона долара...

На крају, радикали кажу да је у Црној Гори на сцени добро разрађен план разбијања светосавља на Балкану и да кључне улоге у том замешатељству Западу треба да одигра црногорски премијер Мило Ђукановић.

(Текст је из "Експрес Политике" а потписала га је В. Ж. Јоксимовић)

ОРИЂИНАЛИ

Када је неког Матија лијепо и јасно рекао да "Црногораца више нема и да су остала само брда гдје су Црногорци некад живјели", поскакали су и машили се свијетлог оружја многи самозвани браниоци ове земљице, гдје су некада, легенде кажу, заиста живјели честити и поносни људи. А Црну Гору је тада стварно ваљало бранити и поново успостављати. Бранити је, наравно не од пјесника мудраца, него од овдашњег примитивизма, бахатости и лицемјерја, надолазеће клептоманије, митоманства, удворничког менталитета, болесног властољубља, од нас самих, зар не? И поново је успостављавати након полувјекског, безбожничког дембеласања у црвеном "Потемкиновом селу", које се једног дана, логично, претворило у мјехур од саунице.

Но, ми смо бирали неки други пут, па смо имали један глупи рат те након њега неки немужити, неуротични мир, праћен дивљом приватизацијом гдје је преструктурирао ко је шта стигао. А стигло се до зида.

Вјешти манипулатори власти, који су најављивали стогодишњу владавину а и даље ако их здравље послужи, оклизнули су се "на кори од банане" званој - мангуни у сопственим редовима. Њихов катаклизнички расцјеп на двије

ДПС, изгледа означава вријеме да се постави круцијално питање, кључ за дешифровање енигме ових "демократских" и "реформских" година, од оног несрећног јануара до данас. Елем, да видимо ко се огријешило па је украо или можда ко се зезнуо што није, а могао је? У зависности од снага које превладају, на једно од ових питања ће се морати одговорити, а од тог расплета који се још не назире зависи како ћемо корачати у "бољу будућност" - лијевом или десном, или пузећи, што је свакако највјероватније.

По старом обичају, све очи "инволвираних" страна окренуте су народу који је још до јуче имао третман слушачке бирачке гомиле, а данас су то већ све сами свјесни грађани, који ће, као знати да процијене шта је за њих најбоље. Но, народ је сила без очију - гласи дефиниција. У околностима које чине одредницу наших живота последњих година, сасвим је природно да се та колективна црта издваја као доминантна. Врше се престојавана у ходу, процјењују лични интереси и привилегије, а све дојучерашње заклетве и критеријуми нестају. И онда имамо једно стање у којем многи од оних са "српском емоцијом" не пропуштају да истакну доследност Славка Перовића, шт-

итећи га тако од његових тзв либерала који су у међувремену прерасли у (нежељену?) војску Мила Ђукановића, спремних да за своју свету, сепаратистичку ствар, дају, а Бога ми и одузму, живот. Њихов нови идол, опет, не пропушта ни једну прилику да истакне како будућност Црне Горе види једино у заједничкој држави, коју тако упорно, и управо од њега брани Булатовић, везујући при том своју политичку судбину за Милошевића од кога мање више сви бјеже као ђаво од крста. Ах, да... негдје са стране др Килибарда (коме, ето, не одговарају ванредни избори!), супериорно објашњава новонастале "турбуленције", уопште не примјећујући да је, изгубивши идентитет, у међувремену остао без странке и чланства, нешто попут судбине панонског морнара. Весело весело...

Е, кукавни црногорски пријестоло... завапно је, ту скоро, бивши нам министар за културу, сав очајан због растанка са министарском фотељом. А могла се, зацијело, слична порука изговорити и са мање патетике. Рецимо - е Црна Гора, земљо ориђинала!

Вања Петровић

ПИСАЦ - РЕКОРДЕР

Црногорски премијер Мило Ђукановић има кума за сваку прилику и за сваки посао. Мане Кастратовић је, на примјер, кум за исписивање по зидовима и улицама Црне Горе, свих ових вулгарности које сте ових дана могли прочитати. То је онај исти рукопис којег сте препознали на прошлим изборима.

Они који су у току свих збивања тврде да је то најбоље плаћени посао, зато је и повјерен куму. Једино остаје да се нагађа да ли је текст којег кум исписује Милов, што му и приличи.

Очекује се да ће сви њихови бисери бити објављени у посебној књизи.

ПОВОДОМ ИЗЈАВЕ НОВАКА КИЛИБАРДЕ

У емисији Студија "Б" др Новак Килибарда је изјавио да у Црној Гори постоје странке које ознојено говоре о српству. На питање водитеља каква је народна странка коју води Килибарда, он је одговорио: "Ми користимо дезодоранс".

Напокон да грађани Црне Горе сазнају шта је то до сада смрдјело у Црној Гори, и ко је дезодорансом прикривао свој "мирис".

ИНТЕРВЈУ: ДУШКО СЕКУЛИЋ ПРЕДСЈЕДНИК ИЗВРШНОГ ОДБОРА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ЦРНУ ГОРУ

РАДИКАЛСКА БРАНА СЕПАРАТИЗМУ

Српска радикална странка у Црној Гори све организованија и популарнија. Радикали најжешћи критичари ДПС режима. Вратимо се у републички и савезни парламент. Лабудова пјесма владајуће странке у Црној Гори. Црна Гора мора бити једна изборна јединица. Приче да продајемо Црну Гору су будалаштине. Државни медији у Црној Гори никад нијесу били гори. Српска радикална странка својим програмом показује пут ка рјешавању нај-крупнијих питања.

Душко Секулић, члан је Странке од 1994. године. Ангажовањем у Странци долази на мјесто председника Општинског одбора Подгорица. Након годину дана, овај одбор је постао најбројнији и спреман да заврши сваки постављени задатак. У јуну 1996. године Општински одбор Подгорице имао је формирана 34 мјесна одбора, и извршене припреме за предстојеће новембарске изборе. Секулић је био човек преко кога је ишла већина предизборних обавеза и све их је са успјехом завршио, што му је и била најбоља препорука да га након избора председник Странке др Војислав Шешељ предложи а ЦОУ изабере за председника Извршног одбора у Црној Гори.

Кадровским рјешењима Секулић је већ поставио кадровске темеље Странке, организујући и ангажујући младе, радне, дисциплиноване, одговорне и школоване људе на одговорна мјеста Странке у Црној Гори. Секулић је човек који ради и веома, веома упорно брани своје ставове.

Био је добровољац у рату за одбрану српства, као припадник војске Републике Српске. Организовао десет пута помоћ народу Републике Српске.

Данас, када Српска радикална странка постаје јача у Црној Гори, након времена стагнације, дешавају се крушни политички догађаји, можда са далекосежним последицама. Црна Гора је на политичкој раскрсници. Председник Владе Мило Букановић извршио је пуч, преузевши апсолутну власт у овој Републици. Под његовим скутом нашли су своја мјеста сви они који желе да разбију државу. Сада се у Црној Гори у рукама сепаратиста налазе све полуге власти, 90% материјалних и финансијских средстава, полиција, судство, уставни суд, тужилаштво, културне институције... на супрот 90% народа!!!

Душко Секулић председник Извршног одбора
Српске радикалне странке за Црну Гору

Српски радикали су брана и гарант да до циља сепаратисти никада неће стићи, па макар на челу имали и председника Владе. Српски радикали су указивали на државни криминал и у Црној Гори када су сви ћутали. Довољно је разлога за разговор са председником Извршног Одбора Српске радикалне странке у Црној Гори.

● **Господине Секулићу, реците нешто о себи.**

Рођен сам 1957. године у Бијелом Пољу. Потичем из братства које већ 300 година насељава село Заграђе код Берана. Основну школу сам завршио у Београду, средње образовање у Бијелом Пољу, а студирао на економском и правном факултету у Београду и Подгорици. Био сам репрезентативац у атлетици. Петнаест пута првак у Црној Гори и освајач сам неколико савезних медаља. Од 1985. године члан удружења новинара Југославије, радио као професионални новинар, до данас у десетак редакција. Ожењен сам и имам два сина, Давида и Петра.

● **Као председник ИО Српске радикалне странке у Црној Гори веома често сте на терену и у непосредном контакту са члановима и симпатизерима странке. Како је Странака у Црној Гори организована и каква атмосфера тренутно влада међу српским радикалима на овим просторима?**

Неко ко стално путује и контактира са грађанима Црне Горе, не само нашим члановима, може закључити да Српска радикална странка јача своје позиције. Наравно, један од основних предуслова је, свакако, добра организација Странке. Ако бисте укратко окарактерисали организованост наше политичке опције у Црној Гори, мора се рећи да ће српски радикали по општинским, мјесним и окружним одборима, одговорити на постављене задатке. Или, боље речено, нема ни једног задатка кога српски радикали неће испунити у предизборним временима, као што је то сада када се припремамо за ванредне парламентарне изборе који су на виду. Манули смо се начина рада, када смо мислили да ћемо преко ноћи елиминисати неке наше недостатке, па да ће следећег дана бити најјача странка, бар у Црној Гори.

Политика је посао, веома озбиљан, који треба учити, а искуство користи како би се унаприједио рад.

Међутим, у политичком смислу повећања популарности, Српска радикална странка др Војислава Шешеља је лако објашњиво. Наиме, резултати Општине Земун са влашћу српских радикала, на челу са председником Шешељем, најбоља су препорука народу како треба водити како општину, тако и Републику, тако и савезну државу. Изузетни радни резултати општинске власти у Земуну поправили су политички рејтинг странке у Црној Гори. Рејтинг нам се и повећава изузетним порастом популарности др Војислава Шешеља и у Србији и у Црној Гори, који је на примјеру једне општине по-

Душко Секулић: "Политика је веома озбиљан посао"

казао Србима како се постижу вансеријски резултати, како се стиче повјерење гласача и како се са 200% испуњавају предизборна обећања.

● **Након парламентарних избора 1996. Српска радикална странка је остала без посланика у Скупштини Црне Горе а радикала из ове Републике нема ни у савезном парламенту. Због чега?**

Има неколико значајних узрока нашег изборног неуспеха. Прво и основно, наше грешке у предизборној кампањи чији су промотери управо отишли из Странке. Друго, отежавајућа околност нам је била, свакако, изборни закон. По њему, на изборима у новембру 1996. године једном посланику ДПС-а требало је да добије 3500 гласова како би "прошао" у скупштину. Коалицији Народна слога требало је нешто око 4000, муслиманима 3000, а шиптарима чак око 2000 гласова за једно посланичко мјесто! Нама радикалима није помогло ни 13500 гласова (око 5% укупног бирачког тијела), за републички парламент, или 17000 гласова за савезни, као би имали бар посланика у једној од скупштина.

Изборни закон из новембра 1996. највише је ишао на руку владајућој странци. По налогу запада омогућено је да муслимани и шиптари у Црној Гори, са много мањим бројем гласова на изборима буду бирани у парламент, док је нама радикалима било просто онемогућено тако да Скупштина Црне Горе није у свом саставу имала ни једног Србина посланика!

Један од разлога је и наш тадашњи специфично тежак положај. Као најжешћи критичари режима морали смо отрпјети криминалне ударе руководства ДПС-а, а који су имали приоритет

наше елиминисање из политичког живота и превазилазили фер утакмицу. Народна слога, сепаратистичка творевина, коалиција Народне странке и Либералног савеза Црне Горе, видјели су највећу опасност од Радикала, посебно Новак Килибарда, који је данас сублимација Јеврема Брковића и Секуле Дрљевића, па су заједно са СПС-ом заиграли прљаво. Новак Килибарда нема миран сан ни чисту свјест. Мијењајући националне осјећаје чешиће него кравате од српског националисте постао је грађанско-демократска опција а данас завршава као највећи непријатељ својој странци које више практично и нема.

Познато је да су српски радикали уопште па и у Црној Гори највећа брана за могуће стварање муслиманског санџака на мјесту или простору Старе Рашке, отцепљење Црне Горе, предаје неких територија Албанији тако да су најоштрији напади ових које сам већ поменуо, логична ствар. Наравно, није потребно подсећати се шта о нама српским патриотима мисле муслимани, шиптари и Хрвати. Има још разлога нашег изборног неуспеха, па примјер убијеђен сам да је ДПС преко малверзација са гласачким резултатима себи прибавио убједљиву побједу а радикале закинуо за довољан број гласова иако смо имали контролорне на свим изборним мјестима у већини случајева нам није било омогућено да преконтролишемо изборне кутије прије избора, није нам, у неколико случајева, омогућено ни да учествујемо у бројању гласова итд. Но тај проблем ћемо, убијеђен сам ријешити!

Има још разлога због којих прошли пут нисмо заузели мјеста у клупама Скупштине Црне Горе али о њима другом приликом и нису толико важни као они који сам рекао. Разлози се налазе код нас у Црној Гори.

● **Колико је таквом резултату избора, када је ријеч о Српској радикалној странци, кумовало страначко руководство?**

Од страначког руководства смо имали немјерљиву помоћ, коју ми нијесмо искористили на најбољи начин.

Што се тиче страначког руководства у Црној Гори, тријешило је таман онолико колико је требало да нас нема у парламентима Црне Горе и Југославије.

● **Српска радикална странка је једна од значајнијих политичких странака остала доследна у опозиционом дјеловању и изворном тумачењу интереса српског народа. Због беспопштедне критике власти странка је непрестано била изложена шиканирању од стране владајуће ДПС. Како је било радити и опстати на политичкој позорници у таквим условима?**

Ја сам у једном тренутку рекао да су ДПС и неке странке ишле недозвољено ниско на нас Српске радикале, као да су имали налог или наређење са запада о нашем елиминисању са политичке сцене јер смо ми једина српска сна-

га у Црној Гори, ми смо једини српски националисти. Али ми морамо бити спремни и на најпрљавије игре у политичкој утакмици нема милости јер се ту преплићу важни интереси. Које год је у интересу да затире српство у Црној Гори он ће ићи ђоном на Српску радикалну странку а с обзиром на искуство, неће бирати средства. Е, ми морамо бити спремни да се витешки одбранимо али да витешки и одговоримо.

Надам се да ћемо због тога што смо доследна опозициона странка једног дана, када се и то буде цијенило, изгубити статус опозиционе побједивши на неким наредним изборима. Јер, реците ми примјер да је из кризе државу извукла нека лијева или ултралијева политичка опција! Државу каква је наша, може извући на прави пут само партија националне десне оријентације. А признаћете са овом влашћу ова држава налази се у живом благу!

Ми нијесмо прошли у Скупштини али смо преживјели. На следећој провјери расположења гласача враћамо се у све парламенте. Наш политички програм је неуништив и идеје које носи су универзалне тако да ако се ради о нама Србима, вријеме које долази је наше вријеме.

● Иако је ставовиштво Црне Горе са симпатијама пратило активности Српске радикалне странке, посебно

указивање на криминал ДПС-а и њихових сарадника, Српска радикална странка није добила број гласова на изборима који би потврдио такву њену популарност у народу. Гдје видите узроке таквог раскорака? Је ли у питању страх од промјена, поданички менталитет, изборна крађа или нешто друго?

У предизборној кампањи имали смо најпосећеније митинге у Црној Гори. Имали смо изузетно расположење народа када су наступали страначки прваци из Београда на челу са др Војиславом Шешељем. Али, ми то, страначко руководство у Црној Гори, нијесмо знали да искористимо. Ако вам на митинг у Подгорици дође двадесетак хиљада људи а добијете 2500 гласова онда је то разлог за озбиљну анализу. Али кад један од челника странке из Црне Горе почне да пребројава људе по неким архивним и штетним архивима онда се могући изборни резултат десетоструко умањује па и без обзира и на расположење гласача и на добро одрађен митинг. Ми смо у страначком руководству у Црној Гори имали људе који су у својим говорима сијали таму, као што данас у својим новим странчицама сију мржњу, мрак и антипропаганду. Из странке су отишли људи који су имали задатак да афирмишу Програм Странке а они су покушавали да афирмишу себе. Очигито, није им успијело ни једно и друго.

Сигурно, да постоји одређени број гласача који "по навици" гласа за владајућу странку. Мотив је некаква тренутна и ситна корист што, свакако, није у складу са моралом ових људи. Међутим, и овдје код оваквог начина размишљања долази до промјене. Наиме, распадом ДПС-а гласачи имају шансу да се, напokon, одреде за програме странака, једном дијелу гласача разбија се слузивија о непобједивости и вјерности ДПС-а тако да ако Српска радикална странка учини да се њен програм афирмише у Црној Гори, ова странка ће на велика врата у скупштину.

Распадом ДПС-а стварају се услови и за поштеније изборе под условом да кутије и компјутере не буде контролисала група око Мила Ђукановића која представља примјер непоштења и која би криминалним искуством сваке изборе учинила нерегуларним.

● Очекујете ли да ће се ситуација у том погледу измијенити?

ДПС се распала, Народна слога више практично не постоји. ДПС се распала на два дијела, један комунистички (који је, ипак, за заједничку државу) и један сепаратистички криминални у суштини изузетно антисрпски дио. Распала се и Народна слога на црногорске усташе и на освијешћене Србе који су се након избора сјетили са ким су склапали савез.

Од новембарских избора до данас имамо преко 750 учлањених радикала у Црној Гори. Имали смо изузетно велики прилив чланства али и симпатизера и потенцијалних чланова. Све што се дешавало на политичкој сцени, у последње вријеме, ишло је нама српским радикалима на руку.

Захваљујући резултатима који су постигнути у Земуну и огромној популарности др Војислава Шешеља како у Србији тако и у Црној Гори, који данас важи за јединог озбиљног кандидата за председника Србије, Српска радикална странка у Србији важи за најозбиљнију политичку снагу у тој републици. Странка у Црној Гори организационо јача, све већи број гласача је свјестан чињенице да је Српска радикална странка странка која и у Црној Гори нуди стабилну, поштену власт.

Значи, ситуација се измијенила у корист Српске радикалне странке а постоји још начина да се овај тренд повећа у корист једине српске странке у Црној Гори.

● У жижки интересовања црногорске и шире јавности овог љета је раскол у владајућој ДПС. Какво је ваше виђење сукоба међу црногорским социјалистима?

Лабудова пјесма владајуће странке! Нијесу више странка која ће редовно освајати преко 50% посланичких мјеста у парламенту, која ће сама моћи да влада, која ће моћи да ради све што хоће и жели.

Више од пет година српски радикали понављају да у ДПС-у постоји веома јак сепаратистичко мафијашки лоби. Вријеме је показало да смо и за то

На засједању Централне отацбинске управе Српске радикалне странке

били у праву. Данас на овај лоби игра сваки непријатељ ове државе и у земљи и вани. Тај лоби је толико ојачао да је извршио пуч у самом ДПС-у преузивши контролу над медијима и дијелом корумпираних државних органа.

Ако победи опција коју помињем, опција Милице Пејановић и Мила Ђукановића долази у питање опстанак савезне државе а то значи и крвав грађански рат у Црној Гори. Поставља се питање опстанка Срба на овом простору који је одувјек био и опстајао као српски! Треба се само присјетити широкогрудог нуђења, од стране председника Владе наших лука трупама НАТО пакта. Наше територије за смјештај страних војника. Зар то није капитулација. Или можда призивање страних трупа како би се шачици антисрба омогућила војна помоћ код евентуалне сецесије Црне Горе.

Црна Гора не смије бити транзитни центар за шверц дувана, дроге, и ко зна чега још. Црна Гора не смије бити антисрпска, антиправославна, анти Црна Гора. Црна Гора не смије бити ни налик Сицилији или Колумбији.

Код поштених избора, опција и крило ДПС-а које води Момир Булатовић осваја много већи број гласова него ова претходна група. Значи, у том случају, опстаје савезна држава. Комунисти на челу са Момиром, који се није баш најбоље снашао у обрачуна са мафијашима из сопствених редова, су у овом тренутку јача политичка снага и има неупоредиво већу политичку тежину од осовине Пејановић-Ђукановић-Маровић.

Без обзира ко покушао или кренуо да Црну Гору отрже од српског бића гарантовано изазива тежак и крвав грађански рат у Црној Гори који ће се завршити кобно за иницијатора па макар му помагале трупе НАТО пакта, санџаклије или усташе. Исто тако су прошли зеленаши 12. јула 1941. године када им је власт трајала један дан! Сл-

едећег дана им је побуњени народ показао што мисли о њима и њиховом тату Мусолинију.

● **Какво је Ваше мишљење о осталим, опозиционим странкама прије свега, парламентарним у Црној Гори?**

Нема веће неслоге но код Народне слоге. Одмах након изборног пораза једна група Срба се сјетила са ким је у коалицији па је покушала да разгради савез са сепаратистичким, зеленашким антисрпским Либералним савезом. Велика већина народњака је отишло из антисрпског коалиционог загрљаја док је лидер Новак Килибарда остао вјеран чувар пандорине кутије. Данас је Килибарда остао са четири члана своје странке, у антисрпском савезу, и представља највећег политичког губитника у Црној Гори. У политичком смислу он је отишао на сметлиште историје. Њега се, ових дана, одриче и савезник Славо Перовић, како би се очито ишчупао из руку давленика тако да Новак брзо и сигурно политички тоне и на дно вуче своја четири вјерна сарадника.

То је резултат, данас, коалиције, то је резултат спајања ватре и воде, то је та њихова слога...

Остале парламентарне странке су представници националистичких муслиманских и шиптарских странака које су само захваљујући изборном закону прошли у парламент. Они данас представљају скоро једино гласачко тијело Мила Ђукановића јер се још једном надају да ће доћи дан када ће се Црна Гора одцијепити од српства и православља и тако постати њихов плијен. Није њихов крајњи циљ само самостална, нејака или било каква Црна Гора већ они сада планирају како да велики дио припоје неком њиховом санџакату на сјеверу или дио великој Албанији, на југу. Сваки онај ко са њима склапа политички савез забија нож у срце саме Црне Горе!

● **Извјесно је одржавање ванредних парламентарних избора у Црној Гори,**

неизвјестан је само њихов термин. Када очекујете ново гласање за састав републике и општинских скупштина и шта ће они значити за Српска радикална странка и Црну Гору у цјелини?

Огроман број грађана Црне Горе је за изборе као демократски начин изласка из кризе. За изборе су наравно у првом реду Српска радикална странка др "Војислав Шешељ", Демократска партија социјалиста, на челу са Момиром Булатовићем, Народна странка, Либерални савез. Против избора су само Милица, Мило, Свето и несрећни Новак. И, наравно, шачица њихових присталица из корумпираног државног апарата. Изборе не желе ни Милови новопечени богаташи, чему ризик! Новак и шиптари немају гласаче и моле Бога да се пријевремене избори и не расписују јер би то означило и њихов политички крах и крај.

Ако се аналитички прати оно шта се дешава на политичкој позорници Црне Горе али и иза ње, пријевремене парламентарне изборе треба очекивати крајем ове године.

Наравно, овдје се може примијетити голим оком низ интересантних чињеница. "Реформисти" Мило, Свето, предвођени Милицом и уз помоћ несрећног Новака хоће рат за демократију и за демократска начела а неће изборе!!! Не смију да виде шта ће рећи гласачи "Реформисти" и "демократе" имају државне медије организоване по стаљинистичком принципу најцрњег једномумља из чијег рада, и из наступа ове групације вири огроман страх од сјутрашњице. Каква је то власт када су јој државни тужилац и председник Уставног осуда портпароли. Дежурни стражари кварне и нечисте савјести, трубадури политике која је на велика врата увела криминал у сваку пору државе, у сваки сегмент друштва!...

● **Који ће бити захтјеви Српске радикалне странке када је ријеч о условима за одржавање ванредних избора?**

Црна Гора, једна изборна јединица, захтјев је Српске радикалне странке када је ријеч о изборним условима. Наравно, то важи и за локалне изборе по свим општинама.

Други захтјев ће бити, свакако, стварање услова да се најзад елиминише свака изборна крађа, двањем ширих и правих овлашћења контролорима на сваком изборном мјесту.

Ако се ослонимо на Милово поштење, нема нам спаса!

● **Хоће ли Српска радикална странка као и идо сада самостално на изборе или размишљате о коалицији и које су то странке са којима бисте евентуално сарађивали?**

Хипотетичко питање.

Наше досадашње инсистирање на самосталном изласку на изборе има лаку логику, солидну основу и чврсте темеље. Ми данас немамо хипотеку која би се за нама вукла као реп створен савезом са неком антисрпском групацијом.

О коалицији је доста рано говорити

Маја Гојковић, др Војислав Шешељ и Томислав Николић

и она зависи од много фактора. Знам са ким нећемо сарађивати. Нећемо сарађивати, логично, са нашим националним непријатељима. Сигурно је, нећемо разговарати ни са странкама које су носиоци криминала у Црној Гори, нити са оним којима је главни политички национални циљ разбијање савезне државе па и Црне Горе.

Има наговјештаја, у разговору са неким важним политичким људима у Републици, за добру основу преговора на ову тему. Постоји обострана жеља да се разговара.

Интимно, ја сам за савез са једном странком али о томе ће се повести озбиљни разговори, а коначну одлуку донијети ЦОУ принципијелно. У неким будућим и извесним разговорима мора се поштовати стварна снага Српске радикалне странке и ова чињеница до краја уважити.

● **Програм Српске радикалне странке предвиђа уједињење свих српских територија. Чак и неке странке које себе представљају као српске критикују радикале да хоће да униште државност Црне Горе, да је сведу на шиво округа или провинције, а још теже оптужбе су да хоће Црну Гору да продате Србији. Како Ви видите положај Црне Горе у јединственој српској држави?**

Ја се поносим чињеницом да се налазим у Странци чији програм предвиђа стварање једне, јединствене, српске државе. То је једина странка сада у Црној Гори, са таквим одредницама у свом Програму. Приче "да неко хоће да прода Црну Гору Србији или Србију Црној Гори" су просто речено - будалаштине. Само јака српска држава, држава која обухвата територију Србије, Црне Горе, Републике Српске, Републике Српске Крајине, Македоније - гарант је мојој дјечи да живе нормално и да не буду угрожени од перманентних непријатеља. Без јаке српске државе нема ни Црне Горе, она је лак плијен и муслимана и шиптара и католика који су већ подобро зинули како би ову територију прогутали захваљујући, сада, политици коју води председник Владе Црне Горе.

Они који кевћу о продаји Црне Горе постављају суштину ствари наопако и то свјесно. Они су ти који је истичу на продају. Удварајући се и шиптарима, и муслиманима, и латинима. Иначе, не треба трошити вријеме на те сумануте приче наших освједочених непријатеља и издајника. Антисрпска политика у Црној Гори никада неће проћи.

● **Како као члан Српске радикалне странке гледате на прошлост и садашњост. Првенствено мислим да ли се осјећате као четник или партизан?**

Ја сам српски националиста. Радикал. О прошлости нека говори објективна историја. Ја више волим своје дијете него дијете свог брата. А дијете свог брата волим више него дијете комшије. А дијете комшије више волим од дјетета неког странца.

Е, ако ми Ви кажете да волите више туђе дијете од својега признајем да Вам нећу вјеровати ни тада а ни касније!

Имао сам прилике да видим својим очима два потпуно идентична споменика у Шпанији. На једном је писало: "за оне који су се борили за народ", а на другом: "за оне који су мислили да се боре за народ". Чини ми се да је то шифра наше будућности.

● **Ви сте новинар и ово питање је у вези са Вашом професијом. Како оцјењујете рад јавних гласила у Црној Гори?**

Да зна Стаљин шта се сада са медијима дешава у Црној Гори - проживио би! Никада црна ни бједнија медијска слика државних медија у Црној Гори. На првој страни Побједе (!?) Мило, на другој, трећој, свакој следећој Мило, Милица, Свето, и на задњој! Радио је помилио. На првом програму телевизије опет Мило када пребаците програм чека вас Мило са пендрекком уз опомену да се вратите на први и одгледате порцију криминално сепаратистичке монтенегријске сторије о црногорским властодршцима.

Никада професија новинар није била на нижој цијени као сада у Миловој монтенегријској државици. Толико полтронства, непрофесионалне унижености, спремности на понизно слугајство није овај народ доживио.

Иначе, уреднике "Побједе" или ТВ треба под хитно спашавати. Стекли су добре основе за један добар систематски преглед - психијатра!

● **Каква је сарадња Српске радикалне странке и српске православне цркве?**

Из другог српског рата Српска православна црква изашла је скоро униш-

тена са преполовљеним свештенством. Режим који је имао намјеру да уништи српску националну свијест уништавао је њене темеље - Српску православну цркву. Ми смо странка вјерујућих људи који према нашој цркви гаји посебан однос поштовања и уважавања али истовремено изразито толерантан према свим осталим религијама. Државни празници наше земље биће и велики вјерски празници српског народа, прије свега Божић, Дан Светога Саве, Васкрс и Видовдан, а српска држава биће изграђивана у духу Светосавља на етничким начелима.

● **На крају, шта поручујете члановима и симпатизерима Српске радикалне странке и грађанима Црне Горе?**

Ово је вријеме када се српско национално биће у Црној Гори мора спашавати! Као никада прије, сви српски непријатељи су стали под један барјак да униште и затру сву Црну Гору и њено постојање. Срби морају наћи одговор на ову ситуацију.

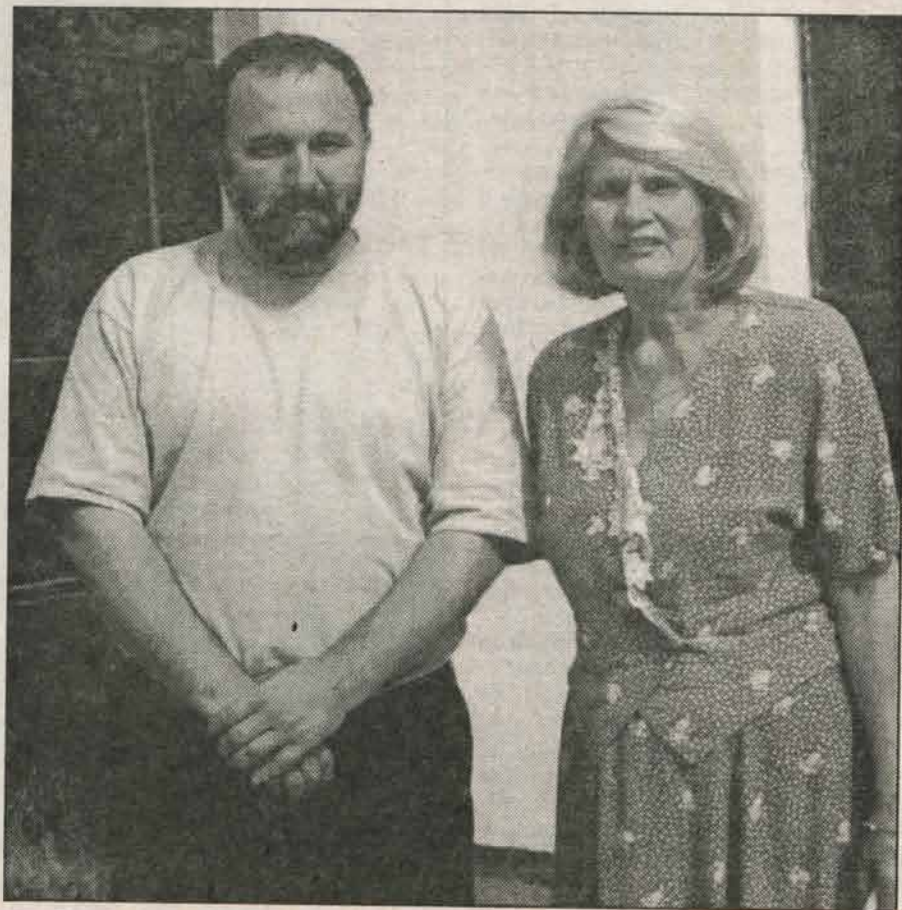
Српска радикална странка је ту да својим програмом покаже пут ка рјешавању најкрушнијих питања.

Ми се нијесмо промијенили!

Ако српски народ у Црној Гори буде хтио снагу у десници, имаће је у Српским радикалима.

Ми ћемо на следећим изборима бити снага, која смо и сада реално, српска вертикала која ће окупити српски народ у овој малој и у криминалу огрезлој Црној Гори, која ће вратити достојанство, вратити поштење, криминалце послати на дужу законску терапију.

Томо Павићевић

РАЗГОВОР СА МИЛУНОМ ТЕРЗИЋЕМ ГЛАВНИМ СЕКРЕТАРОМ СТРАНКЕ У ЦРНОЈ ГОРИ

МОБИЛИСАЛИ СМО СВЕ СНАГЕ

Данас смо једна од најорганизованијих странака на овом простору. Надам се да су се људи отријезнили од превара и лажи ДПС-а. Ово је земља гдје је закон улице и право јачега јаче и од Закона и Устава.

● Господине Терзићу шта нам можете рећи о себи?

Рођен сам 19. априла 1952. године у селу Калушићи, општина Пљевља од оца Данила и мајке Душанке, рођене Стојић. Отац је био радник а мајка домаћица. Гимназију сам завршио у Пљевљима, пошто се претходно нијесам могао уписати у војну школу због "политичке подобности". Факултет за физичку културу завршио сам у Београду 1975. године. Исте године се запошљавам у Школском центру у Пљевљима гдје радим као професор физичке културе. Војни рок служио сам у иностранству. Постојна - Словенија. Брачно стање - ожењен сам и имам двије кћерке.

У политички живот укључио сам се 1985. године као антикомунистички "елемент", мимо воље тада актуелног режима и њихових кадровских комисија и комбинаторика, али једнодушном вољом народа. Тада сам изабран за председника највеће Мјесне заједнице Забрђе јер је требало спашавати МЗ од мегаломанских прохтева тадашњих а и садашњих политичких моћника. Тај задатак је, на задовољство народа, успјешно обављен.

Члан организоване политичке организације постао сам 6. новембра 1992. године, када сам се учланио у Српску радикалну странку. Од почетка свог политичког дјеловања обављао сам низ функција у странци. Тренутно сам члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, Главни секретар Српске радикалне странке за Црну Гору, председник пљеваљског окружног одбора Српске радикалне странке и председник општинског одбора Српске радикалне странке.

● Српска радикална странка је у Пљевљима, на изборима 1996, освојила један мандат у Скупштини општине. Какав је рад општинског одбора СРС од када сте Ви изабрани за председника општинског одбора?

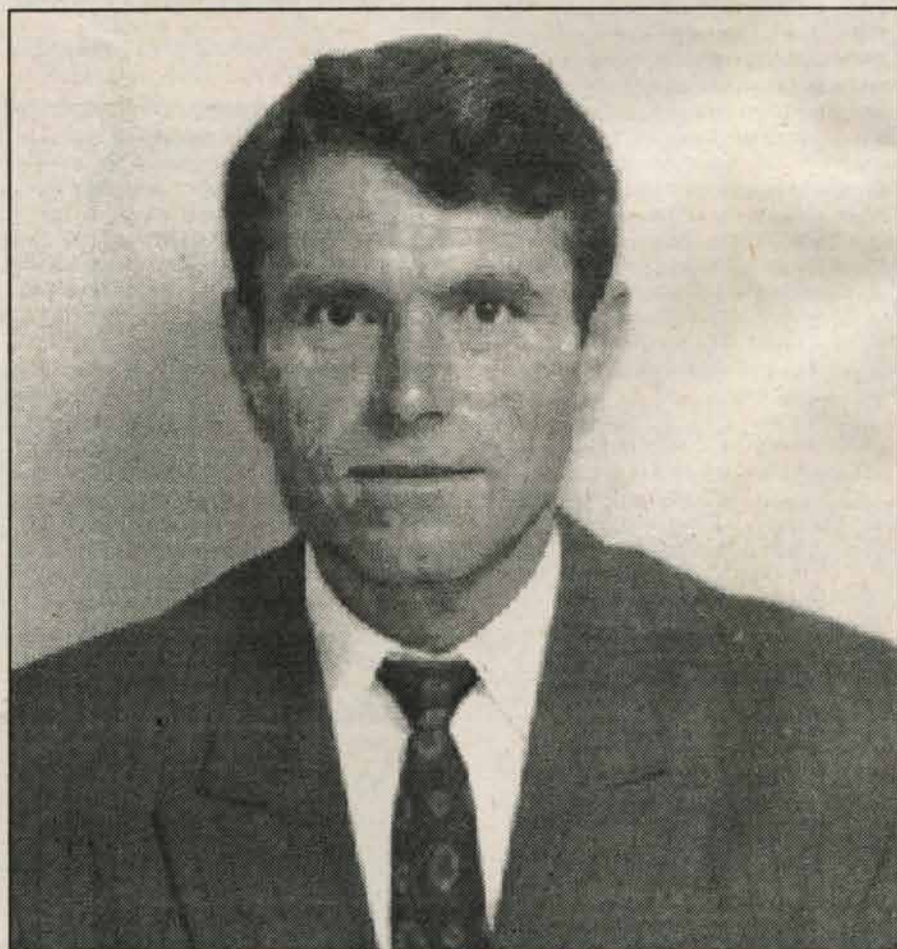
Да, прије свега, без обзира на све околности које су пратиле претходне изборе, медијска блокада, полицијско застрашивање народа итд., то је један од показатеља организованости странке. Вама је добро познато какве смо репресалије, од стране режима, ми Радикали издржали. И нијесу нас ус-

пјели сломити. Али саботажа изнутра учинила је своје. Они људи који су били задужени да воде и организују Странку, радили су сасвим супротно. Они су одрађивали "само" свој посао. Свој, од некога задат, домаћи задатак. И управо у најнезгоднијем тренутку за нас, странку, у јеку предизборне кампање, показали су, а највјероватније су то коначно и морали, своје право лице. Показали су и доказали зашто су дошли у Странку. Дошли су само због материјалне користи. То је њихова идеја водила. Пошто су материјално исцрпјели странку или боље рећи опљачкали, потражили су своје "ухлебљење" у некој другој или ко зна којој по реду странци. Неки су основали и своје странке.

Широј јавности можда и није познато, због немогућег приступа меди-

јима, какве су све недаће пратиле рад Општинског одбора СРС у претходној изборној кампањи. У јеку кампање обијене су наше страначке просторије. Украдена је комплетна архива. Украдене су писаће машине, телефон, гријалица и све оно што се могло понијети. МУП је врло брзо открио и евидентирао, а само евидентирао, провалнике. То су они који су се клељали у Српску радикалну странку, њен програм и њеног председника а у њој су били само по задатку. Код њих су и нађене све украдене ствари али ни до дана данашњег ништа није враћено странци нити су кривци приведени "к познанију права". Зашто? питајте МУП. Врана врани очи не вади.

Други разлог нашег неуспјеха је и то што је народ и овај пут насјео на

Милун Терзић, главни секретар Странке

лажна обећања ДПС-а. Колико су та обећања била без основа и лажна, а наше све тврдње исправне и тачне, показује се ових дана у свој својој величини. Затим, народ је повјеровао у успјех једне неприродне коалиције - само да ови оду са власти.

Не замјерамо народу што је насјео на све те пропагандне трикове неозбиљних и неодговорних партија. Жао нам је што бирачи нијесу послушали наше савјете и подржали наш програм и тако скратили агонију у којој се налазимо. Но, за прави избор никад није касно. Избори су пред нама а ми смо ту.

У моменту мог доласка на чело Општинског одбора Српске радикалне странке изборна кампања је била већ у пуном жеку. Мобилисали смо све расположиве снаге у Општинском одбору за испуњење два паралелна задатка. За постизање два циља.

Први - максимално одговорно и озбиљно одрађивање кампање. А то је организовање трибина у што већем броју мјесних заједница; прикупљање потписа и за савезне, републичке и општинске изборе; представљање програма Српске радикалне странке у локалним средствима информисања, радио и новине; лијепљење предизборних плаката максимално одговорно и надам се културно што је веома позитивно примјењено и примљено од стране грађана; максимално одговорно растурање осталог пропагандног материјала; предлагање и избор кандидата за функције одборника и посланика; избор и именовање контролора на бирачким мјестима; обезбјеђивање материјалних средстава за кампању.

Други задатак је организовање странке на терену - формирање мјесних одбора. До тада нијесмо имали нити један мјесни одбор који је функционисао, мада је пред изборе 1992. било формирано 6, који се за протекле 4 године нијесу нити један пут састали нити су пак посјећивани од стране руководства Општинског одбора; потребно је било наћи часне, поштенне, озбиљне, угледне и одговорне људе који ће успјети мобилисати постојеће чланство и активирати мјесне одборе и ангажовати наше симпатизере; поправити пољубани имидж странке и представити је народу у њеном правом свијетлу, представити је онакву каква је она стварно, јака, организована, одговорна, културна, доследна, принципијелна и демократска. Уз максимално ангажовање свих чланова Општинског одбора постигли смо врло завидан успјех. Успјели смо до сада формирати 19 мјесних одбора и тиме поставили здраве и јаке темеље странке која већ сада може спремно изаћи на изборе.

● **Нешто о раду пљеваљског округа Српске радикалне странке**

На простору Црне Горе, а све у циљу боље, рационалнине а прије свега

јефтиније организације Српска радикална странка организовала је странку у 5 округа. Један од њих је Пљеваљски округ који поред пљеваља чине: Бијело Поље, Мојковац и Жабљак. И остала три Општинска одбора су максимално ангажована на промовисању програма странке, наравно у оквиру својих материјалних могућности. Бјелопољски одбор СРС је у нешто повољнијем положају од осталих одбора, пошто су они парламентарна странка, на нивоу општине имају 2 одборника у СО и тиме су стекли право да посједују страначке просторије. Уз то, стекли су право на коришћење буџетских средстава која су симболична али ипак добро дођу за најужније потребе. Ситуација у Мојковцу и Жабљаку је нешто тежа. Тамо смо приморани да рад странке организујемо по приватним кућама, што би се рекло у илегали, што се наравно одржава на рад странке. Но без обзира на све те околности осјетан је прилив новог чланства а поготово младих.

● **С обзиром на тренутну политичку ситуацију у Црној Гори, по вашем мишљењу, куда нас води овакав пут?**

Прво, овај и овакав пут није наш пут. То уопште и није пут. То је очигледна странпутица. И та странпутица којом је кренула владајућа странка само може овај народ или боље рећи један дио својих још несвјесних присталица одвести у земљу насиља, безаконја, хаоса и не дај Боже крви. У земљу гдје је закон улице и право јачега важније и јаче од Устава и Закона. С обзиром на своје различите сфере утицаја на државне органе, а поготово органе силе, и ако не превлада мудрост и разборитост народа, ничему се добром не можемо надати. Но ипак се надам да овај пут народ неће насјести на још једну "анти-бирокаратску револуцију" и тако унутарпартијске обрачуне завршавати и решавати на улици па "ко је јачи нека качи" а народ нека плаћа. Решење су ванредни, првенствено слободни и демократски избори. Но комунисти и њихови трансформисани наследници (то су са поносом истicali и тиме се хвалили и пријетили у својим ранијим предизборним кампањама) увијек су силом и другим недозвољеним и антидемократским радњама и долазили и остајали на власти.

Овај раскол унутар ДПС-а морамо посматрати као чисто партијски сукоб, за унутарпартијску превласт, исти онакав какав су они производили у другим странкама и силом га подржавали не поштујући ни устав ни законе. За сву ту њихову ујдурму народ каже "зло рађење готово суђење".

● **Како коментаришете подјеле сјевеј-југ?**

То је већ 50 година табу тема. То се није смјело ни помислити а камоли говорити или, не дај Боже, јавно предложити мјере да се та подјела, која

је евидентна, превазиђе. Још увијек се представници власти од општинског до републичког нивоа, наивно праве и слијепи и глуви, тврдећи да подјела нема нити да оне постоје. А ноторна је истина да те, наравно економске, подјеле постоје и да их форсира владајућа олигархија. Те подјеле су стварале и стварају све владе од 1945. до данас без изузетка. Те раздоре су стварали да би лакше владали. Знате оно завади па се после наметни као помириатељ а од свега тога имаш дебелу материјалну корист. Ономе који запомага удијелиш неке мрвице на рачун другога и тако га умириш а ти останеш добротвор. Ту материјалну корист остварују они појединци који, захваљујући свом високом положају у власти, изабљујући своју средину купују себи министарске фотеље и све што уз њих следи. То раде и они са сјевера и они са југа. И ко има више утицаја код властодршца тај боље и профитира. А и властодржац наравно. Само сјевер увијек некако остане празних шака.

Ево само пар примјера како се ствара нека завист, да не кажем мржња између региона, па ви сами закључите ко то ради и зашто ради: Тузи, центар трговине, наравно илегалне али ипак легалне. Слободно, јавно, уз присуство органа власти купите и то за девизе а могу и динари бензин, дуван, пакете цигарета и разне техничке робе и кренете на сјевер. Стигнете на Биоче "царина" вам то лијепо и љубазно у складу са законом све одузме. Ако имате среће па прођете прву контролу и стигнете на Тару, е ту тешко да можете проћи. Све вам се одузима због нелегалне трговине. Док ту исту робу коју вам одузимају "на сјеверним границама" јужније можете купити на сваком не хошку него метру.

Други примјер: На питање постављено председнику владе како је један град на приморју (не помињем име да не стварам подјеле) много развијенији и богатији а има само пјесак и море од Пљеваља која имају, угљ, шуму, струју, разне руде и огромно пољопривредно богатство, и председник владе одговори (парафразирам) тај град добија кредите од владе и има обавезу враћања истих. А ми, мислимо дајемо Пљевљима кредите и не инсистирамо на њиховом враћању. Ето дали смо термоелектрани 5 милиона за генератор, а господин председник владе заборавља да је влада или Република Црна Гора, свеједно ко од њих, дужан Пљевљима, Термоелектрани, Руднику угља и многим другим предузећима не 5 милиона него хиљаду и пет милиона које изгледа немају намјеру икада да врате.

● **Порука радикала**

Наша порука је садржана у нашем програму. Актуелни догађаји су потврдили исправност наших ставова. А вријеме је мајсторско решето.

Маријана Анчић

СЕНЗАЦИОНАЛНО АЛИ СИГУРНО - КИЛИБАРДА НИЈЕ СРБИН!

ГАЛИОТ

Објашњење зашто Новак Килибарда растура Народну странку и покушава да уништи српство у Црној Гори, лежи у његовом поријеклу, каже Драган Вујовић, професор из Подгорице.

Новак Килибарда, бивши предсједник Народне странке својим растурањем српства у Црној Гори досегао је плафон. Растурио је и сопствену странку од чијих чланова су постале, Саборна, СНО, СОП, Демократска...

Има више теорија зашто је то тако. Међутим, једна заслужује посебну пажњу. Највећи сепаратиста Новак Килибарда је данас десна рука предсједника Владе који предводи снаге за растурање савезне државе. Разлоге Килибардиног понашања, Драган Вујовић, професор из По-

дгорице, види у његовом поријеклу.

"Килибарда" на дијалекту Вене-то (област око Венеције) значи окованик на броду или галиот.

Близу Боке Которске гусари су бацили у море обојелог галиота (оболио од жутице). У мору су га полумртвог пронашли побожни бокељски морнари, спасли сигурне смрти и извукли га на суво. Несретник се мало опоравио али су проицљиви Бокељи увидјели да је галиот оболио од заразне жутице која би и за њих била кобна па су га

"испратили" у брда пут Бањана.

По историјским изворима ту се галиот опоравио, настанно и размножио. Православни поп га је крстио под именом Килибарда.

На књижевном италијанском језику ријеч *chiglia* чита се киља значи бродска кобилица а *barda* значи оков! Само презиме је сложеница ових ријечи.

Килибарде насељавају Бањане, област од Котора према Херцеговини.

Карло Лупоне

ВАСОЈЕВИЋИ ЗАУСТАВИЛИ ЂУКАНОВИЋА

На просторима Васојевића може се говорити и мислити само српски и никада се не смије дозволити да неко са те територије говори против Србије, јер Васојевићи су Стара Србија. Такво своје опредјељење до сада су више пута потврђивали, последњи пут када се премијер Мило Ђукановић усудио да Васојевићима пријети усред Васојевића, и да из Васојевића држи лекције Србији.

- Срећа његова да нико у Беранама и Андријевици није знао за његову посјету, не би га он пролазио Тифранску клисуру таман као Славко Перовић. Ипак дочекали смо га ријечима које њему одговарају, али и оној сви-ти која га је пратила. Прије него је ушао у зграду општине људи су му рекли да је лопов, сепаратиста, издајник, ништа човјек и не знам све набројити, прича нам један стари Васојевић. Немојте ми име помњати, е ће ме ова његова милиција ухапсити.

И заиста било је тако. Дочекали су га ријечима које му пристају. Домаћина имао није јер су предсједник општине Беране са општинским руководством одбили да разговарају са њим, то исто су учинили у Андријевици. Момчило Мићовић и Веселин Бакић ће бити запамћени и од Мила, али је важније од народа што ће бити памћени као часни људи који нијесу хтјели са њим разговарати.

Скуте Милу Ђукановићу по Васо-

јевићима носили су муслимани из Рожаја, Гусиња, Бијелог Поља и Плава са двојицом Васојевића Радованом Бакићем и Слободаном Вуковићем. Шта ћете свакако нађе своје друштво, и свако племе има своје изроде, па и Васојевићи.

Васојевићи су премијеру поручили "Ни бољих се нијесмо бојали, а не

најгорих". Ђукановић је ипак организовао састанак са једним бројем пиљара, пољопривредника и два три пропала директора али кадровима за сваку прилику, а уз њих су и припадници СДА и остала фела. Чак ни берански полицајци му се нијесу хтјели придружити.

Слободанка Васовић

Завршиће Мило посао!?!

ПОДГОРИЦА - ПРЕДРАГ ВОЈВОДИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОЛИЦИЈА ШТИТИ КРИМИНАЛ

У Црној Гори стање крајње алармантно. Ванредни избори неминовни. Из странке отишли они који су хтели да је приватизују.

1. Као председник највећег општинског одбора Српске радикалне странке у Црној Гори како оцјењујете прилике у овој републици (конкретно раскол у ДПС, Народној слози, и искључивање Вишњићевих сљедбеника из Српске радикалне странке)?

Стање у Црној Гори је крајње алармантно, мислим да само ванредни парламентарни избори, који би били изведени под фер условима, могу ову републику спасити од подјела на сјевер, југ, на србе и антисрбе, једноставније, могу је поштедјети од грађанског рата.

Сукоб у ДПС-у је био неминован јер премијер Букановић је човек коме је циљ да економски обезбиједи себе и ужи круг људи са којим сарађује. У свему томе му је хућањем помогао председник Булатовић и његови сљедбеници. Када је дошло вријеме да проговори овдашњи председник, да говори о радњама које су са оне стране закона, а које су вршили премијер Букановић, министар полиције и његов замјеник, иначе шеф ДБ, све веће опозиционе странке, изузев Српска радикална странка и Народне странке Божићар Бојовић, стадоше му у пркос и не дозволише да се бар начне питање криминала.

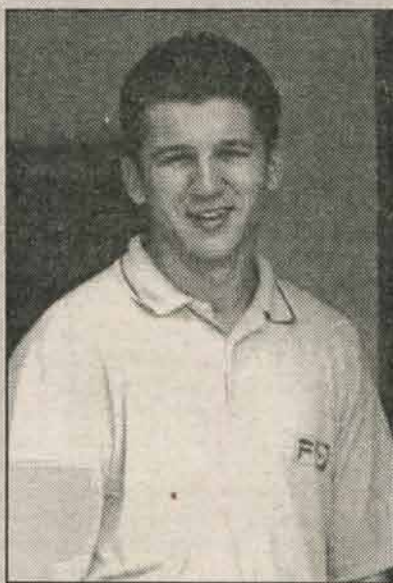
Што се тиче Народне странке у њој је ствар јасна. Ту постоји једна група људи која нема подршку од народа и која се давно одрекла свог статута и програма и сад се дјелом служе програмом Либералног савеза Црне Горе, а дијелом програмом којег измишљају из дана у дан. Друга струја је струја Божићара Бојовића која је у потпуности остала вјерна статуту и програму Народне странке.

У Радикалној странци дошло је до сукоба из следећих разлога: садашњи председник ИО Српске радикална странка Душко Секулић је, у тренуцима када му је то било омогућено, почео да контролише употребу страначке имовине, што се није свидјело групи људи који су навикли на јавашлук, неред и коришћење страначке имовине за личне потребе. Па су сходно томе покушали да одстране њега и људе који су им сметали у приватизовању странке. То им наравно није пошло за руком.

2. Како оцјењујете рад политичких странака са младима у Црној Гори?

У највећем дијелу родитељи дјецe, о којим ћу сада говорити, остали су без посла, једва састављају "крај са крајем". Тако да су њихова дјеца, благо речено, остављена на милост и немилост последицама које им је створила политика ДПС, ближе Влада Црне Горе. Један дио те дјеце је одлучио да изласком на улице и препродавањем одређене дефицитарне робе стекне некаку зараду. Због тога су прогањани од различитих врста полиције. Други дио се, пак, одлучио на школовање без обзира што ће за ври-

Предраг Војводић, рођен 15.7.1976. године у Беранама, од 1978. године живи у Подгорици гдје је завршио основну и средњу техничку школу.

По завршеној средњој школи уписао је правни факултет у Подгорици који и сад похађа. Члан Српске радикалне странке од 1992. године тј. од њеног оснивања. Активније се почиње бавити политиком од новембра 1996. године. Те године бива изабран за председника мјесног одбора Доње Горице, а у августу 1997. године на мјесто председника општинског одбора Подгорица. Поред политике бави се и спортом и поезијом.

јеме његовог трајања остајати често, без хљеба. Поред ових постоји мањи дио омладине блиске ДПС и Влади Црне Горе који могу да раде којекакви послове од којих се дневно зарађује и до 100 000 ДМ и све то уз максималну заштиту полиције. Млађи људи који покушају да се укључе у рад било које опозиционе странке, поред недаћа које им доноси друштвено-политичка ситуација морају отрпјети полицијску торту. Патња је још већа ако је опозициона странка, просрпски оријентисана.

3. Како се млади укључују у рад Српске радикалне странке, да ли им је то омогућено?

Од 3. новембра, стање у Српској радикалној странци се увелико промјенило. Сада у ову странку могу ући млади људи са својим идејама, виђењима и ставовима. За улазак у Српску радикалну странку потребна им је само воља. Додуше и до 3. новембра су млади људи могли ући у ову странку, али је на свако њихово реаговање, предлог, идеју и сл. одговарано одлучно од оних који су хтели приватизовати странку.

4. Колико је подгорички општински одбор спреман да допринесе предстојећим парламентарним изборима?

Прво, што се тиче избора подгорички ОО Српске радикалне странке је формирао изборни штаб који ће у кампањи одрадити како физичке тако и оне послове који се свде на помагање кандидата у сучељавању ставова са кандидатима других странака. Овај општински одбор има отежавајућих околности у извршењу својих задатака, ту прије свега мислим на неадекватне просторије и материјална средства која су отуђили бивши активисти у странци.

Када су у питању парламентарни избори, биће договора у Српској радикалној странци на нивоу републике Црне Горе. Подгорички ОО Српске радикалне странке ће се понашати у складу са тим договорима и потрудити да пружи максимум.

5. Порука гласачима?

Гласајте за оне који се нису мијењали, били смо и остали исти, најбољи.

РАДИКАЛИ ЈЕДИНО РЈЕШЕЊЕ

Слободарска и поносна Црна Гора, тешко је обичном ријечју, реченицом или памфлетом, било које врсте (па макар и политичке) изразити дивљење твојим спартанским синовима, који су подигли вјечите темеље чојства и јунаштва. Оно што је на овом простору извјесно, то је твоја неукаљана слобода, и твоја мисија према цијелом српству.

Бреме одговорности које је пало на Србе одане теби и цијелој отајбини изузетно је тешко. То време ће бити скинуто само онда када твоји родољуби поведу српски брод у воде у којима му је и мјесто, мјесто признатих нација Европе у којима нећемо бити чвргани од којекаких полунисторијских националних наказа, које су чекале погодан тренутак да испоље завист за оно што, за разлику од нас, никада нијесу имали. У супротном, бићемо дјеца апокалипсе стијешњени у запању позитивних историјских токова, која ће исцати и последњу кап крви у националном биолошком организму.

Послије окупације Републике Српске Крајине и знатног дијела Републике Српске, године ваљда више неће почињати оним јануаром којим су почињале неколико година.

Браћо Срби и сестре Српкиње, ако су ваши представници, метафорички речено, они чије је погонско гориво њихових скупочијених аутомобила света српска крв која се проливала на сваком парчету српске земље, онда нека вам је са срећом. Ипак, знајте да ће вас се дјеца стидјети, знајући да њима нијесте оставили оно што су вама ваши преци оставили.

Ако опет бирате оне, који су вашу част гурнули негдје испод тешких на улазу новог свјетског поретка, и тада нека вам је са срећом. Не схватате да су вас дебело слагали и да руке ваше дјеце истржу из ваших руку, правећи од њих океан моралних патуљака, можда пуног стомака, али празне главе.

Поштовани грађани,

Српска радикална странка не тражи од вас да се рвете са цијелим свијетом, и да тиме угрозимо свој биолошки опстанак, али исто тако не желимо правити уступке одређеним свјетским силијама у испуњавању њихових хирова. Ми не тражимо мјесто у цивилизацији које ће нам неко са штапом и шаргарепом дати, већ желимо мјесто нашег удјела и позитивног доприноса у развоју цивилизације.

Фашисте тражите негдје другдје. Наћи ћете их, вјероватно, тамо негдје сакривене од очију разумних, увјек спремне да пљују на оно што им је неко крвљу, сузама и знојем створило. Препознајте их по њиховом "интернационализму" који ће заблистати пуним сјајем тек онда кад српски народ нестане. Они не воле жртву јер у њој виде нешто варварско, али је национална брука и срамота за њих неминовна жртва на путу интеграције и комуникације, која ће једино нама пасти са небеса. О темпора, о морес!

Наша европска визија је јасна. "Европа нација - Европа будућности".

Сматрамо да поштенијег концепта нема. Међутим, да би ми Срби били озбиљан европски народ морамо прво средити стање у својој кући. А какво је то стање? Историјске српске државе Црна Гора и Србија живе практично у конфедералној творевини која се зове СРЈ, коју смо ми српски радикали прихватили као прелазно рјешење ка уједињењу српства. Ту Југославију су створили признати српски правни субјекти Црна Гора и Србија, учинивши тако трагичну грешку, чије се последице не могу сагледати.

Република Српска, која чини 49% бивше БиХ налази се у незавидној политичкој ситуацији. Огромни дјелови западног српства (дио Босне и дио Херцеговине, Кордун, Лика, Банија, Западна Славонија и Срем, Барања; Српска Далмација) налазе се под муслиманском, хрватском и америчком окупацијом.

Која је улога српских радикала у Црној Гори? Глобално желимо да сачувамо српску нацију од секте која промовише црногорску нацију, не презајући да се дрвљем и камењем баца на чуваре српског постојања (цркве и манастира). Људи којима ништа није свето, покушавају прво загнути нашу најачу бразду, (свету српску православну цркву), изузетно толерантну вјерску институцију, која никад никог није позивала на линч и која је увјек позивала своје вјернике, да геноцидом не одговарају на геноцид, дакле, да остану богиоки људи вјерни свом свјетосавском памћењу. Зар треба подсећати колико су пута српски црквени великодостојници молили српски народ да "опрости, али не и да заборави". Неки су, за разлику од њих тражили, "да бомбе падају на дјецу Републике Српске,

која су у свој својој чистоти и невиности, не осјетивши љепоту и пуноћу живота, умирала преклињући да не буду заборављени, надајући се да ће земља која је примила њихове кости вјечито остати српска. Црногорски петоклоко-наши, тзв. "аутокефалци", својом "екуменском" душом стављају се у исту равн са папском куријом, од које смо жњели само оснопове смрти својих најбољих синова. Нашим значајним присуством у општинским скупштинама, Парламенту Црне Горе и оба вијећа савезног парламента, створиће се услови за коректан однос према овом стубу наше националне историје.

Српска радикална странка ће се посебно залагати за економски просперитет српског народа у Црној Гори. Полазна претпоставка је процес приватизације, привреде кроз концепт либералне тржишне привреде. Борићемо се за пуну либерализацију приватне иницијативе у српској економији на начин који неће представљати преливање капитала друштвене својине у њепове појединаца без икаквог критеријума. Наш приоритет је економика стабилност српског динара, а у свом економском програму инсистирамо и на рјешавању проблема старе девизне штедње, јачању појединих - привредних грана у циљу економске стабилности српства.

Српски радикали ће доследно инсистирати на свом социјалном програму у циљу његовања здраве нације превазилазећи проблеме социјалне привреде које је створило социјалистички режим. У склопу социјалне политике, посебну пажњу поклањамо политици наталитета, као средства одбране од "бијеле куге" која озбиљно дрма националне потенцијале. Особито желимо да изградимо стабилну и егзистенцијално независну породицу, као основну хелију слободног српства.

Наша је жеља да осим друштва богатих људи имамо и друштво високообразованих кадрова којим ћемо предњачити у савременим научно-техничким процесима.

Поштовани грађани,

Ово су наши најважнији аргументи. Ви сте на потезу, бирајте!

Ми долазимо!

Живјело уједињено српство!

Добрило Деденћ
Предраг Војводић

ИСТОРИЈСКО ФИЛОЗОФСКИ ПРИСТУП РИМОКАТОЛИЧКЕ ЦРКВЕ САДРЖАН У НАЧЕЛУ: "ЈЕДНУ ТРЕЋИНУ СРБА ПРОТЈЕРАТИ, ЈЕДНУ ТРЕЋИНУ ПОКАТОЛИЧИТИ, А ЈЕДНУ ТРЕЋИНУ ПОБИТИ", ОСТВАРЕН ЈЕ БЕЗ ПОБУНЕ СВИЈЕСТИ И САВЈЕСТИ САВРЕМЕНОГ ЗАПАДНОГ ЧОВЈЕКА.

РЕКВИЈЕМ ЗА МОНДИЈАЛИЗАМ

"Науку и занате можемо примити од Запада, али вјеру не, јер је Запад нема" (Достојевски)

Скучена и дефанзивна позиција Православља пред налетом материјализма и секуларног хуманизма друге половине двадесетог вијека, један је од разлога интензивне изградње Новог свјетског поретка. Социјалистичка Југославија, "Југославија народа и народности", почетком последње деценије овога вијека постала је полигон на коме су вршени култивисани духовни и војни притисци над српским народом. Реинкарнација геноцида из Другог свјетског рата, који су починили најкомплетнији припадници милитантног фашизма - хрватске усташе, превазилази граница пуког симболизма. "Историјско-филозофски приступ" римокатоличке цркве садржан у начелу: "Једну трећину Срба протјерати, једну трећину покатоличити, а једну трећину поубијати". Остварен је без побуне свјести и савјести савременог Западног човјека. Историја се ваљда понавља. Мондијалистичке обланде српских петокOLONаша, недоречених и противурјечних хуманиста, сагласних са потребом успостављања чврстих веза, координације домаћих интернационалних елемената са свјетском паганском пирамидом, још више су збуниле и онако распељен народ. Етичари који руше домаћу културу и традицију пропагирају друштво анархистичке стихије, која ће, на примјер, изједначавати сексуално и вјерско право, а све због слободе личности и права појединца на индивидуални избор. Фиктивна слобода и испрани мозгови су, наравно, орнаменти мултинационалиста.

"Peace, Brother peace", кажу космополите авантуристи који дјеле лекције "сувопарним византинцима", који су криви јер мисле својом главом. То им "демократе", наравно, никада неће опростити. Добро маскирана прича о демократији и људским правима наелектрисана "хуманизмом" и "неумитним цивилизацијским токовима", са наивним погледима на окружење, оту-

Добрило Дедић, рођен 20. децембра 1976. године у Никшићу. Основну школу завршио је у Спужу, а средњу економску школу у Подгорици. Студент је Економског факултета у Подгорици. Живи у Спужу. Члан Српске радикалне странке од њеног оснивања у Републици Црној Гори, уједно потпредседник ОО Подгорица. Убијеђени српски националиста, који вјерује у идеале уједињеног српства у слободној отаџбини. Његова жеља је економски јака српска држава са духовно и материјално богатим појединцем. Покретача и предводника свих високих начела једино види у странци која се досад није мијењала - у Српској радикалној странци.

пили су праг толеранције просјечног Србина. Познати фактор мира и љубави, записан у једној декларацији која се случајно зове "Исламска" инсталирао се у Босни и Херцеговини "у срцу свијета", а све на радост инертне и стерилне западне псеудохришћанске елите. Интензивна германизација европског простора морала би забринути бар пансловенски оријентисане интелектуалне кругове, чија ријеч не допире до обичног "плебса".

Руски, француски и српски националисти су рекли "не" новом свјетском поретку у име националне деснице Руске федерације, француске и српских земаља.

Под окриљем Српске радикалне странке, политичке организације десног центра, позвани су сви родољубиви патриоти, у јединствен политички фронт за одбрану права српском народу на биолошко постојање и духовни развитак под светосавском вертикалом. Уколико снага српских националиста буде јача од секташких центара

типа "београдског круга" "жена у црном" "хелсиншких комитета за заштиту људских права" инсталираних у Београду и Подгорици, утолико ће се визија побуњеног српског духа, пројектовати на сваку ћелију нашег националног организма.

Уколико пак, хедонисти и нарцисоидни мизантропи ојачају своје позиције доћи ће до великих ампутација наших економских ресурса државних потенцијала и здраве памети. Алхемичари новог типа ће вам тада, вјероватно, разум претворити у демократуру, и бићете срећни, демократија ће бити са вама. Једино вам онда остаје да обезвриједите домете ваше спознаје, јер ће неко вишеструко мислити за вас.

Ако пак, останете на принципима Истине потребно вам је само стрпљење. Јер, зора неке нове Европе неумитно свиће. А, њихова неће до зоре горети. Сигурно!

Добрило Дедић

РИЈЕЦИ ЦРНОЈЕВИЋА СТАТУС ОПШТИНЕ

Историјски значај Ријеке Црнојевића вијековима умањиван ради актуелних политичких потреба властодржаца.

Ако би незнани путник дошао радознао у овај најатрактивнији дио планете и тражио објашњење да се анализира и објасни Црна Гора, тешко да би се одредио почетак и одредница од које чињенице да се почне. Вјероватно да би послје неких општих одредби прво пала на памет мисао једног доброг човјека, мог доброг пријатеља, покојног и умног, који је говорио да је Црна Гора и њени становници мјешавина крајњег поштења и непоштења, јунаштва које се граничи са лудилом и кукавичлука најгоре врсте. Са једне стране части којој ни живот није цијена а са друге лицемјерје и превртљивост којој хиљаде туђих живота нијесу вриједни. Увијек је било, једни су због истине умирали а други пјесмом својом истину заснивали. Тако покојни пријатељ са сузама у очима поткрепљујући своју тврдњу, коју сам одавно прихватио као своју, дошао би на причу о Ријечи. Никада није хтио рећи Црнојевића. Ријека је за њега била само (али и довољно) само Ријека.

Развалине старог Маџар града послје издаје Црнојевића, онај који је створио ову Црну Гору поклонио је калуђерима да их поправе и настане се у њима. Своју кућу, или како се тада звало град, подигао је између два извора "Вељи Вреник" изнад куће "Мали Вреник" испод куће. Тако је и тада настала Ријека односно Ријечки град. Када је он настао Црнојевића више није било.

Док се данас чује да је Цетиње било српска престоница или било који други град као извор српства, треба знати само историјске чињенице. Па Цетиње је, за вријеме Турака, било начичкано џамијама као жеж бодљама. Никада ниједна џамија није била на Ријечи! То је историјска истина од које су многи побјегли. Од штампања Октоиха на Ободу 1493. године до мира у Карловцима 1699. године Ријека је била престоница, феудалне и од Европе признате Црне Горе. Трговали су у њој и Турци и Млечани, имала је 40 кућа када су на Цетињу биле само четири. Али џамију није никада имала.

То су златна времена Ријеке крај

петнаестог, шеснаест и седамнаести вијек. Штампарија, трговина, све се одиграло у Ријечи и од ње путеви су водили ка Скадру, Котору, Дубровнику... Онда, из политичких разлога, почиње поништавање улоге Ријеке. Како? Па онако како само злотвор ради. Прво покоље и завади људе па их послје мири. Нијесу се Цеклињани и Љуботињани покљали ради три просута путијера вина а умирали су вијековима заједно за исту ствар. Неко је ту некоме обећао што није његово, ако буде што је било? Него о томе другом приликом. Хоће ли се икада више ико питати зашто је ископана стара ријечка кућа Радиша и зашто је потоњи Васо Радиша провео испоснички вијек у пещинама изнад Обода?

Управо из тог времена, од сукоба Цеклињана и Љуботињана, Петар први Петровић Његош силази у Ријеку. Ко му је дао или саградио кућу није познато. Како је добио најбоље рибаке на Каручу, такође није познато. Од архитектуре коју је као духовни владар оставио за собом постоји још и један затвор. Како је завршио последњи из куће Радиша, по његовом проклетству - зна се! Али Радишини најближи рођаци Колиновићи су издржали.

Од доласка Петровића све оно што је била Ријека покушава да буде Цетиње. И успјели су Петровићи у томе. Гасећи један бисер српске цивилизације подизали су нови. Надмашило је Цетиње Ријеку скоро у свему али у нечему неће никада.

Никада ни један град неће имати чистоту какву има Ријека. Могли су у њу не улагати ништа или подизати прљаву индустрију што су радили комунисти али Ријека је увијек имала свој имунитет. И глад и отрови и истребљења у свим ратовима били су им судбина као граничарима. А неправде да су за ријечке ране позадинци добијали увијек Обилића медаље, а ријечани почасне говоре нијесу јој испрљали душу. Има ли краја у оној брозној Југославији гдје се више људи дигло на оружје оног 13 јула, кога комунисти касније присвојеше. Има ли тачке на земљиној кугли гдје је голоруки народ разо-

ружао толико непријатељских, до зуба наоружаних дивизија као на Ријечи и Виру. И што дочекаше. Да Ријека никада центар путева трговине и феудалне Црне Горе буде у свему заобиђена. Да је покрију пепелом и они које је изродила.

Једна од првих штампарија у Европи а прва у славјанском свијету. Центар уцртан у картама свих озбиљних историчара средњег вијека. Октоих, свој бисер јој отимају незналице и праве му 500 годишњицу на Цетињу - зашто!

Зато јер желе покопати бисер српске историје, јер желе направити селендру од цвијета културе овог народа. Знајући све то србомрски јој 1950. године узеше оно најмање што је морала имати - статус општине.

Може се силом затворити све, али сила и лаж немају дугу снагу. Не може се Обод преселити. Не може се увијек крити то да Ободска штампарија најинтензивније штампа у 16. вијеку, а зна се да се издајом Црнојевића гасе остаци зетске државе 1495. године.

Па живе породице Сорат и Павшић, старосједиоци Ријеке од краја 15. вијека имају предања која се преносе са кољена на кољено.

Од карловачког мира 1699. године на Ријечи од стране власти направљено је: Петар први Петровић направио летњиковац и затвор. Књаз Данило направио мост да би се повезао са Црмницом. Књаз Никола оружарницу јер су занатска занимања била у то вријеме недостојна поштењем Србина из Црне Горе, па самим тим и његовог Цетиња а као круну свега, комунисти, фабрику рибе од чије ароме исељено је пола Цеклина и пола Љуботина.

Ми, Српска радикална странка "др Војислав Шешел" овај бисер српске културе и историје, када дођемо на власт, као прво, **прогласићемо општином!** Као друго, отворити понуду српском и свјетском капиталу да под повољним условима направи на територији општине Ријеке центре, хотеле за ловни туризам, кампове за припреме спортиста у веслачким такмичењима, јер дио језера при Рије-

Радикалском Црном Гором

ци, географски и климатски представља један од најидеалнијих терена у Европи. Од профита или евентуалног спонзора рестаурирали би Обод у свом историјском облику. А самим тим многе скривене истине о

Ријечи које се налазе под слојевима прашине по европским архивама би изашли на видјело.

Зато Ријекo знај: ко те дави, ружи, не да ти да дигнеш главу. Чим Српска радикална странка буде у прилици би-

ћеш Ријекo оно што си била и оно што си значила некада. Српска духовна престолица највећег значаја.

Драган Вујовић

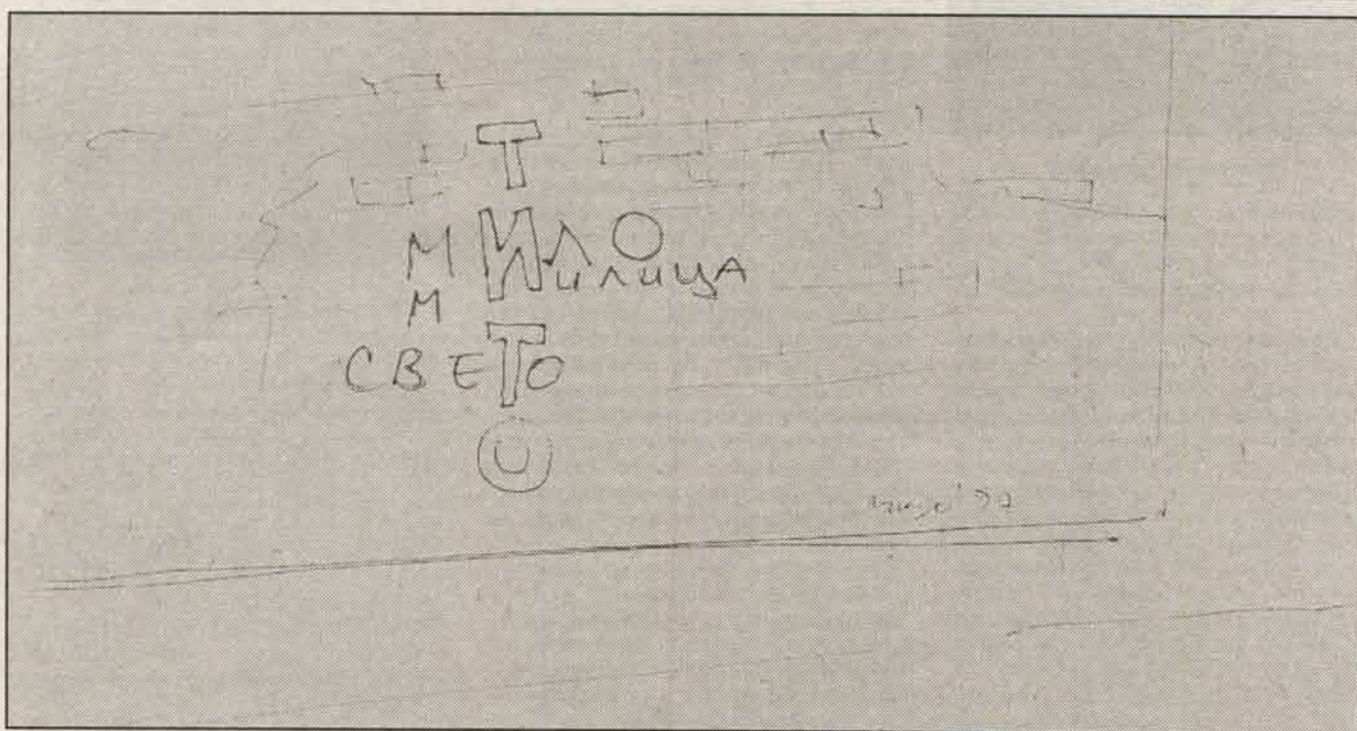

Драган Вујовић, рођен 4.8.1954. године на Цетињу. Гимназију завршио у Подгорици а Факултет за Физичку културу у Београду. Као шеснаестогодишњак је почео да се бави боксом и био јуниорски репрезентативац Југославије. Као сениор је био првотимац у боксерским клубовима "Будућност" Подгорица, "Партизан" Београд и "Раднички" Београд. Као репрезентативац Србије учествовао је на више међународних турнира а био је први на турниру меморијал Васка Поре у Решицама - Румунија и турниру Ватрослава Прохаске - Острава - Чехословачка. Такмичарску каријеру је завршио 1983. године када се послје паузе од повреде активирао да би спасио БК Будућност од испадања из прве лиге.

Први радни однос заснива у спортском центру "Морача", па као професор у електротехничкој школи. Каријеру професионалног боксерског тренера почиње 1984. године. Три пута 1984, 1985. и 1986. бива најуспјешнији омладински боксерски

тренер у Југославији. Због прекршаја његовог такмичара јуниора, комунистички режим (коме је због породице на удару од младости) се обрачунава дајући му отказ. Послије 6 година суђења он успијева да докаже истину. У спасавању породице од глади прихвата се свих послова. Ради и као приватник али је увијек на удару наследника трансформисаних комуниста уобличених у режиму Мила Ђукановића. Више година се довија и преживљава тортуре сваке врсте. И поред живота на ивици егзистенције по наговору пријатеља враћа се спорту. Овога пута боксу и Кик боксу. У 1996. и 1997. остварио је врхунске тренерске резултате и постаје тренер репрезентације Југославије на првенству Европе Београду 1986. године.

Члан је Српске радикалне странке од њеног оснивања у Црној Гори. У септембру 1994. године као председник ОО Српске радикалне странке на Цетињу и члан извршног одбора Српске радикалне странке Црне Горе, обавјештава председника странке о замрзавању своје активности због рада људи који су, показало се касније, странци нанијели штету. По избацивању тих људи из Странке активирао је свој рад, и налази се на мјесту потпредседника извршног одбора Српске радикалне странке "др Војислав Шешељ".

ОТИМАЧИНА ИМОВИНЕ

Општина Даниловград у чувеним Бјелопавлићима, некада чувена по богатству и великој запослености, са пуно државних предузећа, као што су: фабрика кафе, фабрика радијатора, фабрика станова, Вуп, Мермер, фарма свиња, фарма кокошака, млин Спуж, Циглана, кречана. Од свих ових предузећа данас скоро ни једно не ради, а и она која раде поклоњена су Одређеном броју приватника, ближих сарадника Црногорске владе. Радишци су остали без посла, одузета им је годинама стварана имовина, преко 51%, тако да су ови запослени изгубили и најосновнија радничка права. Законом о пр-

подин Ђуровић који је преузео ДПС у своје руке, кроји капу како то њему одговара, што су потврдили делегати на Колашинском конгресу, Булатовићевог ДПС-а.

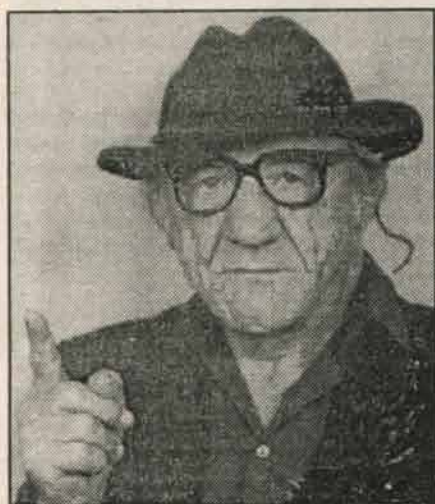
Оваквим радом ниједна општина у Црној Гори, па ни општина Даниловград не може да се развија и да иде у срећно и богато друштво. Скоро свако вече на дневницима слушамо како наши државници траже страни капитал и говоре да без страног капитала и улуга не можемо напријед (Мило Ђукановић), а од како је он на челу Црне Горе упропастио је са својим одлукама и одредбама, које су незаконите, више од половине државне имовине, постављајући своје ближе сараднике да руководе предузећима. Ако предузећа нису могла да раде за вријеме санкција, није требало уништавати њихову имовину. Хоћемо Европу, Европску унију са 80% сиве економије, како рече председник у Бијелом Пољу, а ниједна земља не може бити примљена у европску унију, уколико има преко 25% сиве економије. Значи, ми не можемо стићи ни до Цетиња. Ето, како смо радили драга браћо Срби, у прошлих седам година. Ја сам учествовао у скидању бившег руководства 1989. године и добио два пендрека по леђима и по ногама. Да сам знао како ће ствари тећи под новом влашћу, не бих био у заблуди, никад не бих тако погријешно. Ето тако, драга браћо Срби, ја сам се "усрећно"!

У свему овом не видим да владајуће партије могу извести народ из ове катастрофе. У свему овом видим излаз само у победи Српске радикалне странке на челу са господином др Војиславом Шешељем, код кога само влада ред, рад и мир. У случају наше побједи на следећим изборима целокупни Српски народ мора се одрећи које чега за свој живот да би земља била срећна и богата. Уз добру национализацију незаконито стечене имовине и увођења реда у привреду. Шта смо добили у овој ситуацији? Да ли само због владавине права што у нашој држави ни један орган не функционише и не ради по закону.

Каква нам је законска регулатива, довољно је напоменути да се СО Даниловград служи у грађанском спору законом од 1946. и 1953. године, не поштујући обичајна права грађана и тестамент мојих предака, само кад је ин-

терес неких привилегованих људи (удбаша) у питању. Али треба напоменути стварну истину да у овом мом спору катастар, урбанизам у Даниловграду није хтио да учествује у доношењу незаконито донесених аката. Међутим, "удбаш" пошто није могао да оствари своје тешке најмере послужило се моћником из Подгорице (агрономом Слобом Мугошом) који је толико моћан и дошао у СО Даниловград и свим службеницима катастра наредио да ураде како он нареди, што су службеници катастра одбили. После се послужило одласком код председника СО којег је убједио тј. преварио да му се потпише. У договору с председником СО не поштујући ни закон, ни прописе, одузели су моју имовину. Али ја сам Српски радикал и знам како треба бранити своју земљу, и свој народ.

Момчило Ђуровић

Момчило Ђуровић

иватизацији кога је донијела влада не познаје се у историји економије, јер је то закон којег је написала одређена група људи "да би се законски обогатила".

Општина Даниловград има природна богатства (изворишта воде), а грађани немају довољне количине воде ни за пиће. Радишци и омладина из горе наведених предузећа налазе се на принудном одмору, једино им је занимање, гдје могу да зараде пар динара продаја и шверц, који су организовани са својим ближњим сарадницима влада Црне Горе и Дувански комбинат. Овакво стање у општини је само због тога што њом не руководе економисти и добри стручњаци него политичари који воде рачуна да се за свој мандат обогате. Примера ради портпарол ДПС гос-

Веселин Вукотић је рођен прије тридесет шест година на Цетињу. Члан је Српске радикалне странке од оснивања у Црној Гори. Живи у Даниловграду а у Општинском одбору је, прошле године, изабран за потпредседника. Ради као ВКВ вариоц у Комбинату алуминијума. Доброволац на херцеговачком ратишту 1993. године. Ожењен супругом Светланом и има седморо дјеце. Седам синова. Веселин је отац Радојици, Живку, Горану, Зорану, Шћепану, Ненаду и Бојану.

Члан је Окружног одбора Српске радикалне странке др Војислав Шешељ у Подгорици. Изузетно одговоран и радан.

ДАНИЛОВГРАД

ВРИЈЕМЕ ЗА ПРОМЈЕНЕ

Свима је јако познато да је комунизам највећи непријатељ Српства. У Даниловградској општини је тај проклет комунизам оставио последице у својим наследницима и до дана данашњег.

Ако се човек мало замисли и врати мало уназад па се сјети бујне Бјелопавлићке равнице и индустрије у њој, дође му да заплаче. Позатваране фабрике: Радијатори - циглана; која никад није укључивала новопостављена постројења. Шумско газдинство Вуп, све је то богатило појединце а поштене раднике оставило без посла и на улици. Сви ти људи који су довели предузећа до пропасти добијали су као награду посао у општини или у влади Црне Горе. Приватизована је фабрика кафе. Како сазнајемо ових дана и "Мермер" одлази у приватне руке и то у руке полицијског инспектора.

Главни челници Општине Даниловград уз партије покера, добре музике и уз пиће сређивали су то како су знали и умјели. Можете мислити уз хазард и пиће и слабу писменост до ког чина су довели ову општину. Лако је том друштву било да одреди директора, секретара и остале послушне пацове. Председник Општине је растао од учитеља у савјетника у општини. Како не би онда пропала економска и привредна ситуација.

Сад је дошло најгоре вријеме за Србе не само у Даниловграду већ и у свим српским земљама. Челници ДПС-а довели су Црну Гору до саме ивице пропасти. А како и не би кад су на челу републике сами криминалци, лопови и профитери. Око себе имају круг људи поданичког менталитета, који уз дизање руку и климање главом одобравају све њихове жеље.

Ником се не треба зачудити као љекарима који плућуше на Хипократову заклетву и постадоше највеће клицноше ДПС-а. Разбијена опозиција умјесто да је јединствена и чека раскол да зада јак ударац владајућој партији они само млате празну сламу а ДПС по своме завршавао посао у корист једне или друге стране.

Видљиво је да су ти послови улоге криминалиста.

Народ Црне Горе зна дјелимично тај њихов прљави посао и даље трпи и одобрава уз неколико ријечи: "А кога друго"? Посланици СДА изјавише једном приликом у скупштини Црне Горе да је Даниловград обична касаба. Како то претријети и оквалификовати?

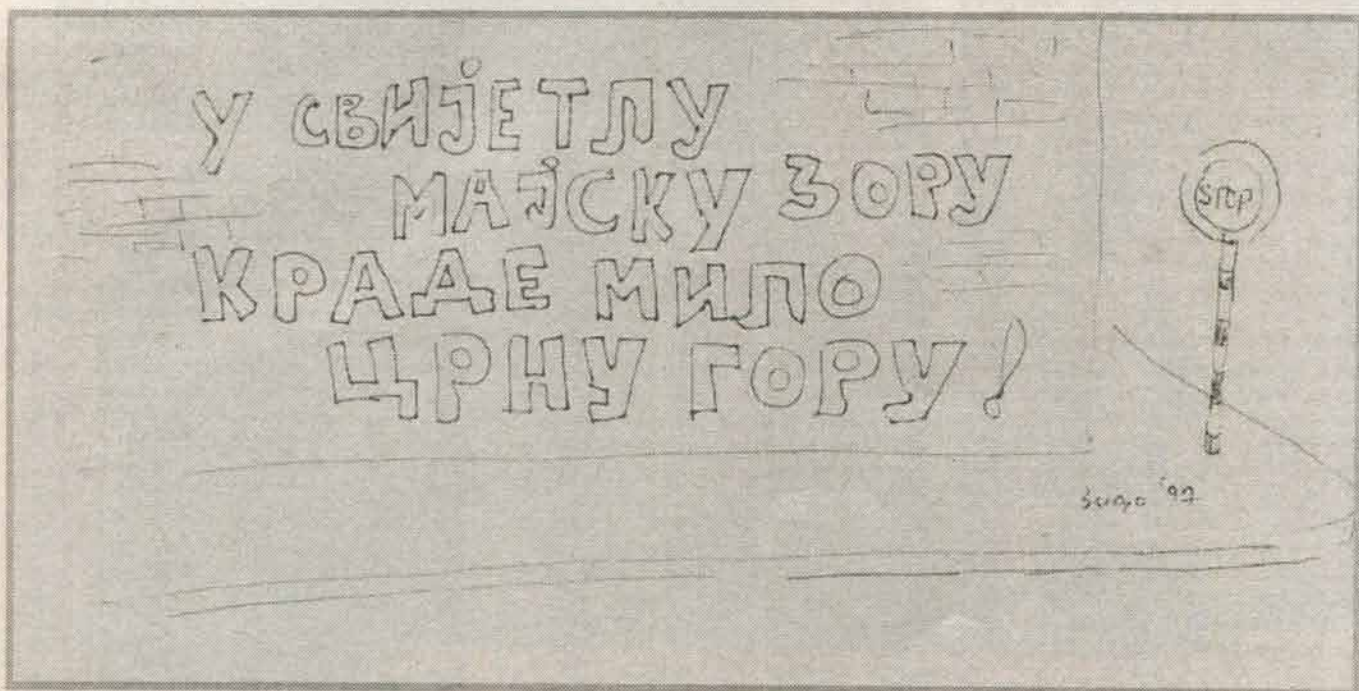
Само се чудимо Србима у Даниловграду, српском Служу, Кујав Винићама Баја Станићића? Како могу да вјерују једном "важном" Србину, Новаку Килибарди који ступа у коалицију са ус-

ташоидним Славком Перовићем који се заваарава са оним 101 посто Црногораца. Како су Срби могли дати гласове свјетској протуви и криминалцу "Аркану" или ЈУЛ-у који у браку са СПС-ом и даље служе у послушности и издају Америци и западноевропским земљама. Њих само интересује пропаст Српства и комадање српских држава.

Све је то ишло у корист ДПС-у а на штету Срба понајвише Радикалној странци. Господа Бјелопавлићка треба да се сјете историјских чињеница: Крвавог Служа, Мартинића, Острога те велике светиње познате широм свијета. Треба да се сјете и замисле чему служе она три прста на руци десници, ко ће да им кује будућност потомству? Ко ће земљом да им влада? Ко ће да им гарантује мир и слободу?

Срби Бјелопавлићки треба да се сјете јама по Гостиљи, Тарашу, да се сјете јама које сакривају српске кости. Ако се свега тога сјете и присјете треба да кажу "Е доста је било њиховога". Треба да се што више осврну Радикалној странци, јер радикализам не значи ништа друго осим **коријешите промјене**. То само могу радикали јер до сада а и у будуће важе за најодважнију и најпоштенију Српску странку.

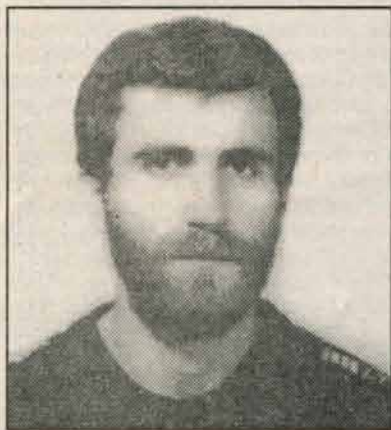
Веселш - Веско Вукотић

ИСТАКНУТИ РАДИКАЛСКИ АКТИВИСТИ

Радислав Тврдишић, председник подгоричког Окружног одбора

Рођен у Мироевићима код Бијелог Поља 5.2.1961. године. Завршио је факултет политичких наука - одсек журналистика. Ради као новинар у спортској редакцији радија Црне Горе. Члан СРС од јануара 1993. године.

У Српску радикалну странку учланио се јер њен програм нуди најцјеловитије остварење Српских националних интереса. У минулим годинама досљедном политиком СРС је исказала способности да интересе српског народа и реализује. Јединствена српска демократска држава, српска застава и српска химна, очување православне вјере... вриједности су за које ни један Србин, ма гдје се налазио, не смије жалити жртву. Сваки Србин коме понестане одлучности у борби за стратешке националне циљеве тако ће напојити дух ако се, бар мало врати у пребогату и часну историју свога народа. Србима никада није недостајало ни чојства ни јунаштва и вјештине да остваре своја права. Уз све то вријеме нас је научило да ћемо ми Срби то пуно лакше и брже успјети ако смо јединствени.

Србима никада није било лако, па ни Српској радикалној странци у борби са онима који хоће да затру српску свијест и српско име. Таквим аспирацијама Радикали су били и остаће несавладава брана. Јер, рекао је и славни српски пјесник:

"Вук на овцу своје право има
ка тирјанин на слаба човјека;
ал тирјанству стати ногом за врат,
довести га к познанију права,
то је људска дужност најсветија!"

Павићевић Јагоша Томислав, рођен 15.7.1944. године у Слапу на Зети, Општина Даниловград.

Основну школу завршио је на Слапу Зете а средњу почео у Никшићу а завршио у Београду. После завршетка средње школе запослио се у грађевинском предузећу "Првоборац" Херцег Нови са седиштем у Подгорици.

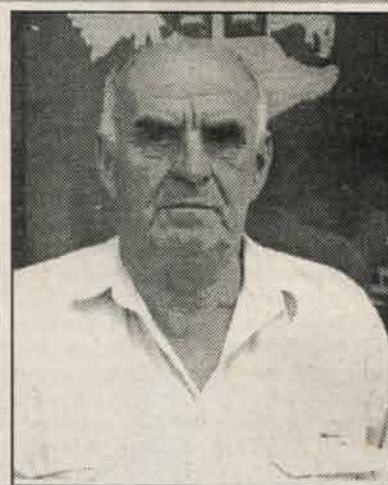

ци, обављајући низ послова од шефа складишта до шефа заштите и обезбеђења на раду. У међувремену обављајући све послове, уписује Наставнички факултет у Никшићу и стиче диплому наставника физичког васпитања. После завршетка наставничког факултета у Никшићу уписује се на трећу и четврту годину и у моменту одбране дипломског рада ратни вихор га спречава да изађе на одбрану дипломског рада. Све ове године студирања дао је из радног односа. Учесник је рата од 1991. године у трајању од шест мјесеци (неумско ратиште).

Члан је Српске радикалне странке од оснивања и доласка 1991. године др Војислава Шешеља у Подгорицу и одржавања митинга пред Скупштинском Републике Црне Горе. Једина странка којој је приступио је СРС др Војислава Шешеља и остао вјеран њеном програму и статути. Обављао је дужност председника мјесног одбора у Голошима - Општински одбор Подгорица, а сада је изабран за секретара Општинског одбора Подгорица.

Од 1.9.1994. године ради као професор физичког васпитања у основној

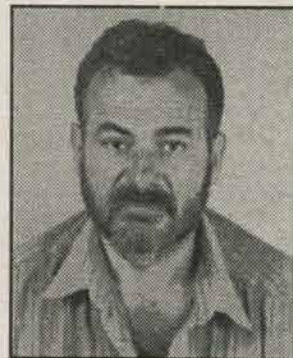
школи "Шћепан Ђукић" - Лијева Ријека и у основној школи "Ђоко Прелевић" - Убли. У међувремену обавља дужности председника за рекреацију - Толоши и 1985. године добија савезно признање за развој физичког васпитања и спорта у Југославији.

Др Петар Ранчевић, рођен 1928. године. Завршио основну школу у Грацу, вишу реалну гимназију у Подгорици, фармацеутски факултет у Загребу, постдипломски испит. Службовао у Жабљаку, Мојковцу, Подгорици, Сарајеву и Загребу. Сада је пензионер у Подгорици. Члан је странке од 1995. године. Члан је Општинског и Окружног одбора Подгорица. Истакао се у новембарској предизборној кампањи.

Миодраг Шћепановић, рођен 29.5.1954. године у Подгорици.

Ожењен. Отац четворо дјеце. Запослен у Електропривреди као бла-

Радикалском Црном Гором

гајник. Од малих ногу васпитаван у српском духу. Добровољац на Дубровачком ратишту, заједно са братом такође радикалом.

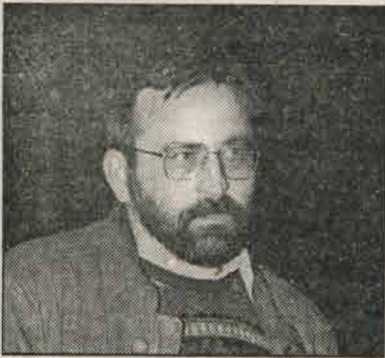
Активно укључен у Српску радикалну странку од почетка 1993. године.

Исте године изабран за председника мјесног одбора Маслине, а 1997. године постаје члан Извршног одбора Српске радикалне странке.

Изузетно се истакао на новембарским парламентарним изборима.

Др Зоран Кљајић је рођен 10.1.1954. године у Богатињу. Завршио је Природно-математички факултет - одсек хемија, на истом факултету је магистрирао и докторирао из области органске хемије. Члан је више домаћих и иностраних друштва а објавио је преко 50 научних радова у домаћим и иностраним часописима.

Председник је проморског округа Српске радикалне странке "Др Војислав Шешел", члан је СРС од 1993. године.

Драгољуб Николић, рођен 1947. године у селу Међаши, општина Бијељина, Република Српска. Средњу војну школу завршио је у Сарајеву 1966. године. По ужој специјалности је пиротехничар.

Службовао је од Словеније па до границе са Албанијом, двије године је провео на ратишту као старјешина у војсци Републике Српске. У Српској радикалној странци је од 1. марта 1994. године. Разлог доласка у нашу странку, по његовим ријечима, из личног убјеђења и радикалских схватања, да све оно што не ваља треба и мора радикално и из коријена да се промијени. На мјесто потпредседника Општинског одбора Подгорица изабран је 1995. године.

Бождар Љутица, рођен је 18.10.1954. у црмничком селу Подгор.

Завршио је средњу школу пети степен угоститељског смјера у Подгорици. Члан је Српске радикалне странке од 18.10.1996. године. Члан Подгоричког Општинског и Окружног одбора. Истакао се у предизборној кампањи новембра 1996. године.

Чланови подгоричког Окружног одбора

НЕЂЕЉКО КОСТИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК НИКШИЋКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА

МИ СМО ФЕНИКС

Специфичне политичке прилике у никшићком округу дају велике шансе радикалима. "Земунске новине" најчитанији лист. Никшић није сепаратистичка средина већ изузетно српска. Све више чланова Српске радикалне странке у никшићкој Општини али и у Шавнику и у Плужимама

Неђељко Костић је један од чврстих радикала, вјерних Програму и статуту Странке, у Никшићу основао одбор након одласка неколицине ађимоваца. Радан, озбиљан, истинит и принципијелан представља једну од гаранција за све већим утицајем Српске радикалне странке у овом важном округу.

Какве су опште политичке прилике у никшићком округу гдје сте Ви председник?

Политичке прилике у Никшићу су крајње сложене. Сасвим је другачији распоред политичких снага данас, него јесенас пред новембарске изборе. Расцјепила се Народна странка, као најјача опозициона. Некако у исто вријеме и ОО Српске радикалне странке, солидарисајући се са бившим председником Вишњићем, напустио је странку што је у политичком животу града изазвало живе коментаре. Најновија догађања у владајућем ДПС-у подигла су политичку температуру до узвијања. Расплет и подјела је потпуна, разочарење и резигнација у политику владајуће странке масовно. Град је испуран графитима који су постали мјерило политичког расположења појединих интересних група. Преносе се и коментаришу често са заједљивошћу и

Порука радикалима никшићког округа!

И овим путем се обраћам члановима и симпатизерима Српске радикалне странке да се окупе и помогну новом Општинском и окружном одбору. Молим их да пођу у нове просторије у Улици Драгице Правнице 5, или да се јаве на телефон 31-895 ради уписа у нову евиденцију, јер је сва досадашња документација остала код одбојног одбора.

Знам да у Никшићу има доста симпатизера Српске радикалне странке. Потребно је само слободно испољавати своја политичка увјерења и одређености, стати уз своју странку па ће она опет бити и моћна и сложна.

подсмјехом попут оних: "Мило, уз тебе су наркомани Никшића", "Мило царе, не врћи им паре".

Радници су или на принудним од-

морима, или мјесецима не примају плате. Стечај пријети већини никшићких колектива што заједно са тешком социјалном ситуацијом додатно усложњава ионако тешке политичке прилике у граду.

Део никшићког општинског одбора био је једини који се солидарисао са бившим председником ИО Српске радикалне странке у Црној Гори, Ађимом Вишњићем, међутим то се није одразило на рад овог одбора јер су се одмах окупиле чланови Српске радикалне странке који су иначе били незадовољни Вишњићем!

Већина чланова ОО Српске радикалне странке у Никшићу солидарисала се са бившим председником Вишњићем. За странку у Никшићу то су били критични моменти. Стари и одани радикали прискочили су у помоћ и својом активношћу помогли да се обнови рад странке и створи нови, рачунам сигурнији и постојанији општински одбор.

Бивше руководство је отуђило значајна материјална средства која су била у власништву странке!

Да. Све што је странка имала отпаднички одбор је приграбио за себе. Просторије и намјештај у њима, скупоцјене слике, пропагандни материјал, печате, ауто странке. Та имовина би морала бити враћена у предстојећем судском поступку. То је имовина странке, Српске радикалне странке, и само њој припада. Све остало је чисто разбојништво.

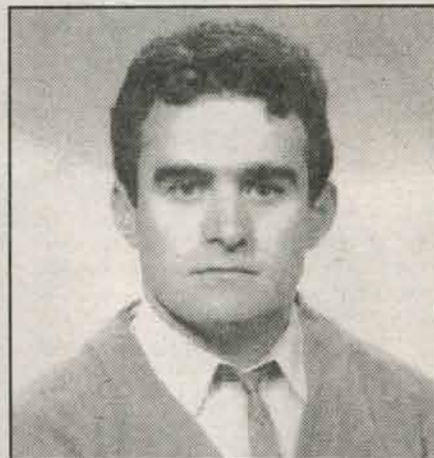
Какво је стање у осталим општинским одборима Вашег округа?

Прољетошња збивања у Српској радикалној странци нијесу се одразила на стање ОО у Плужимама. Председник Пејовић, Новица Ђаласан и секретар Вукота Пејовић остали су привржени Српске радикалне странке тако да на том терену није било проблема. Контакти са њима су редовни, доставља се редовно штампа и други пропагандни материјал. Проблеми са организацијом странке у Шавнику датирају још од раније. Ступили смо у контакт са неким бившим члановима и симпатизерима странке са тог подручја па ће формирање ОО у Шавнику бити наш приоритетан задатак у непосредној будућности.

Како никшићки окружни одбор дочекује предстојеће превремене парламентарне изборе?

Рад странке је обновљен, формиран нови ОО и неки Мјесни одбори. Развили смо живу пропагандну активност растурањем штампане, лијепљењем постера. Покушавамо искористити садашње разочарење у политику владајуће странке да попунимо и ојачамо странку, да народу приближимо и објаснимо наш програм. Немамо других могућности изузев непосредног контакта и живе ријечи. Настојимо показати штетност ирационалног сврставања за једну или другу страну подјељеног ДПС-а "јер су они старе варалице и опет ће народ преварити" и да се само будала два пута о исти камен спотакне. Говоримо да се одређују за људе чији је програм досљедан, актуелан и који никад не изиневјеравају своја обећања. И предстојећу кампању настојаћемо искористити за масовнију јавну репрезентацију у програмима једног новог имиџа Српске радикалне странке. Рачунамо да ће се до нових парламентарних избора странка потпуно консолидовати и да ће резултати бити, свакако, бољи од оних на новембарским изборима.

Зоран Церовић

Неђељко Костић, рођен 1946. године у Заграду код Никшића. Радио као професор књижевности у Зеници и Травнику. Сада радник у рудницама боксита у Никшићу. Члан Српске радикалне странке од 1996. године. Председник Окружног одбора за Никшић.

НИКШИЋКЕ ПОЛИТИЧКЕ ПРИЛИКЕ

ДОЛАЗИ ВРУЋА ЈЕСЕН

Више у Никшићу нема радикала - говорили су чланови бивших ОО Српске радикалне странке који су, слиједећи искљученог Вишњића, напустили странку и основали некако ову нову. Све што је Српске радикалне странке у Никшићу имала, просторије, пропагандни материјал, цјелокупну документацију, печате Општинског и Окружног одбора, све је то приграбио одметнички одбор. Просипајући пропаганду да чланство масовно враћа књижице и да у Никшићу радикала више нема. Приграбили су и намјештај у просторијама странке који је Српској радикалној странци покљонио некадашњи секретар Лука Радуловић, искључен из странке због сукоба са Вишњићем и руководством Општинског одбора. Искључили га из странке, потом сами напустили странку, али приграбили његову донацију. Препознатљив стил и поштено, нема шта.

Отели су и ауто, власништво странке које им је Вишњић неовлаштено дао пред раскол. Возе се аутом странке коју су напустили и којој настоје да затру сваки траг на овом терену. Препознатљив стил и поштено, нема шта.

Уз то, наглашеном кампањом (да су тако били активно пред новембарске изборе) пласирали су чланству своју верзију сукоба.

По њима, дошло је до политичког разлаза сада бившег предсједника и ЦО-е и предсједника странке др Шешља. Говорили су да руководство мијења политички курс, да су постали црвени, слуге режима у Србији. Скривали су стварне узроке раскола, стил прада који генерише непрекидне свађе и сукобе, фактичко неприхватање новог организационог устројства, неконтролисано трошење и малверзације, изборни пораз чији резултат је био испадање из републичког и већине Општинских парламената. Оваквом пропагандом створили су збуњеност код чланства и симпатизера, већ ошамућених лошим изборним резултатима. Удар је био и жесток и потпун, па је и створен утисак да је у Никшићу са радикалима "најзад готово".

Овакав поступак Никшићког општинског одбора Српске радикалне странке био је изненађење и за Извршни одбор странке у Подгорици. На седници почетком априла 1997. године предсједнику Окружног одбора дат је задатак да покуша покупити чланство, фо-

рмирати нови Општински одбор, организирати рад странке.

Уз помоћ старих чланова који су остали вјерни програму странке окупили смо неке раније чланове и примили приличан број нових. Формирали смо мјесне одборе у Озринићима, Хумцима, Драговој луци, Бистрици, Жупи и Рудом пољу, а ускоро ћемо то урадити и у осталим мјесним заједницама. Формиран је и нови општински одбор за чије предсједника је изабран човјек од угледа и повјерења дипл. инж. Предраг Никчевић. Двојица потпредсједника су стари активни радикали. Јовица Пековић и Обрен Благојевић. У одбор су ушли и приватник Никола Милошевић, лекар Никола Вујачић, као и предсједници мјесних одбора, активисти који су највише помогли да се организује странка Милинко Вучинић, Борислав Калезић, Илија Ђилас.

Ових дана ријешили смо и проблем нових просторија. Гарсоњера у приземљу зграде у улици Драгице Правце бр. 5 са телефоном бр. 083-31-985 пружаће солидне услове за рад. И овим путем се обраћамо члановима и симпатизерима да дођу у просторије странке ради евидентирања.

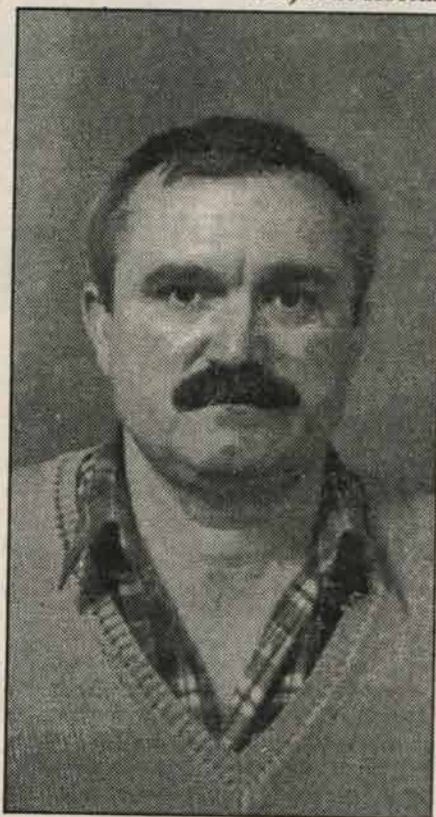
У току је појачана пропагандна активност Општинског одбора. Бесплатно су подјељени сви примјерци "Земунских новина" и "Велике Србије", град и прилази граду излијељени постерима. Сада се примјећује да дјелујемо, да нас има, а надамо се да ће Никшић, град снажне српске духовне и културне традиције, опет имати добро организовану и моћну Радикалну странку.

Извјесно је да долази врућа политичка јесен, са већ заказаним, предсједничким, а највјероватније, и ванредним парламентарним изборима. У условима актуелних драматичних политичких дешавања у Републици, економског колапса, социјалног "трипа" који је на самој ивници свеопштег бунта, кад већи број људи голо преживљавање обезбјеђује ситним пиљарењима по плочницима и импровизованим бувљацима а слој нових "капиталиста", чија се "тежина" мјери милионима марака, неконтролисано "усисава" све више, некад нам заједничке, имовине по моделу приватизације "ко има ножић, би му Божић" - програм Српске радикалне странке постаје посебно актуелан. Док све значајније политичке странке у Републици штиму-

ју своје програме по потреби дневних политикантских интереса, програм Српске радикалне странке својом националном одређеношћу, јасним економским и социјалним принципима, постаје занимљив за све већи број осиромашених, изманипулисаних и преварених људи.

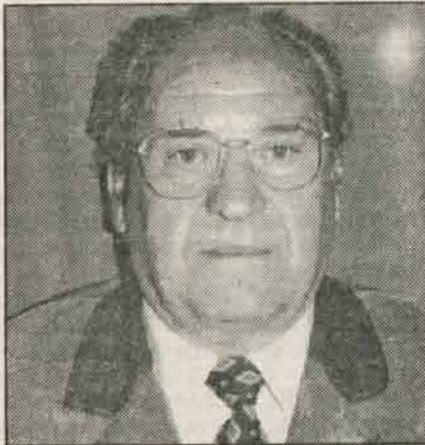
Али за успјех странке, сем актуелног и прихватљивог програма потребна је и адекватна организованост странке. Зато предстојеће вријеме морамо искористити за странке на подручју цијелог никшићког округа. Надамо се да ће резултат наше активности бити једна нова, јача, добро организована странка особеног и препознатљивог имиџа, јер идеје и покрети, као биљке и људи по плодовима се распознају.

Неђељко Костић

Јовица Пековић, рођен 1952. године у Великој Слатини код Приштине. Висококвалификовани радник у Рудницама боксита у Никшићу. Члан је Радикалне странке од 1992. године, потпредсједник ОО Српске радикалне странке у Никшићу.

ИСТАКНУТИ РАДИКАЛСКИ АКТИВИСТИ

Предраг Никчевић, рођен 26.11.1936. године у Крижевцима - Хрватска.

Дипломирани инжењер машинства запослен у Жељезари као главни инжењер послова развоја, инжењеринга и пројектовања.

Члан је Српске радикалне странке од 1996. године. Председник је ОО Српске радикалне странке у Никшићу

Борислав Калезић члан је Српске радикалне странке од 1994. године. Рођен је 12.1.1958. године у Јастребу, општина Даниловград. По занимању је ВК дизаличар, члан је ОО Странке др "Војислав Шешељ" у Никшићу. Истакао се, посебно, у предизборној кампањи новембра 1996. године.

ПЉЕВЉА

МИ ЗНАМО СВОЈ ЗАДАТАК

Величина једне партије, не огледа се у томе колико има чланова на папир, мада и тај параметар није занемарљив. Снага је у томе колико је њених присталица, чланова, доследно њеној идеји, њеној непроменљивости, и да ли су ти чланови спремни на многа одрицања да би спровели ту идеју до краја, односно до остварења сопственог циља - задатка.

А Српски радикали у Пљевљима знају свој задатак, да им предстоји велика и мукотрпна борба да прошлост, а тиме и садашњост, очистимо од лажи које нам је пола века наметала и још увек намеће левица на овим вјетровитим просторима. Да српски народ на овим српским просторима, да све грађане ове земље ослободе авести неоконунтистичке диктатуре, да пуним плућима удахнемо свежину демократије, слободе и гарантованих људских права, да превазиђемо економску кризу и избавимо народ из социјалне беде.

Свесни смо тога да је овај наш петогодишњи развојни пут (од форми-

рања ОО Српске радикалне странке Пљевља, љета 1992. год.) био мукотрпан и тежак. Имали смо ми и успона и падова, субјективних и објективних. Али на грешкама се и учи и јача. Али ми наше грешке не скривамо од народа. Јер, Српски радикали су једино спремни да признају и одговарају пред судом свог народа. Али, ми смо и на поразима учили и увијек се изнова подизали. Нису нас могли сломити ни прогони, ни затвори од стране владајуће камелеонске странке (власти). Поготово њихова шиканирања и прогони били су актуелни у 1996. години, односно у изборној години. На разне начине актуелна власт у Црној Гори је покушавала да умањи значај Српских радикала на овом простору у политичком животу. Пришивали су нам разне етикете, називали нас екстремним националистима, ратним хушкачима, грубијанима. Прогонили наше представнике из скупштине Црне Горе, затварали, мислећи да ће се тим затворити мисао и речи истине радикала.

А посебно је њихов притисак на радикале био жесток и бескрупулозан пред изборе. Сваку нашу промоцију пратили су кордони милиције и њихових доушника. Свако мјесто пред наше митинге, било је окупирано њиховим полицајцима. Стизали су пре нас и буквално би опседали то место, застрашујући народне масе. Толико су били агилни у тим окупацијама да би им и многи филмски сценаристи на том позавидјели. Зафрановићев филм "Окупација у 26 слика", био би мали према њиховом "окупација у плаво". Штета, глумаца и статиста је било безброј, али режисери су били почетници. Требао им је један Љубиша Ристић, па да фара буде потпуна.

Даље, радикалима су пријетила отпуштања са посла и други, разни видови жигосања и малтретирања. Забрањени су нам сале за промоције иако су они у тим истим уз велику помпу одржавали своје. Стварана је психоза страха, тако да и народ није смио, и ко је желио и хтио, да изађе на наше промоције. Јер, тад би био обиљежен и жигосан. Та се психоза страха поготово одржавала по мањим мјесним заједницама. Фактички, били смо избачени на улице. На њима смо одржавали наше предизборне активности. Било је код нас и унутрашњих стресова. Пред изборе, у јек највећих припрема, из општинског руководства су отишли они који су били челници и у најужем општинском руководству. Из њима само знаних разлога, напустили су наше редове и отишли да мешетаре и оснивају друге странке, разбијајући тако српски блок и српско гласачко тијело. Праве узроке не знамо, али све наше анализе показују да је преовладао њихов лични интерес. Клели су се у радикализам, у идеје радикалне странке, а кад је било најпотребније интерес партије продали су за свој лични интерес. Хтјели су да буду "богови" односно "дахије" у свом атару. Али нису схватили да данас нема богова. Да је све пред лупом јавности, пред судом народа, поготово челници страначки прваци.

Али узалуд, наш народ каже "Кога нема без њега се може". Њима сретан пут, не потијењујући све оно што су дали и учинили за развој Српске радикалне странке у општини Пљевља и шире; а исто тако не предимензионарајући њихову величину. Јер, кад човек преувелича свој его, постаје охол, бахат. Тад једино жели власт по сваку цијену. Тад постаје опасан и за идеју за коју се бори.

И ми смо свесни тога, јер ту гдје престаје мисао и развишање почињу идеје. А та идеја и програм Српске радикалне странке нас је одржала и изашли смо из свега тога још јачи и прекаљенији. Постали смо у Пљевљима и пљеваљском округу у организованом

Радикалском Црном Гором

и акционом смислу најјача опозициона партија. Владајућу странку и њихове партијеристичке сателите посебно забрињава што, и поред ових пресија на нас, број симпатизера Српске радикалне странке сваки даном расте. Која корист од тога што се сијеку грање великог стабла. Ничу нове младице и оно се увијек појављује ново, и одаје утисак нечега неуништивног. А наш корјен је негдје дубоко у народу, то су народне масе господо - ДПС-овци. И да би уништили нас, треба да уништите народ. А народ је неуништив, зар не?!... За разлику од вас комуниста нихилиста који се међусобно такмичите у истој трици - у згртању богатства без скрупула. Ви сте, данашњи носиоци власти у Црној Гори, постали економске животиње, које не знају ништа о духовној човјековој глади која се храни љепотом, истином, добротом, не видите у човјеку радост врлина које се не могу кушати за све капитале о којима сте учили од сатанисте Маркса. Постали сте властодршци, разочарани ноторни комунисти, који сте се нашли у служби "новог свјетског поретка", за чије се циљеве својски залажете, као што сте се својски залагали за освајање власти и збацивању институција из времена Жарковића, Орландића и других вама

сличних. Постали сте поборници "либералног капитализма" и новопечени бизнисмени, који сте отели друштвена добра из нечуваних социјалистичких атара. Постали сте изданици корова који је прије пола вијека, скренувши удијево, братство и кумство закрвио, Бога сахранио, а рђу и лоповлук закоровио, насрћући бесни на чојство и поштење које вам бode очи.

Е па господо Марксови папагаји, импрегрирани Марксисти, ми радикали нисмо људи из марксистичког чопора, нисмо инвалиди зависни од нашег социјалног казана из кога ћемо послушно хранити наше утробе, да би нас ућукали као гладне псе, који би вам служили до гроба. Ви сте нас, кумровачки следбеници, од политичких противника направили политичким непријатељима. И умјесто да нас као противнике тучете политичким средствима ви хоћете да нас уништите као непријатеље, да нас избришете са политичке сцене. Но "тврђ је орах воћка чудновата, не сломи га ал зубе поломи". Свајесни смо тога да ћемо у тој беспоштедној политичкој борби, кад тад побиједити. Јер, историја је показала како су се проводили они који су радикале сматрали својим непријатељима. Ми смо неуништиви. Наша је идеја све-

та и све ћемо учинити да вас већ једном збацимо са грбаче овог напаћеног народа. Нећемо одустати и борићемо се до последњег. Ничим и никако нас не можете уплашити. Јер, ми смо једно и наша је аксиома "сви за једног један за све".

И зато ми Српски радикали Пљевљског краја, позивамо све своје симпатизере, чланове и активисте на организационо јединство и на доследно и достојанствено држање у политичкој борби против издајца, кукавица, лопова и криминалаца и против свих оних који угрожавају српску националну част. Ми морамо, то је наша света дужност, да учинимо нешто за спас наше дјеце, за избављење покољења. Због те свете борбе данас сви ми Српски радикали тако поносно износимо своје ставове и убјеђења и носимо часно своје радикалско име. Јер, своје претке нисмо изневјерили, а своје потомке нећемо да осрамотимо!

Ми се држимо правила нашег предједника "тежити врло далеко, али радити на ономе што је најближе".

И зато идемо даље, одступања нема!

ОО СРС "Др В. Шешел"
Пљевља

ПРОГЛАС

Поштовани суграђани!

Општински одбор Српске радикалне странке у Пљевљима, због тога што нема могућности да своје политичке ставове (као једна од парламентарних странака) изнесе у јавност, одлучио је да вам се обрати у овом специјалном издању Велике Србије. На овај начин, грађани Пљевља и шире околине биће у могућности да буду боље информисани о многим актуелним темама свакодневног живота и о догађајима, које наша "власт" вјешто уљешава и крије. Трудимо се да све што напишемо буде јасно, препознатљиво и све у циљу бољег живота. Стога ћемо на почетку дати личну карту ОО Српске радикалне странке Пљевља.

Општински одбор Српске радикалне странке Пљевља, основан је мјесеца новембра 1992. год. мада се активност грађана, који су се изјашњавали као радикали, осјећала и од раније. Од тада па до данас њеним редовима приступило је велики број чланова и симпатизера са овог подручја. Постала је у том смислу најјача и бројно најмасовнија опозициона партија која дјелује на овим просторима.

На прве вишестраначке изборе Српска радикална странка излази 1992. године и у општини Пљевља добија 5302 гласова и 8 одборника. Захва-

љујући оваквом повјерењу бирача Општински одбор Српске радикалне странке Пљевља даје у Народну скупштину РСГ једног посланика, и у Вијеће грађана СРЈ једног посланика и у Вијеће република скупштине СРЈ једног посланика.

Они на бескомпромисан начин штите интерес Вас, њихових бирача, и раскривају својим непобитним чињеницама које изнесе у јавност за говорницима народних скупштина, било општинских, републичких и савезних, издајнике криминалце и мешетаре овог друштва и владајуће структуре. Та њихова активност и беспоштедна борба траје све до државног удара у Црној Гори, неуставног изгоњења тоталног и бруталног избацивања наших посланика из народне скупштине Републике Црне Горе. Од стране владајуће партије, јер они су власт, од тада па до данас настаје прави прогон радикала у Црној Гори.

Својим изношењем истине о стању у Црној Гори, као и о непримјерном и градивом богаћењу владајућих структура, наши посланици у то вријеме су били права ноћна мора партији на власти и њиховим челницима. Било је у скупштини општине Пљевља и покушаја физичког насртања на наше одборнике као и разних других видова малтретирања и шиканирања. Но, све смо то стоички издржали и остали

поносни на своје име и на своју радикалску част. Све те прљаве работе општинских и републичких властодржаца нису могли сломити дух и почупати коријене радикализма на овим животним просторима.

Додуше, било је и у нашим редовима посртања, повијања и лутања како из личних побуда и интереса, тако и из страха за судбине својих породица, те су поједини чланови напустили наше редове и отишли сопственим путем. Све се то одразило на повјерење бирача на слободним изборима, освојили смо мање гласова него на изборима 1992. год. али смо задржали парламентарни статус нашој странци. Јер, квантитет увијек не даје квалитет! Све нас то није деморалисало и поколебало. Постали смо јачи и снажнији потпуно одани и доследни својим идејама и свом путу ка нашим заједничким циљевима - формирању јединствене Српске државе свих Срба који живе на просторима бивше Југославије. Жеља наших политичких противника да нас елиминишу са политичке сцене није се остварила. Јер сваки наш члан који је остао доследан идеји радикала и у нашим редовима свјестан је тога да свака борба за остварење било ког циља тражи жртве, материјалне и људске. И он је за тај циљ спреман да их поднесе, ако је сигуран да су у функцији тог светог циља, а не у функцији сувопар-

Радикалском Црној Гором

не борбе за власт, која би донијела погодност појединцу на уштрб народа и народних маса. Извор наше снаге је у народу, то је снага народа. Стога ми постојимо и опстајемо на овим просторима.

Наши чланови и симпатизери формирали су и активирали рад у свим мјесним заједницама општине Пљевља. Тако постоје и раде МО, њих 21.

Разним видовима активности, осим моралне подршке, наши чланови су помагали браћу Србе, западно од Дрине, широм ратних подручја у Републике Српске и Републике Српске Крајине, учествујући тамо као добровољци или скупиљајући и шаљући хуманитарну помоћ у виду хране и санитарског материјала на ратом угроженим подручјима. Такође, учествовали су као даваоци крви војним болницама у Касиндолу и општини Србиње.

Од оснивања ОО СРС Пљевља, па до данас наши чланови и симпатизери, упркос свим недаћама, нису учествовали у криминалним радњама и пљачкама, што је постало својствено и препознатљиво неким другим политичким партијама. И поред незапамћене медијске блокаде, Српски радикали су увијек налазили начина да наша ријеч истине допре до народа, о тим срамотним радњама појединаца владајуће странке у Црној Гори и у општини Пљевља. Поготово су били посећени, и поред свих видова застрашивања и забрана, наши митинзи које смо ми организовали.

Општински одбор Српске радикалне странке Пљевља, настоји и дјелује у том правцу, како би већ једном са власти и грбаче народа, скинули ове властодрице, богохумнике и корумпирану олигархију ДПС-а у Црној Гори, а тиме и на овим просторима.

Од Вас очекујемо да нам се придружите у тим настојањима, у тој борби за свеопшти интерес Српског народа, како би се одупрли биолошком нестанку свих нас Срба, што су наши вјековни непријатељи зацртали у свом дугорочном плану сопственог дјеловања и интереса на овим просторима. Тај наш биолошки нестанак желе носиоци новог свјетског поретка; Ватикан, Немци и светски жандари САД-а са Запада, и протагонисти османлијског царства и следбеници Искана са Истока.

Да би опстали, ми морамо да ријешимо наше национално питање, јер без тога нам нема опстанка ни просперитета. А то можемо једино са Вама нашим, суграђанима, односно са онима којима је још понос и част бити Србин и православцац.

Вјероватно да у Црној Гори, а и у садашњој Југославији, не постоји општина, чији су грађани толико изманипулисани, исисани последњих 50-ак година као што је то случај са општином Пљевља.

Са тако богатим природним ресурсима (угаљ, дрва, олово и цинк, хидроенергетски потенцијал, природне љепоте Љубишње, велика могућност развоја сточарства, воћарства и др.), а тако сиромашно становништво, то у историји једне државе није евидентирано. Били смо и остали колонија свих досадашњих центара политичке моћи. База за њихово незаконито и незајажљиво богаћење, постали смо робови њихове лакомоти и бруталности.

То њихово бахато и немилосрдно уништавање природне средине и амбијенталних вриједности драгоцјеног српског простора широм општине Пљевља, од стране комунистичких просторних и урбаних планера у циљу искључивих интереса и потреба за богаћењем владајућих комунистичких гарнитура и формација различитог домена и домета. Примјери из овог домена су бројни, а таква пљачка становништва и државне имовине до сада у свијету није забиљежена.

Фаворизовањем политичке изградње производних капацитета широм Србије и Црне Горе, са неспособним кадровима, чији су једини квалитети били и остали тако нужна политичка подобност владајућој партији на потпуно погрешним мјестима; присутно је и наставаља се и данас.

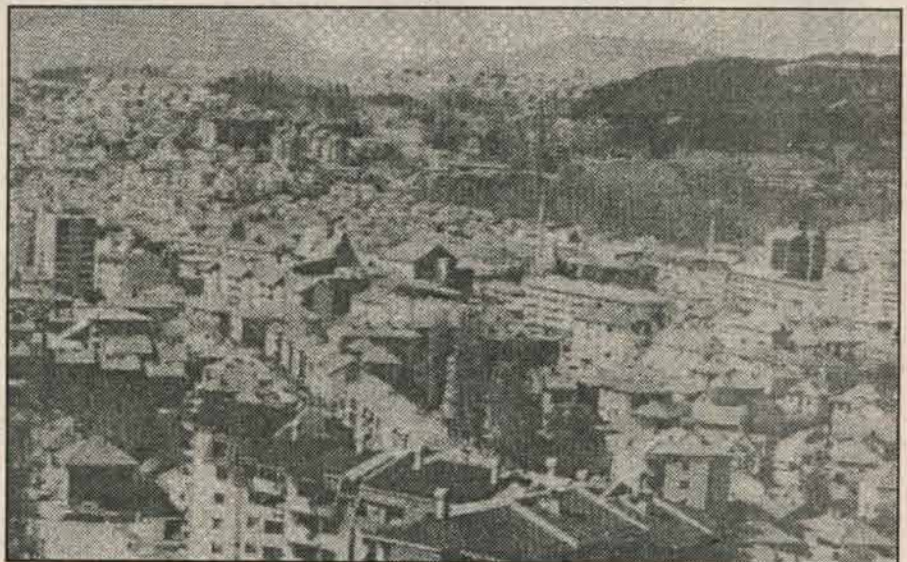
То сумануто политизовање привреде и привредног развија, једна је од типичних карактеристика данашњих политичких привредних убица, и нигдје у Црној Гори не долази толико до изражаја као у општини Пљевља.

Нигдје тако плански и агресивно није уништено село, као на подручју ове општине. Кроз разне видове присилног довођења сељака у град, са циљем стварања радничке класе, кроз рушење породичне традиције и њених идиличних односа и у њих увођењем новца и интереса, довело је до тога да се силно увећала градска сиротиња, а разорило се село и тим једини извор

здравог живота. Те последице неповратног пропадања и сиромашења села ће већ у првим годинама наредног вијека доживјети свој коначни суноврат и потпуно нестајање села на овим животним просторима.

Ово су само неки примјери уништавања Пљеваљског краја од разних гарнитура владајућих режима са комунистичко-социјалистичком политичком свијешћу. И ДПС ЦГ је као следбеник те идеологије дубоко свјестан тога, да оног тренутка, кад изгубе власт над економијом и изгубиће и потпуну власт. Зато су сва добра и предузећа на територији Пљевља у својини државе, односно власти. А законском регулативом о начину пословања тих јавних предузећа, односно самом централизацијом државне управе, дошло је до тога да су кресањем надлежности општина - локалне самоуправе, укинута изворни приходи, основни примарни капитал; осим газдовања дјелом сопственог пословног простора. Таквом законском политиком, богатали су се моћници власти и њихови полтрони и пузавци, политички истомишљеници; и само они знају гдје је за ових 50-ак година отишао капитал и нестало богатство са ових простора. Скидали су кајмак а нама остављали мрвице.

Себи сте господа на власти стварали сјај и комфор а нас гурали у суноврат и социјалну биједу. И шта сте допринијели овом крају. Зашто Пљевља до сада немају своју спортску дворану? Додуше, гради се "Скадар на Бојани". Какви су нам путеви и саобраћајна мрежа у општини? Зашто до сада нема ћачког дома - интерната, а била је и остала толика потреба за њим. Каква је опремљеност школа како у градском тако и на сеоском подручју и колико њих има своје гимнастичке сале и отворене спортске терене? И која од њих има своју ћачку кухињу; да ли иједна ћачка школа има организован превоз за своје ћаче пјешаке и колико их

Радикалском Црном Гором

поште има да раде на сеоском подручју? У каквом су вам стању водоводи у Пљевљима и околини, колико села у општини имају поште и телефонски саобраћај, здравствену амбуланту и свога доктора? Са колико сте ветеринарских станица и пољопривредних савјетовалишта покрили сеоска подручја. Како вам је организован превоз до удаљених сеоских подручја и да ли су иста сва електрифицирана, а колико се само угља ископа у руднику Пљевља за потребе електропривреде ЦГ? Зашто до Пљеваља не постоји жељезнички саобраћај, кад су управо ти природни ресурси пљеваљског краја били један од чинилаца за економску оправданост изградње пруге Београд-Бар. Драч је био пречи. Зашто су Пљевља по том питању и у свему другоме сликано кријиво ЦГ. Остала су страна ткиво нашег "здоровог организма" које не треба апсолутно одстранити, само му дозволити да живи онолико колико не боли. И прописујете му разне врсте терапија. А једна од њих је и информативни мрак. Наши проблеми никако да угледају свјетлост дана, у ћелијама ваших изанђалих и болесних мозгова. Јер, да размишљате о томе бар би становници Пљеваља и околине имали редован телевизијски пријем, као сав нормалан свијет. Но, и то дозирају како ви желите. Првог програма ТВ Црне Горе има на подручју Пљеваља,

а има и другог програма ТВЦГ само тада када на захтјев великог броја гледалаца треба на истом пратити емисију са првог програма - обраћање нацији његових усрећитеља и њима сличних.

Е па господо, скините већ једном таму са наших очију. Хоћемо да прогледамо на њих и да наши ТВ апарати буду оно зашта смо их набавили и зашто их користи сав демократски и слободан народ "да буду прозор у свијет".

Зашто на подручју општине Пљевља не постоји ни једна значајна спољно-трговинска фирма, а и малопродајна мрежа није сасвим задовољавајућа, имајући у виду бројност и насељеност Пљеваља и сеоског околног подручја. И колико само има питања "зашто"? Све те проблеме и потребе ови на власти добро знају али за њих не хају и ништа до сада нису учинили за рјешавање истих. Е па господо на власти, ви преображени комунисти, доста је више те крађе. Ми радикали само хоћемо да сваки човек, свако правно лице, буде власник свог поседа, свог капитала. Увијек смо док смо били у могућности на овим сједицама скупштине републике и општине указивали на ту беспримјерну пљачку природних богатстава и друштвених добара и уништавање Пљеваљске привреде, пљеваљског краја.

За разлику од вас, који нећете или не знате; ми Српски радикали знамо и имамо кадрове да промијенимо све то. Са тим новчаним и другим капиталом који произлази од експлоатације природних и друштвених добара, спремни смо и можемо да изградимо и дамо народу, како градском тако и сеоском, све оно што има сваки грађанин развијених европских земаља, било у граду или на селу.

ОО СРС Пљевља има разрађен програм у складу са интересима грађана наше општине који ће бити доступан сваком грађанину општине Пљевља. Али он није непромијениво - крут и зато позивамо све присталице и не само њих, у општини Пљевља да нас посетите у нашим просторијама Српске радикалне странке, на Тргу 13 јула, гдје ћете нам давати своје сугестије и износити своје животне проблеме. Јер, сваки добронамеран савјет и идеја створиће предуслов да тај програм буде за опште добро народу овога краја; уколико нам једнога дана укажете повјерење и будемо у ситуацији да ми одлучимо на овим просторима. Ми смо вам пружали руку и у прошлости, и у садашњости, а даћемо вам је и у будућности, стога будите са нама, зато што једино:

МИ СЕ НИЈЕСМО ПРОМИЈЕНИЛИ

ПОСТОЈИ ЈЕДАН ГРАД

Постоји један град који је супер-професионално, својеврсно, позориште са још професионалним глумцима међу којима се, по својим глумачким способностима, издваја глумица "Мира Марковић". Сваки град, па и Пљевља, има своју "Миру" која је способна да и у највећем благу и мраку прави пируете, зарад политичког опстанка, а све у циљу заваривања "публике" у ком је смеру претходно била окренута. Позоришне представе су врло редовне, свакодневне, и дану и ноћу, а на програму су урнебесне трагикомедије из широког репертоара глумачке екипе "Д-обро П-лаћени С-татишти".

У згради Дома културе, бар се тако зове а није битно како изгледа, организују се игранке, не два пута недељно, као некада, него свакодневно, и не само за младе, лијепе и способне, него и за старе, за њихову потребу а за корист глумачке екипе.

У хотелу "Тара" и данас се игра томбола али нешто другачија од оне раније и по много другачијим правилима. Игра се томбола живота. Тамо је "Бинго" шарена лажа а "Цек пот" па-

рче хљеба. Учесници су пристигли захваљујући визионарским и миротворачким активностима умјетничких друштава "Д-обро П-лаћени С-татишти" и "С-трого П-рофесионални С-трелци".

То што је Брезница прекривена жабокречиним, необорив је доказ, пред свјетском јавношћу, да смо здрав, еколошки чист и незагађен резерват што је и стратегијско опредељење. А жабе тамо дивно пјевају успаванку.

Ако је бијело симбол чистоте, здравља и млијека, онда нек не забрињава што Везишница баш таква тече. Једино брине што термоелектрана вишак "млијека" пушта низ речно корито.

Улице не личе на улице. Нико већ поодавно и не тврди да личе. Зашто би сокаци личили на улице. А што су пуне рупа, зашто би то неке сметало кад су рупе и у закону добре а камоли на улици. Шта ће народ на улици па да му рупе сметају? Нема на улици "објешених".

Забрињава стадион. Није као некада. Нема омладине. Зашто би то

било забрињавајуће када је нема ни у спортској дворани. Нема је ни на сунчању на пливачком базену. Нема је ни у дискотеци. Нема је ни у фабрикама на послу.

Зато је има на Бувљаку, има је у пљеваљском позоришту на улици, гдје представа још увијек траје а до када ће не знамо.

Ко је заслужан што нам град изгледа овако како изгледа?

- Они који данас лију крокодилске сузе над оним што су до данас са поносом радили.

- Они који своје неуспјехе проглашавају својеврсним успјесима.

- Они који су од Пљеваља направили колонију.

- Заслужна је, прљава, прљава, препрљава, недопуштено прљава представа.

Унапријед се одричем свих награда, ако су одговори којим случајем тачни, и оних материјалних и оних у виду подршке. Јер, коме "Мира" да подршку, тај, будите сигурни ради против интереса и народа и државе.

Милун Терзић

ЛАГАНО УМИРАЊЕ

Шула су рударско насеље на падини Лубишње, на неких 33 км удаљеном од Пљеваља, крећући се западно од њих, ка Републици Српској. То насеље данас броји неких 300 становника. Географски и не само географски, последње периферно насеље у општини Пљевља, јер и такав је однос власти и општинских и републичких; по оној народној "последња рупа на свирали".

Настало је отварањем рудника цинка и олова "Шупља стијена", односно изградњом стамбених објеката за потребе рудара и њихових породица. И како је временом растао рудник, тако се развијало и расло насеље. Доселише се рудари са својим породицама из свих крајева Пљеваљске општине, па и из многих крајева бивше Југославије и ту савише своје гнијездо. Нежењени се оженише и Шула почеше да живе свој живот, са горком кором рударског хљеба, али ипак живјеше.

Мјештани изградише Дом културе, раднички ресторан са пар соба за путника намјерника, амбуланту, самачки хотел, осмогодишњу школу, изгради-

ше пут до Пљеваља, додуше макадамски али био је једина веза са осталим свијетом.

Копали су руду, из њедара те заголетне и чудне планине Лубишње и својим знојем и радом градише Титоград, стадион Олимпије у Лубљани, ТВ релеј у Рудом и све незнано куда се широм бивше Југославије расипаше њихов раднички зној. Кома год у то вријеме зафали новчаних средстава, они захтјев "Шупљој стијени" она дај; све потпомажу и изграђују само радничко насеље не.

Додуше, понекад радницима и мјештанима Шула и околине, организоваше и мало пјесме и веселја. Доводише им у то вријеме најпознатије пјеваче и естрадне умјетнике; организоваше дочеке Нове године, 25-ог маја, 29-ог новембра, 1-ог маја, све са музиком на увце, тј. уживо. Али, за дебеле паре. Али ти што даваше и организоваше, више и узимаше.

Многе стручњаке и инжењере школоваше; куће и станове им рудник изгради гдје они пожељеше. Све гради и изгради само своје насеље Шула

не. Осташе и даље само колонија у сваком погледу са макадамским путем као везом са свијетом. Правише и у Шулима пар станова за раднике, али врло ријетко; у десет година, пар њих.

И то траје све до 11.11.1987. год. Тада, Шула, падоше у агонију. Почеше да умиру. И то умирање траје и данас. Јер тог датума, комунистички моћници СРЦГ и СФРЈ, ријешеше да затворе рудник као економски нерентабилан и неисплатив. Шула поче да утања у сиву измаглицу стварности, која сваки даном постојаше све гушћом гушћа.

Млађи који су били способни за рад одоше у потрагу "трбухом за крухом", широм нам лијепе тадашње Земље. Осташе пензионери и инвалиди и они који немадоше куда. Осташе са зебњом и надом за своју судбину.

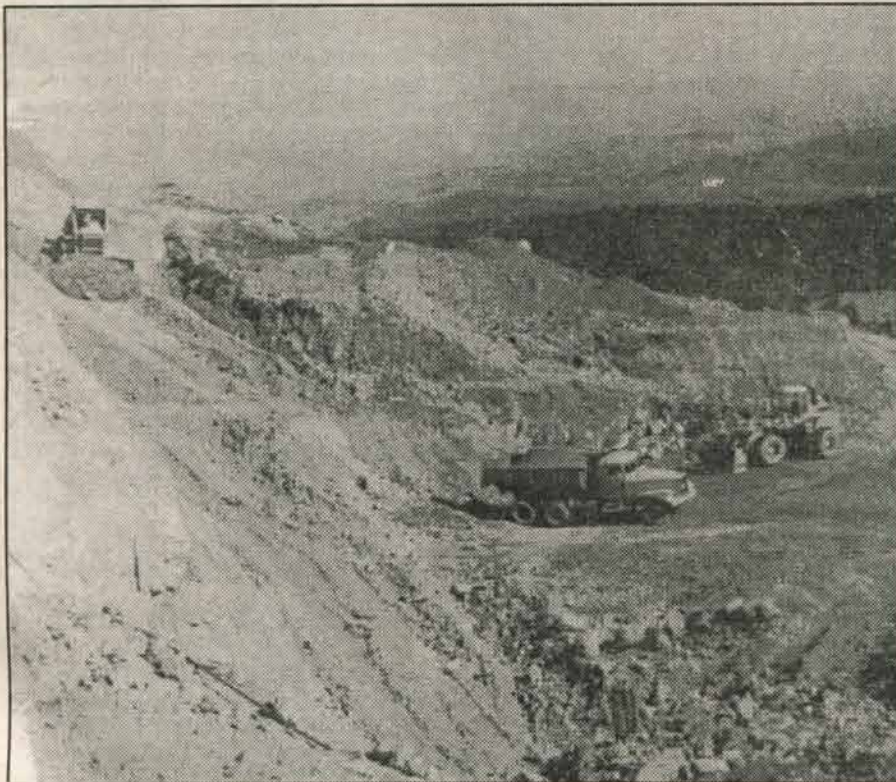
Умјесто да се шири насеље и да живот у њему тече свакодневним нормалним током, поче да се шири мјесно гробље. Силикоза, та проклета и уклетата рударска болест, поче полако и неминовно да узима свој данак. Данас по глави породице.

И тада, политички моћници општине и републике обећаваше неки просперитет овом мјесту. И брже-боље, отворише политичари, у сарадњи са београдским "Солидом", у бившем ресторану, погон ситне кожне галантерије и у њега запослише 30-так радника али опет по кључу и преко "везе". Али и то бијаше кратког даха. Пјеваше једно лето и мало више. И он се затвори.

Но, то је била прошлост. А каква је садашњост? Е па, ово је насеље умрло и становници живе са својом чамотињом; они старији са успоменама, а млађи без перспективе за бољи живот. Јер садашњост је безнадежна тама за све оне који су принуђени да живе у Шулима и околини.

Добисмо и ми пут, односно асвалтираше и скратише 10-так километара, па се сад до Пљеваља путује умјесто 43км, краћих 33 км.

Остварише и реализоваше замисли човјека, кога политички моћници најурише због неподобности исто тако политичке. Ускратише могућност човјеку да реализује своје замисли, своју визију развоја како орудника, тако и овог краја. Смијали су се његови сарадници, тада његовим идејама, а сада користе исте и живе од њих. Оглушише се тада о радничке жеље да тај човјек буде директор рудника, али власто-

Површински коп "Шупља стијена"

Радикалском Црном Гором

дршци Пљеваља, ускратише им жељу. Хтјели су свог човјека, политички зрелог и подобног, који је требао да одради њихове замисли. И та игра, учини своје, доведе до тога да се рудник затвори, но то је прича за неку другу прилику, за дубљу анализу, зашто је морало тада тако да се деси.

Као што напоменусмо, направивше нам колико-толико неки пут, али без иједног саобраћајног знака, без сигнализације. Пут, који полако пропада, јер се не одржава како треба и нема заштиту од одрона стијена на дионици од с. Пороса до насеља Градац. Но, возачи се и по таквом како тако сналазе.

А тек шта је са Шуљанским водоводом. То и није више оно зашто је и направљен. Изграђен 50-их година, сад је више споменик немарности и неодговорног односа општине према становницима овог мјеста. Каптаже неуређене, незаштићене. По њима пливају шумски пацови и вјеверице и теку кроз њих неометано потоци и бујице са падина Љубишње. Но народ је овај на то навикао. И изгледа, нема му смрти без судњег дана. Постао је имун на разне бактерије и бациле из те воде, али није имун на сва обећања власти које им дају пред изборе. Јер тај вирус лажи, највише уништава и разара овај крај. Пред изборе, владајућој гарнитурџи, су тада уста пуна меда, а кад исти прођу, после тога народ овај испија чашу жуци и горке пилуле обећања.

А шта тек представља депонија смећа, која се налази скоро у самом насељу. Нигдје исправног контејнера за смеће. Постоје 2-3 на "километар" хода од насеља, без икакве шансе да буду у функцији онога зашто су намјењени. Смрад који се осјећа и зими и лети, толико је јак и непријатан, тако да мирис родног краја осјећају сви они који на кратко дођу у Шула да би посјетили своје. Тај "мирис родног краја" прати их далеко изван Шула. Посебну причу чине најлон кесе и јесењи отпацци од јесењег клања стоке. Поготово кад дувају вјетрови и кроз насеље и ваздухом залепршају разни цакови, кесе и други разни украси људске немарности.

Само, какав је то извор заразе не може се описати.

Становници Шула су се жалили, али резултати тих жалби су и даље пред очима свих нас.

И да се још једном разумемо, на тој депонији не смрде разноврсни отпацци, већ људска небрига, смрди оно што остаје послѣ разних предизборних обећања, смрди то што нико и не помишља да предузме нешто, као да нас тиме тестира - колико ћемо издржати док се не подавимо, смрди то што ће, како сада ствари стоје, у тој сулудој утакмици изгубити Шула, што ће морати да се селе да би чопор паса лута-

лица и мачака могао даље да живи.

Или можда моћници на власти очекују вријеме када ће и они завршити на оваквој или некој другој сличној депонији као и њихова предизборна или друга обећања. Јер, изгледа, другог начина да ово мјесто заживи и нема. Све што су радили или покушали да ураде на овим просторима постаде споменик, споменик пробуђених и изгубљених нада.

Но, то ћемо препустити времену. Јер вријеме је најбољи судија!

Али да се у овом тексту вратимо садашњости. Да кажемо и споменемо то зашто у овом насељу влада "бела куга". Зашто у основну осмогодишњу школу иде само 50-ак ученика, а да их је 70-десетих било и преко 450.

Да споменемо и да се осврнемо на телефонске везе. О томе причати иста је илузија. Додуше постоји пошта и у њој телефонска централа са 60-ак прикључака. Али шта то вриједи, кад телефонске везе са осталим свијетом уопште и нема. Телефонски апарати су само украсни експонати у становима да живимо у 20-ом вијеку. Свијет користи увелико мобилне телефоне, а ми не можемо ни са овим обичним "сиромашним" да успоставимо везу, не само са свијетом, него и у локалу са Пљевљима.

Можда надлежни за то мисле да имамо толико јако грло и да тада изађемо на Љубишњу на 2238 м надморске висине и да са ње почнемо звати и викати; и можда би прије тако дозвали неког, него путем телефона.

Вјероватно и би!? Сигурно би се Бог смиловао, па би наш глас кроз етар допро до оног кога желимо, да дозвемо. Пошто већ наше молбе и жалбе ППТ-у завршавају свој пут у корпи за отпатке. Важно је то, да су равности и тачни код наплате телефонске претплате. По пријему ТВ-програма. То је чиста мисаона именица. Сликџ на Другом црногорском каналу кад-кад и има, а на првом то је чиста лутрија. С времена на вријеме. А да о другим програмима не говоримо. Тотално замрачење.

Или о другим стварима које живот значе да не причамо и не пишемо. Дом културе више и не постоји. Дневна штампа, шта беше то?! И низ других ствари, да не набрајамо. На прагу 21-ог вијека, Шуле живе као у средњем вијеку. У неком заспалом времену, давно прошлом и преживјелом. А да о ситуацији околних села ове мјесне заједнице да не пишемо. За то треба времена и много папира. Биле би то најцрње хронике истине и стварности. Ни до једног нема доброг локалног пута. Макар и макамског. Електричне енергије имају као и насеље само до прве грмљавине или временске непогоде. А послѣ пар дана пали свијеће и петролејке. Као у доба предака...

Додуше, сада ће година дана како је поново активиран рудник "Шупља стијена", таман пред кампању за прошлогодишње изборе. Поче поново да ради и то опет у саставу комбината "Трепча". Иако је и прије свог затварања био у саставу истог као једна од радних организација, и са којим је преживјела горке тренутке своје прошлости. И сада је у истој колотечини. Или сада можда "Шупља стијена" има улогу некадашњег фонда за развој неразвијених крајева Југославије, првенствено Косова. Концентрат олова и цинка, сваки дан одлази за Косовску Митровицу, али плата радницима нема. Има нешто мало на кашичицу, онoliko колико се смилује г-дин Новак Бијелић и додијели им тек толико да преживе, неких 400-500 динара. За свој рад добијати милостињу. Па гдје то још у савременом свијету, гдје влада тржишна економија и тржишни закони, постоји. Нигдје. Само код нас. Но, ми иначе нисмо дио тог свијета. Ми смо били и остали само колонија, као и читав пљеваљски крај. Колонија бивших комуниста, па колонија и садашњих трансформисаних у социјалисте. Непресушна крава музара, коју треба мустити и што више измазати, до бесвести. А ништа вратити и уложити у насеље Шула како би се обогатио живот његових становника. Е, то је незамисливо. То не може. Довољно је само то што постојимо и што удишемо једино овај ваздух. Само је он бесплатан. Но, вјероватно и он такав неће бити задуго употребљив. Измислиће они на власти и неку нову таксу за коришћење истог. Кад у бесцење распродају сва богатства зашто то не би учинили и са овим здравим и чистим планинским ваздухом. А како ћемо послѣ тога, и на који начин опстати то власт не занима. Сналази се како ко зна и умије.

Е па, драги наши суграђани, да то тако више не буде преузмите ствари у своје руке. Дајте првом приликом повјерење онима који осећају ваш глас, који су сам народ. Дајте повјерење нама српским радикалима и СРС, јер то је једино здраво ткиво из кога ће се родити нови и здравији организам - љепша и срећнија будућност свих нас који живимо на овим просторима. Јер ми, заједно са вама, живимо ваше и наше проблеме и заједно са вама хоћемо љепшу и срећнију будућност.

Ми имамо снаге, жеље и знања за то. Јер ви сте наша снага у коју бесконачно вјерујемо и из чијих се идеја хранимо то је снага наше вјере да морамо успјети и повести свој народ у боље и срећније сјутра.

Мјесни одбор
Српске радикалне странке
Шула

МОЈКОВАЦ

СЛОМ МИЛОВОГ
РУКОВОДСТВА

У Мојковцу рат левичара. Владајућа странка располућена на два дијела. Момир јачи у народу, Мило у ДПС руководству. Хајка на радикале тренутно престала јер се сукоб у владајућој странци пренео на њихов терен. Супротстављени табори откривају лопове из сопствених редова. Париз има Лувр, Лондон - Вембли, Москва-Ломоносов а Мојковац директора Џо-а, радијатора Душка Марковића, инспектора Сргу и жаловиште. Да ли ће се град убудуће звати Титојковац?

До сада вишестраначки избори у овој општини на сјеверу Републике као да и нијесу одржавани. Оба пута ДПС је победио тако убједљиво да се вишестраначје није ни осјетило. Чудно је ако се зна да је Мојковац град и средина која је доживјела да, данас, представља једну од најсиромашнијих општина сиромашне Црне Горе. Буџет општине је стално празан, социјални проблеми умножени као печурке након кише, радници стоје пред вратима завода за запошљавање, крађа и криминал на сваком кораку, на сваком кораку и болести и биједи која се никако не може уклопити ни у једну изборну ДПС побједу.

Изузетно модерна фабрика "14. новембар" не ради. Након налета лопова не би могло издржати ни много јаче ни много богатије предузеће. Један дио директорског кора се максимално богато лопујајући предузеће уз наравно обилату помоћ и заштиту владе. Фабрика се просто распада а један од њених директора Зоран Дамјановић купује стан у сред центра Београда нико осим радника из производње ни прстом да мрдне.

Овај град је, иначе, ранијих година био познат по лаком, брзом и јефтиним продавању возачких дозвола али корист од овог "посла" није имао осим

ромашени народ већ поједини функционери Ауто мото савеза који су касније аванзовали на крупне положаје у ДПС-у.

Ипак, најкрупнија фигура у свим Мојковачким тарапанама је, свакако, Веселин - Џо Вуковић, директор основне школе "Драган Јовановић". О ње-

зну остаје да се види али оно што је сигурно је да док је Мила неће бити осуђен за многе криминалне радње које је урадио. Није Вуковић запалио само црквено добро и дио духовне историје српског народа са овог простора већ и службени ауто школе у којој ради. Наиме, читав Мојковац зна да је уни-

штио службена кола вукући, вјеровали или не, сопствене пластове сијена са службеном ладом ниво!

Након тога почиње узбуна у школи па се организује референдум о повјерењу гдје се наставници 100% окрећу против Вуковића али - авај. Вуковић има неподјељену подршку ресорног министра. Након подршке из Подгорине професор Џо наставља са криминалом. Организује реконструкцију школе и ту испаравају десетак хиљада марака.

Како кажу неки од Момирових ДПС-оваца Вуковић троши 600 литара нафте за прање ауто дјелова само за једно путничко возило. Почиње акцију за изградњу моста на Љешници и ту цимент мијења агресивно стање, 18 тона "испарави" тако да данас преко тог моста могу прелазити само птице јер су урађене стопе. Рјешење загонетке гдје је дио материјала за изградњу овог моста може се наслутити у чињеници да је профес-

му данас највише причају дојучерашњи партијски другови али из Момировог табора. Ови чланови једног одијела ДПС-а кажу да је Џо познат као човек који се 1991. године прочуо као палитељ црквене архиве и веома вриједних црквених књига које је прогутала ломача потпаљена руком овог професора увијек спремног да подржи ресорног министра и владу као ментора. Да ли ће Вуковић заслужити Божју ка-

му данас највише причају дојучерашњи партијски другови али из Момировог табора. Ови чланови једног одијела ДПС-а кажу да је Џо познат као човек који се 1991. године прочуо као палитељ црквене архиве и веома вриједних црквених књига које је прогутала ломача потпаљена руком овог професора увијек спремног да подржи ресорног министра и владу као ментора. Да ли ће Вуковић заслужити Божју ка-

ор До већ направио двије куће једну у Подгорици и једну у Лепенцу.

Овај ДПС повјереник је растјерао из школе свакога онога ко му је смећао. Но изгледа да у овом граду дувају нови вјетрови. Неће бити чудо да на пријевременим јесењим изборима један од њих не одува директора Вуковића али богме и његовог ментора премијера Мила.

Посебна мојковачка прича је и огромно рудничко јаловиште у сред града. Медицински стручњаци тврде да је то генератор свих канцерогених обољења овог краја. Чак и дјеца у огромном броју оболијевају од ове најтеже болести. Влада Црне Горе крије, као змија ноге, податке о износу новца који је добијен од ЕЗ за санирање овог јаловишта. Момирови ДПС-овци тврде да су дио пара (мали) дали за санацију јаловишта док је највећи дио "остао Влади на располагању". Можда као добра новчана подлога за финансирање неких будућих избора или подмићивање неких чланова Општинског одбора ДПС, како би прешли на Милову страну.

Како говоре "информативни извори" присталица Момира Булатовића, ипак највећи лопов ове општине је Душко Марковић, Милова десна и лијева рука. Списак његових крађа премашује Толстојев "Рат и мир" али је једна ип-

ак карактеристична. Одсељавајући из ове општине, гдје је био функционер, краде чак и радијаторе из службеног стана! Од тада га Мојковчани из милоште зову Дуле Радијатор. Када је пукала брука и откривена ова крађа, Дуле Радијатор из општине узима потврду, како радијатори, нијесу саставни дио стана - па према томе може да их понесе. Да све буде што трагичније смијешно.

Дуле радијаторе носи за Подгорицу и уграђује у нови стан како би се гријао у граду који нема, због благе климе, ни разлога за такво утопљавање.

Како тврде исти извори, Мило је у обрачуну са Момом користио два начина по познатом принципу "штапа и шаргарепе" према члановима општинских одбора. Тако је, на примјер, у Колашину председнику Општинског одбора дато 300.000 марака. Једном муслиману љекару у Беранама 85.000 марака, једној ДПС-овки из Андријевице је нуђено 30.000 марака... За Мојковац кажу све су завршили са 3000 марака и једном вечером у хотелу "Мојковац". Све послове за Мила су завршили Дуле Радијатор и инспектор ДБА Влатко Срго Ракочевић (завршио је два осмогодишњу школу). Ових дана у Мојковцу кружи анегдота када су се миловци окупили у хотелу да се зајакну

на вјерност новом господару није међу њима било председника општине Раденка Бошковића (остао уз Момира) и секретара савезне скупштине Мила Влаовића. Пред десетином људи Срго је рекао: "Нема оног говна Мила" иако ми је шеф Мило био метар од њега али је очито мислио на Влаовића. Влаовић је ту оцјену о себи чуо па се, да би поправио утисак и своје агрегатно стање приклонио Милу.

Да ли ће следећи избори у овој сиротињској општини бити промијена стања ка вишестраначју остаје да се види. Кружи прича да у случају доласка радикала у скупштинске клупе нешто би се промијенило. Лопови би се нашли иза браве па макар били "триста година само комунисти"!!!

Сигурно је да у овој средини партија Новака Килибарде нема шта да тражи. Овај политички правац у Црној Гори највише личи ново усташтво тако да се Новак проклонио идеологији Секуле Дрљевића. Мртви су и народњаци Божа Бојовића који немају снаге да окупе српске гласове нити способности да се ухвате у чврсти коштак са било којим већим политичким проблемом.

В.Ф.
Н.К.

БИЈЕЛО ПОЉЕ: НЕБОЈША ВЕЛИЧКОВИЋ
ПРЕДСЈЕДНИК ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ОВДЈЕ СУ РАДИКАЛИ БУДУЋНОСТ

Општински одбор у Бијелом Пољу израстао је у најозбиљнију политичку снагу општине. Српској радикалној странци приступило преко 500 чланова. Млади уз Српску радикалну странку и Програм странке, успјеси општине Земун и оvdје се рефлектују.

Бијело Поље је изузетно радикална политичка средина. Општина, на сјеверу Црне Горе, доскора није имала формиран општински одбор СРС. Доласком Небојше Величковића ствари се брзо мјењају. Новоформиран Општински одбор већ дјелује тако да су на последњим изборима, новембра 1996. године, изабрана и два одборника у Скупштини Општине.

Експанзија у уклањавању нових чланова и добар рад председника привлачи све већи број младих људи.

● **Како живе млади и како Ви гледате на ту категорију становништва?**

Сасвим је извесно да је проблем младих људи само један у низу проблема ове наше осиромашене земље. Али га зато не можемо и не смијемо умањивати. Међутим, ма колико да је тешка ситуација, млади се не смију препустити опасној апатији.

Јер млади су најјача покретачка снага, носиоци највише енергије, и као такви потребни су нашој земљи. А никада толико умних и младих није одбјегло у туђину, опечених на свом огњишту, као ових година.

Млади у Српској радикалној странци су одувјек били спремни да одговоре на захтјеве. Њима не понестаје ни енергије ни одлучности да иду у сусрет крупним промјенама, као ни снаге да они дијелом буду носиоци тих промјена.

● **Каква је перспектива младих људи и гдје се могу запослити?**

Највећи број младих иде у полицију, или се запошљавају у приватним угоститељским објектима, гдје нису довољно законски заштићени.

За рад у производњи готово да нико и не мисли, а без производње нема развоја друштва. Да не говорим каква је у овом друштву судбина здравствених радника, љекара, медицинског особља, учитеља, професора, средњошколаца итд. Ко год живи од свог рада њему је живот неподношљив. Коју год категорију становништва погледате, свака пропада. Свако онај ко поштено обавља свој посао, ко жели да живи од свог рада једноставно не успева. А ми се управо за то залажемо, да сваки човјек од

свог рада може нормално и пристојно да живи.

● **Српска радикална странка је у Бијелом Пољу освојила два одборничка мјеста у Скупштини града Бијелог Поља. Какав је рад у Општинском одбору од када сте ви изабрани за Председника?**

Српска радикална странка је релативно касно формирана у Црној Гори. Након добрих резултата постигнутих на првим изборима, због, све веће популарности др Војислава Шешеља у врху странке су инфилтрирани људи одани режиму и људи који су гледали само свој лични интерес, тако да се једно врјеме рад Општинског одбора није ни осјећао.

Међутим, формирањем новог Општинског одбора у Бијелом Пољу, рад је интензивирао, активно се учествује у раду општинског парламента, појачане су пропагандне активности, а то је дало и конкретне резултате. Српској радикалној странци је приступило преко 500 нових чланова.

Општински одбор у Бијелом Пољу је, током свог страначког деловања и рада, израстао у најозбиљнију политичку снагу у овој општини на сјеверу Црне Горе. Општински одбор Српске радикалне странке, непосредни је извршилац свих радних задатака, договорених на састанку одбора виших органа.

Чланови општинског одбора, поред организацијског деловања и рада, раде на организовању промотивних трибина и јавних скупова по селима Бјелопољске општине. У својим мјестима пропагирају странку, омасовљују је и своју активност проширују и на села у којима још немамо конституисане месне одборе.

Свакодневним радом, одбор је успео да у своје редове учлани велики број српског становништва, углавном младих људи, најбољих ученика, студената, велики број поштених и угледних грађана разних занимања. Предизборни митинзи и трибине су изузетно посјећени, што говори о све већој популарности радикала на овим просторима. Радикали указују на све про-

Небојша Величковић, дипломирани инжењер агрономије

Небојша је рођен 16. јануара 1967. године у Олујама код Бијелог Поља. Основну и средњу школу завршио је у Бијелом Пољу. Пољопривредни факултет, смјер воћарство и виноградарство завршио је у Земуну 1992. године. Од 1.6.1994. године ради у Биотехничком институту - Подгорица, заводу за воћарство Бијело Поље. Постдипломске студије уписао је септембра 1994. године у Новом Саду, група за воћарство. Пријавио је магистарски рад и тезу треба да брани почетком 1998. године.

Живи у Олујама у родитељској кући. Од септембра 1996. године председник је општинског одбора Српске радикалне странке у Бијелом Пољу а у јуну 1997. године изабран је за члана Централне отаџбинске управе.

пуге и грешке актуелне власти, али такође чврсто стоје на позицијама одбране српства, које је посебно угрожено на подручју тзв. Санџака то јест Рашке области. Српски народ све више увиђа да је Српска радикална странка једина права, једина озбиљна алтернатива постојећој власти. Да су српс-

Радикалском Црном Гором

ки радикали људи у које се народ може уздати, којима може указати поверење, да су српски радикали људи који никад неће изневјерити сопствени народ.

● **С обзиром на тренутну политичку ситуацију у Црној Гори, по вашем мишљењу, куда нас пут даље води?**

Ова земља је унесрећена и унакажена. Прекопана су сва њена памћења. Оскрнављене све њене светиње. Никада морал њених људи није био тако згрожен, продат, спуштен у јама незнања као ових година. Никада такво социјално раслојавање, нагло и профитерско, није изведено као у овом периоду. Никада се није појавило толико доушника пљачкаша, плаћеника, насилника.

То је наша реалност, од које свако од нас носи макар по један ожиљак на лицу.

Ако желимо опстати, морамо учинити одлучујући корак. Српски радикали су увјерили да могу овом народу вратити достојанство, срећу част, лијеп и богат живог. Српска радикална странка има много разлога да буде поносна на свој укупан учинак у борби за заштиту интереса српског народа. Али нас тек очекује веома истрајан и самопрегоран рад, очекују нас велика искушења.

Кажу да је понављање мајка знања, али српски народ више нема право на грешке. Свака следећа грешка била би кобна по овај народ. Ми српски радикали припадамо оним Србима у Црној Гори који би своју државу да назову по свом националном имену. То не значи негацију Црне Горе. Црна Гора је симбол. Црну Гору и њену суштину потиру они који је презивају у Монтенегро. То је негација Црне Горе. Српски радикали показује хуманима облицима владавине да смо мирољубива странка и да нам је драг сваки човек који са нама жели живети, у миру, уколико, наравно, признаје српску државотворност. Зато данас сви ми, српски радикали, тако поносно износимо своје ставове и убјеђења и носимо часно радикалско име. Своје претке нисмо изневјерили, своје потомке нећемо да оскрамотимо.

● **Да су српски радикали освојили власт 1992. и 1993. године у Србији и Црној Гори, каква би данас била ситуација?**

Данас би Југославија у свом саставу имала Републику Српску и Републику Српску Крајину.

Не би се потписивали споразуми са Ибрахимом Руговом о предаји српских школа, у руке сепаратистима и терористима. Данас не би бринули за судбину

рашке области, Косова и Метохије, Војводине и хоће ли бити заједничке државе између Србије и Црне Горе. Данас сељаци не би проклињали владе у Југославији за положај у који су уведени. Данас радници не би страховали за своје фабрике, будућност своје дјеце. Пензионери не би били понижавани и уцјењивани милостињом која им се даје. До данас би престао одлазак младости и памети. Данас не бисмо имали десетине хиљада гробова расијаних по српским земљама, стотине хиљада Срба избјеглих широм свијета. Све би данас било боље. Али много тога још увијек може да се поправи. Српски радикали никада не губе наду. Отворићемо се за сарадњу са свијетом, али се ни пред ким нећемо понижавати. Учинићемо све да вратимо живот у фабричке хале, да оживимо привреду. Ми развијамо и развијаћемо универзалне људске и хришћанске вриједности као што су: правда, слобода, истина, част, мирољубивост, достојанство и др. Српски радикали се залажу за поштовање српске традиције, па сходно томе и за враћање традиционалним моралним вриједностима, односно за враћање нашег народа православно-хришћанском систему моралних норми.

М.Б.

ИЗ БЕРАНСКОГ ОКРУГА

ИСТАКНУТИ РАДИКАЛСКИ АКТИВИСТА

Видак Вукићевић, рођен 28.6.1954. године у Краљским Барама, општина Колашин - Република Црна Гора.

Основну школу завршио у родном мјесту Краљским Барама а средњу машинску школу у Титограду - Подгорица.

Запослен у Андријевици од 1974. године, гдје и данас ради као машински техничар, а распоређен на радно мјесто руководиоца производње метала Фабрике "Термовент" Београд у "Термовент" Андријевица.

Члан је Српске радикалне странке од њеног оснивања у Републици Црној Гори а потом и од стварања у општини Андријевица.

Члан је Општинског одбора Српске радикалне странке општине Андријевица од оснивања.

На изборима 1992. године, као члан СРС, биран и изабран за одборника СО Андријевица испред СРС, на изборима 1996. године као члан СРС др "Војислав Шешел" биран и изабран за одборника СРС др "Војислав Шешел" у СО Андријевица.

На састанку општинских одбора у Беранама, 18. априла 1997. године и то Андријевице, Берана, Плава и Рожаја, у присуству председника Извршног одбора СРС за Црну Гору Душка Секулића и генералног секретара ИО за Црну Гору Милуна Терзића, једногласном одлуком изабран за председника округа Андријевице, Берана, Плава и Рожаја те предложен Извршном одбору Српске радикалне странке др "Војислав Шешел" на усвајање.

ИЗ ПРОГРАМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ОПШТИНУ АНДРИЈЕВИЦА

ТЕМЕЉИ ПРАВЕ ВЛАСТИ

Радикали у овој средини имају посебну жељу али и мотив да постигну свој политички максимум и оправдају поверење које се све више стиче. Кадровским јачањем, систематским и организованим радом радикали у Андријевици имају шансу на сљедећим изборима. Изразито српска средина зна да цијени постојање и активности водеће српске странке у Црној Гори.

Органи локалне самоуправе су овлашћени за доношење Статута и осталих општинских аката по којима обављају власт и имају све атрибуте власти. Скуп свих тих овлашћења могу негативно да се одразе на слободу грађана. Морам се борити против свих злоупотреба, а која су наша, нажалост, свакодневница и стварност. Непоштовање тог принципа отвара правну несигурност грађана од општине до општине у истој Држави.

Због свега тога предлагамо:

- Одвајање локалне самоуправе од државне надлежности с циљем да грађани брже, лакше, јефтиније, остварују своје интересе кроз своју локалну самоуправу, коју је сам бирао и финансирао.

Овим се избегава утицај на локалну самоуправу што је досад било правило, а што се веома лоше одражавало на остварење интереса грађана на нивоу локалне самоуправе.

- Због испреплетаности уопслених у локалној самоуправи и државној власти, а због незнања ко кога финансира, поједини порези, који су произашли из тога, су гломазни и прелазе сваку границу нормалног, а богами и ненормалног стања. Стога Српска радикална странка, која има и вјеру и душу, странка која најбоље зна проблеме грађана где је и сама изложена репресији режима нуди рјешење проблема локалне самоуправе која су реална, остварљива, модерна, за сва питања која грађани највише интересују. Српска радикална странка општину Андријевицу нуди рјешења кључних проблема и функција локалне самоуправе и шире, где ће извршиоци бити у служби народа а не у служби власти. Са оваквим радом - ставовима и поштовањем грађанског права и појединца грађанина, вјерујемо да можемо вратити повјерење и вјеру грађана. Ево кратких извода из предлога наших ставова:

Саобраћај

Питању саобраћаја посветићемо посебну пажњу. У насељима живи већи број становништва. Насеља су гео-

графски одвојена и испресјејана тако да је превоз становништва лош, додајмо томе да поједина мјеста као Кути немају превоз, па ни Гњили Поток, Обло Брдо, Краље, Грачаница и остали, ваља истаћи да је то небрига локалне самоуправе и процењивање бирачког тијела и мјеста. Додамо ли томе несправност возила - огромне гужве - кашњење аутобуса и слично то је, у ствари, малтретирање становништва док бирократија локалне самоуправе, после одрађеног радног времена, напушта простор општине Андријевица и вози се удобним аутом. Српска радикална странка за Андријевицу има детаљно разрађен план да линије превоза добију квалитет, сигурност и буду јефтине. Да је разрађен план говори и чињеница да би се усагласио превоз Андријевица - Трешњевик - Бијели Поток са локалном шинобуском возном станицом те тако овај цијелокупан крај имао бржу - квалитетнију везу са Београдом и Баром, односно свим осталим мјестима у Црној Гори и СРЈ.

Српска радикална странка види да грађанин није превезен на вријеме, неријетко није превезен никако, а и то што имамо на силу функционише, а све је то доказ о небризи за становништво. Чести смо свједоци, а у вријеме технике - механизације и остало, да су нам путеви завезани снјегом. Сјетимо се да су наши очеви и дједови држали те саобраћајнице проходним. Ми видимо каква је положај грађанина, односно видимо небригу ове власти за грађанина. Предлажемо укидање монопола који имају јавна предузећа за саобраћај, а сама та предузећа учинити економски и технолошки ефикасним. Тражимо могућност приватизације, чиме би се створила конкуренција у квалитету и самој услузи. Српска радикална странка сматра да наш грађанин има неотуђиво право да живи живот достојан човјека.

Пољопривреда и сточарство

Развој пољопривреде и преображај села имају битан значај за убрзан и складнији привредни и социјални развој,

за побољшавање услова и начина живота сеоског становништва, за унапређивање друштвено-економских односа у цијелини и за потребе општенародне одбране. Неопходно је појачати напоре у правцу даљег ширења и развоја савремено организоване пољопривредне производње и повећање продуктивности рада и економске добити у пољопривреди, и ради тога треба предузети сљедеће мјере:

1. Повећати производњу хране,
2. Специјализовати ову производњу,
3. Шире примјенити агротехничке мјере и савремене методе, бољом организацијом и унапређењем стручних служби,
4. Боље користити запуштене и недовољно обрађене површине,
5. Реконструисати друштвена и приватна газдинства,
6. Организовати трговину - туризам и угоститељство,
7. Разрадити и доследно примењивати политику кредитирања,
8. Организовати откуп,
9. Конститuisати и ојачати носиоце развоја,
10. Појачати кадровску основу у свим видовима сточарства и пољопривреде и то: бесплатно.

Све ово Српска радикална странка сматра остварљивим јер имамо разрађен план - програм општине и сваке МЗ за развој пољопривреде и сточарства, односно стално побољшавање услова живота на селу. Економско повезивање - откуп у свим сферама - услужне дјелатности - сервиси - изградња и асфалтирање путева - електрификација катуна - туризам. Остваривањем оваквог програма вратиће се сигурност код омладине а тим и онак на селу а то ће битно утицати на оживљавање овога краја. Српска радикална странка осјећа необезбеђење елементарних потреба за пољопривреду и све што упућује на село и економску добит нашег грађанина па нуди наведене закључке. Ми ћемо се залагати да пољопривредницима и сточарима буде приоритетно набављен

Радикалном Црном Гором

потребан материјал као и организован откуп, тако да произвођач зна своју економску добит. Све ово ће резултирати повећањем производње, односно сигурности пољопривредника да живи од свог рада. Српска радикална странка ће рећи да се на муци и зноју сељака пољопривредника не може и неће богати бирографија и појединци. Област пољопривреде и села општине Андријевице су годинама свјесно и намјерно запостављани од стране режима. На наше планине, богом дане за туризам и развој, "наши" фотелјаши су излазили само на седељке а не никако да се извуче корист и смисао живота овог слободарског народа и краја.

Индустрија - привреда

Индустрију треба усмјерити и доследно ускладити са основним правцима Републике и СРЈ. Треба онемогућити појаве нерационалног инвестирања у индустрију, а треба тражити перспективу како на домаћем тако и на иностраном тржишту. Српска радикална странка ће се заложити да се заштри одговорност водећих извршилаца у привреди. Тромост и незаинтересованост неодговорност режима у Андријевици довео је дио фабрика и привредних - трговинских објеката - хотелски комплекс до просјачког штапа. Оно што је вредело је очерупано је, а радник је доведен до глади, јер им се зараде не исплаћују и по неколико мјесеци. Нерад - јавашлук - неспособност руководећих тимова довели су до таквог стања да се фабрике и друштвена предузећа боре за опстанак. Допринос томе су и неправде према појединим нашим стручњацима, који су, зато што

не мисле исто као и режимско особље, морали да оду. Управо су они врсни директори - стручњаци и признати бизнисмени у Андријевици или широм Југославије. Има часних изузетака. Српска радикална странка у Андријевици има снагу да покрене све механизме и привреде и друштвених објеката и врати достојанство раднику. За оно што ради да прими накнаду и да му се омогући виша зарада. Залажемо се за развој приватног сектора са већим давањем кредита, али уз строгу контролу искористићености средстава. Отворили би могућност иностраном капиталу. Нема разлога да страни улагач по светским стандардима не купи објект с обзиром на заинтересованост па од тих средстава радити нове капацитете, и нападеном - сиромашном али часном грађанину Андријевице обезбиједити радно мјесто. Извршиоце функција који су довели привреду Андријевице до просјачког штапа - ма где се налазили - и на којој функцији после тога били подвргли и Закону ове државе и одговорности, за учињени односно учињени посао. Међутим, то је сад обрнуто: они што су учествовали у "Рушењу" андријевичке привреде "иду" напријед, унапређују се - е то не може и не би било тако кад Српска радикална странка узме власт.

Урбанизам

Урбанистички план је нарочито накарадно урађен у Андријевици. Да ли је то намјерно или из незнања, али стоји да не ваља, односно не одговара потребама грађана. Српска радикална странка се залаже за доношење нових генералних планова уз пуно пошто-

вање струке и приватне својине грађана. Треба урадити следеће:

1. Увести мораторијум на све до сада донешене урбанистичке планове јер су донесени нестручно и неадекватно нашој средини.

2. Радити нове планове у цијелој Републици јер је сјеверна Црна Гора а посебно општина Андријевица остала без јавних радова вољом режима из само њему знаних разлога.

3. Извршити категоризацију земљишта, што значи утврдити економску цијену и понудити грађанима - јавном лицитацијом под једнаким условима за све.

4. Грађевински материјал би био ослобођен пореза, а кредити би били дугорочни уз минималне камате.

5. Оваквим начином и приступом омогућили би сваком грађанину да брже дође до стамбеног простора, тог животног проблема бр. 1 за човека. Рад и израда објекта Дома културе у Општини Андријевица је неизвјестан - те се рок за изградњу неће испоштовати и ако је дат у времену изборне кампање владајуће партије за општину Андријевицу, потпомогнуте челницима исте партије највишег републичког нивоа.

Водовод - канализација - депонија

Водовод и канализација у самом граду и свим МЗ, посебна су прича општине Андријевица. Вода и канализација се излијева по улицама и то на путу где је фреквенција ученика велика, надамак школе. Како руководство локалне самоуправе шета у добро опремљеним аутима, које је практично народ купио, оно то и не осјећа. Мјесецима прве МЗ у град остају без воде за пиће. Не, није то што је капацитет мали - него неодговорност "дебеле" бирократије, јер се зна да је комунално предузеће огледало тог друштва. У "нашем" случају то огледало је потамњело. Српска радикална странка ће се заложити да проблем канализације и депоније смећа у граду, а тако и на улазу и излазу, отклони одмах за шта има и конкретан план. Механизацијом Јавног комуналног предузећа и својим стручним способностима, Српска радикална странка ће помоћи свим МЗ у решењу водоснабјевања. Постојећи водовод, има капацитет и може да снабдије много више становништва, али у рукама садашњег режима не ваља ни богом дано природно богатство. Разлога за ово има доста, али основни је: што досадашње општинско руководство, а и дио садашњег, једва чека крај радног времена да сједне у удобна аута (која нијесу купили али их користе као да су њихова) и вози се својим одредиштима, остављајући Андријевицу сам-

Радикалском Црном Гором

им грађанима па како им буде, а они ће доћи сутрадан поново на посао.

Ми Српски Радикали никада то не бисмо радили већ би супротно поменутом били са народом и са народом проналазили најбоља рјешења за своју општину у интересу свих а не појединца како се данас ради. Бјежање од одговорности је бјежање од народа - а тај народ су грађани који морају бити увијек на првом мјесту.

Електрификација и путна инфраструктура

У појединим МЗ, гдје напон електричне енергије није добар, па се и кућни апарати кваре или неадекватно користе. Српска радикална странка би, уз помоћ овлашћеног предузећа, дорадила електричну мрежу. Уз помоћ становништва - радом извршила би се електрификација планине Катунa и то без одвајања. Незаобилазна ставка развоја и изградња општине Андријевице са свим МЗ СРС види и у изградњи локалних путева. Рад на путевима и њихово асфалтирање у општини Андријевица обавља се само у изборној кампањи ДПС-а. Ако би се избори понављали сваких 6 мјесеци онда би и Андријевица имала користи бар од започетих путева, али чим избори "прођу" и гласови "оду" за њима пођоше или осташе многе вриједне машине под ведрим небом. Дакле, изградња престаје а доказ томе је пут за Грачаницу, изградња Дома културе - започета и недовршена електрификација Штавне и Шрадишнице. Овај народ не

воли обећања него истину а овдје су само гласови за ДПС били важни.

Српска радикална странка никад неће саопштити грађанима оно што неће завршити а кад смо код тога мање ћемо и обећати а више урадити. Како су наша села расута због конфигурације терена, Српска радикална странка би изнашла рјешења и средства да пут стигне свуда и до сваке "чуке" јер је то један од планова развоја Андријевице у пољопривреди - сточарству - сеоском туризму - ловном туризму.

Вјерске установе

Српска радикална странка сматра СПЦ темељем очувања српства и националне вриједности и стожером српства. Сви чланови Српска радикална странка су вјерници и припадници СПЦ. Кочењем акција дуготрајним и скупим процесом добијања грађевинских и осталих дозвола за градњу православних објеката онемогућава се градња, чиме се директно ствара услов за одвајање вјерника од Цркве. Тако су остале незадовољене потребе већине грађана општине Андријевице а и шире, и започети а недовршени манастирски Конак Светог Михаила Архангела иако донатори - грађани улажу средства а на очевид режима некрста пропада материјал и средства. Они се утркују ко ће више зла задати том светом андријевичком здању. СРС ће се из својих средстава заложити за проширење велелепног здања цркве Светог Архангела Михаила а донаторе на прави начин наградити. Залажемо се да

држава врати укупне Црквене посједи и то без одлагања, и вјерујемо да ћемо успјети да народу вратимо све православне хришћанске, односно Српске обичаје и вриједности.

Установе културе

Установе културе и сама културна политика на нивоу локалне самоуправе је нешто на шта ова власт стално забораваља. Српска радикална странка сматра да област културе захтијева брижљиву и планску заштиту и бригу у овој општини. До сада није било право програма за шодстицање културе овога краја. То је небрига и неодговорност власти. Српска радикална странка се залаже за развој и изградњу биоскопа, библиотека, културно-умјетничких друштва тако што би ми као локална самоуправа и њени органи преузели обавезу да омогућимо просторне услове као и финансијске услове за обављање тих дјелатности. Српска радикална странка ће се залагати за потпуну афирмацију кроз локалну самоуправу аматерског рада на нивоу школа, с обзиром да је данашњи живот омладине Андријевице препуштен, вољом ове власти, улици и њеним законима.

Програмом рада Српска радикална странка за општину Андријевицу и МЗ поред осталог, жели, да оствари.

1. Вратимо простор некадашњег андријевичког среза општини Андријевици која је вољом режима испарцелисана у пет данашњих општина. Српска радикална странкаби ово радила законским и прописаним референдумом грађана.

Српска радикална странка има политички програм обнављање слободне, независне, демократске, српске државе, која ће обухватити цјелокупно српство и све српске земље.

Развијање парламентарне демократије у којој ће народ преко својих слободно и трајно изабраних представника суверено одлучивати о облику државног уређења, организације друштвене власти чији су темељи вишепартијски систем и доследно поштовање грађанске слободе и права.

Српска радикална странка и народ Васојевића никада неће признати одлуке које би се односиле на одвајање од своје матице Србије. Зато поручујемо: не играјте се са нашом судбином животом и образом. Свако евентуално насилно. Сепаратистичко проглашење и независност Црне Горе било би директно самоуправство сопствене нације и фашистички геноцид над српским народом.

Све за Српство, а српство низашта.

Приредно В.В

СУМОРНА ДПС СТВАРНОСТ

Српска радикална странка је свакодневно указивала, на безвлашће, корупцију и отворену пљачку свуда и на сваком мјесту, а највише у општинским и републичком парламенту због чега су нас и прогнали, неуставно и незаконито из свих парламената.

Прије неколико година беранска општина је, по економској моћи, била трећа у Црној Гори. На Рудешу је била концентрисана тешка индустрија са око 3 хиљаде радника, па су га из милоште звали берански Рур. Ту је лоцирана фабрика целулозе и папира, једна од највећих фабрика те врсте у земљи и Европи, фабрика коже и крзна, с познатим бундама у свијету, шумски комбинат, медијапан плоча, те низ других погона на бази прераде дрвета, папира, коже и метала. У непосредној близини овог индустријског комплекса је и рудник мрког угља, изванредног квалитета и велике калоричности. Ту су била моћна, трговинска предузећа: "Јасиковац" и Агрокомбинат са погонима за прераду млечних производа, шумских плодова, пекара, рибњак, воћњак огромне површине...

Данас од тог богатства готово да нема ништа! Димњаци већ десетак година не диме, хиљаде радника су без поздрава напустили фабричке хале и уписали се код завода, за запошљавање. На евиденцији незапослених у Беранама је шест хиљада. Дакле, сваки шесто становник општине Беране је без посла. Ово стање биједи се из дана у дан погоршава захваљујући актуелној власти и потпуној небризи, за рад и живот својих грађана. Умјесто рада и производње добара овдје се производи биједи и сиромаштво. Продаје се све што је било друштвено по принципу ти мени - ја теби. И оно мало људи што ради плате не примају или примају са закашњењем од три мјесеца до годину дана у висини социјале. Од такве и толике плате не може да се плати струја, вода и телефон.

Због свега тога, у Беранама влада општа нервоза, неко чудно незнање, апатија, бесперспективност, а нарочито код младих школованих људи.

Нагла појава шверца, корупције, мита и богаћења појединаца, уз нагли губитак морала, постало је неписано правило опстанка и преживљавања.

Већ више година се осјећа махехински однос црногорског југа и странке на власти према, сјеверу Републике и нејединствена, брига за сваког грађанина, без обзира, где живи и ради, јер је то морална обавеза сваке правне и поштене

Милорад Р. Лабан, рођен 1936. године у Беранама. Завршио основну школу и нижу реалну гимназију у Беранама. Петогодишњу учитељску школу у Новом Пазару. Армију и школу резервних официра у Билећи. Уписао психологију на Филозофском факултету у Београду као редован студент, а после дати свих испита из прве године преписао се на ванредне студије због тешке економске ситуације у породици. Истовремено уписао и Педагошку академију у Никшићу.

Десет година је радио у настави, а од 1970. до 1992. године обављао је послове директора у основним школама. Од 1993. године ради као савјетник за културу у СО-е Беране.

У септембру 1992. године, са још двојицом истомишљеника, основао је СРС у Беранама, а од априла 1993. је предсједник ОО СРС у Беранама, члан Извршног одбора странака у Црној Гори а од маја 1997. године и члан Централне отаџбинске управе.

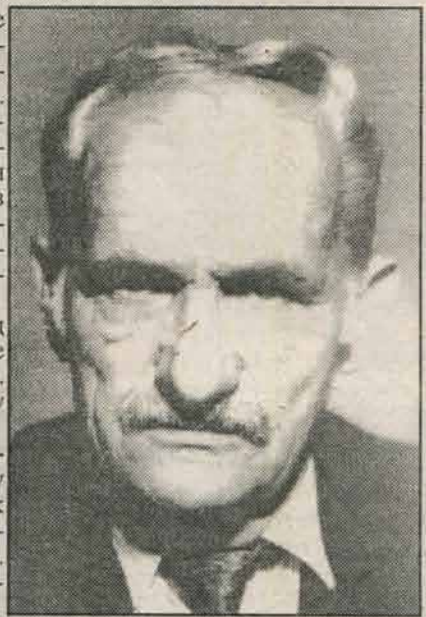
владавине.

У последњих 5-6 година дошло је до наглог раслојавања грађана на богате (њих мањи број) и сиромашне тако да је, готово, нестало средњег слоја, а све кроз легализацију криминала и отворене пљачке друштвене имовине. Дно моћника су за веома кратко вријеме постали милијардери, без рада. Преко ноћи су изградили замкове и дворце од мора до Београда на очиглед поштене сиротиње и немоћне опозиције да томе криминалу стане на пут.

Но, то нас није и неће поколебати у настојањима да станемо на пут бројним неправдама, експлоататорском менталитету појединаца на власти, да повратимо вјеру у поштење, моралне вриједности. Боримо се да одуземо свима онима стечену имовину без рада и повратимо грађанима вјеру у правну државу.

Вјерујемо у освјешћење грађана и нашу побједу на првим вишестраначким парламентарним изборима за добробит свих радних људи и грађана.

Милорад Лабан

Не може без школе

Долази Циго код Мила и моли:

- Побро, дај неки посао да прехраним дјecu.

Мило му након мало размисљања одговори:

- У реду. Узми глисер у Зеленику и вози. Милион марака теби, милион мени.

Циго закука:

- Јој, немој побро, нисам ти ја за толике паре, дај нешто ситније.

Мило се опет замисли и одговори:

- Па добро, онда, а ти узми шлепер и вози цигаре за Србију и Републику Српску. Сто хиљада теби - сто мени.

Циго се на то опет раскуко, пишти као гуја:

- Немој побро, нисам ти ја за то. Има ли нешто за двеста - триста марака...

- Е немаш ти за то школу! - Изнервирано рече Мило.

Радикалском Црном Гором

динара мјесечно, а и то је неизвјесно када ће да добију - "бинго" је вјероватнији.

Предузеће за прераду дрвета "Оморика комерц" је прича за себе. Беранска општина је била богата шумом као Канада, али сада то више није. Оближња брда и пропланици све више личе на прилаз Истанбулу, неке се то изгледа свиђа. "Оморика дугује 20 милиона динара (највјероватније и више) директор је у затвору, радници - већина не ради, они који раде имају плату 160 динара. Замислите да имате предузеће које купује од државе дрво по стотину динара - плаћате када будете имали, прерадите то дрво, продате га за 200 дм и будете у губитку 6 милиона марака. Закључак је јасан; или сте луди, или сте комуниста. Пошто се ради о друштвеном предузећу, ријеч је о чистом лоповлуку, што се лако може утврдити прегледом пословних књига. Земљорадничке задруге више не постоје. Стоке врло мало има, јер сељаци неће више да пристану на ујене пропале мљекаре. Неко ће рећи да стоке има, и са тим се слажем, али је највјероватније "шљегла" у град, па заузела положаје и неће да се музе, него би да музе.

Трговинско предузеће "Јасиковац" не постоји. Од велике мреже продајних

објеката остала су два - три, остали су продати. Шетајући центром града, можете у тим преосталим продавницама видјети четири жене поред празних рафова и обавезна слика Слободана Милошевића на зиду. Објекти су продати, продала их је општина, од 60 - 100 хиљада њемачких марака. Гдје су паре неће вам нико рећи од људи у Општини, то није за јаност.

Транспортно предузеће посједује велики број аутобуса, тако да господин Шијан, ако буде снимао наставак филма "Ко то тамо пева" не мора да брине. Возачи који тамо раде за 500 динара и мање углавном су обољели, јер ауто коме често фали по неки прозор утиче на функцију бубрега. Иначе, лично сам гурао аутобус Иванград - превоза а који саобраћа на релацији Беране - Београд, на мјесту код београдске пиваре, уз грехотан смијех Београђана у пролазу.

Грађевинско предузеће не може да добије ни један посао на подручју Берана. Директор је радикал, а конкуренција два приватна предузећа која су недавно купила по двоје колиџа за малтер, па сада испуњавају и тај услов - посједују механизацију. У општини ће вам рећи да су приватници на лицитацијама били јефттинији, што је чиста лаж. Три стотине радника не прима плату већ годинама, то никог не забрињава; што не ступе у род-

бинске везе са општинарима, ко им је крив.

Број незапослених у општини досеже дифру и до десет хиљада. Они који раде боље да то не чине. Студенти који су завршили више и високе школе, више се - углавном - не враћају у Беране. Омладина која је присутна у граду, нити има могућности да ради, нити да учи. Имамо представнике у парламенту Црне Горе, који за ових осам, па и педесет осам година нијесу успјели да издејствују макар једну вишу школу, да не говоримо о факултету. Када би сви предавачи поријеклом из Берана дали отказе на универзитетима широм СРЈ, они би остали полупразни. Нико се никада није запитао зашто. Паметни људи једноставно заобилазе Беране, уосталом, као и пруга Београд-Бар. База плус надградња што би рекли комунисти. База видимо каква нам је, а њени узрочници задужени су и за наградњу. Привреда Берана се распала као губавац, људи вируси су и даље остали, а њихово бирачко тијело, које их бира, надам се да ће оздравити и неће бити слијепо код очију и глупо поред памети и већ на следећим изборима гласати за Српску радикалну странку. Наравно, ако нису и даље садомазохисти.

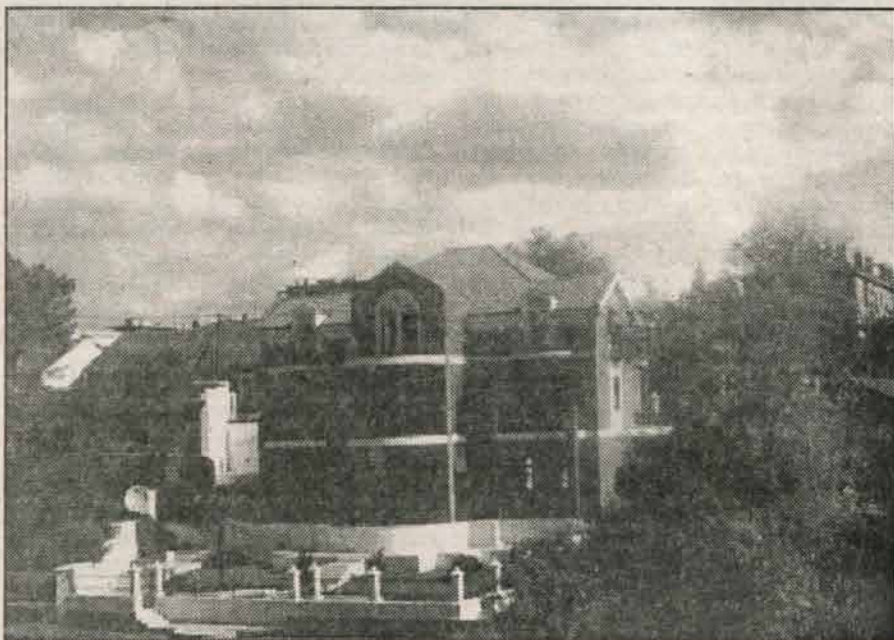
Владимир Лабан

КРИМИНАЛ

У Подгорици и Црној Гори гради онај ко има а има онај ко је са Милом. А са Милом је и власник приватног предузећа "Вектра" Драган Брковић, милионер у маркама и власник огромне имовине стечене за вријеме рата на простору бивше Југославије.

Трговац свим и свачим, највише са алуминијумом, Брковић предузима, уз одобрење и подршку председника Владе и крупне грађевинске инвестиције. На атрактивној локацији, скоро у центру Подгорице, званом пословни центар, добија од Владе дозволу за градњу пословно-стамбене зграде, и како је пројекат предвиђао са два спрата. Међутим, након пуча у ДПС-у Милов пулен надодаје још два спрата и тако зида још 2000 квадратних метара стамбеног и пословног простора. Значи, у деп још преко 2.000.000 њемачких марака. За овај простор није плаћена држави ни једна једина дажбина. Поштено!!!

У једној од оваквих зграда гради се стап од 200м² министру полиције Вујановићу

ГРАФИТИ

Рат у Црној Гори је почео. Графитима. На зидовима зграда, на жељезничкој и аутобуској станици, прометним мјестима у Подгорици нема мјеста које је остало "чисто".

Специјалци МУП-а Црне Горе, у униформама и напружени, исписују пароле спрејевима, против свих противника Мила Букановића, којих није мало.

Ипак, најимпресивније дјелују графити који пишу противници власти. Најчешћи је, а побуђује пажњу, "Ој Милице чобанице"! "Не истежи врат Мило кокоте", "Мило бик", "Мило кокот", или графит који се већ седам година стално пише по зидовима "Мило лопове".

Поменут је и шеф Државне безбједности сврстан уз предсједника Владе, "Немој да ме вараш пратим те ко Мараш"!

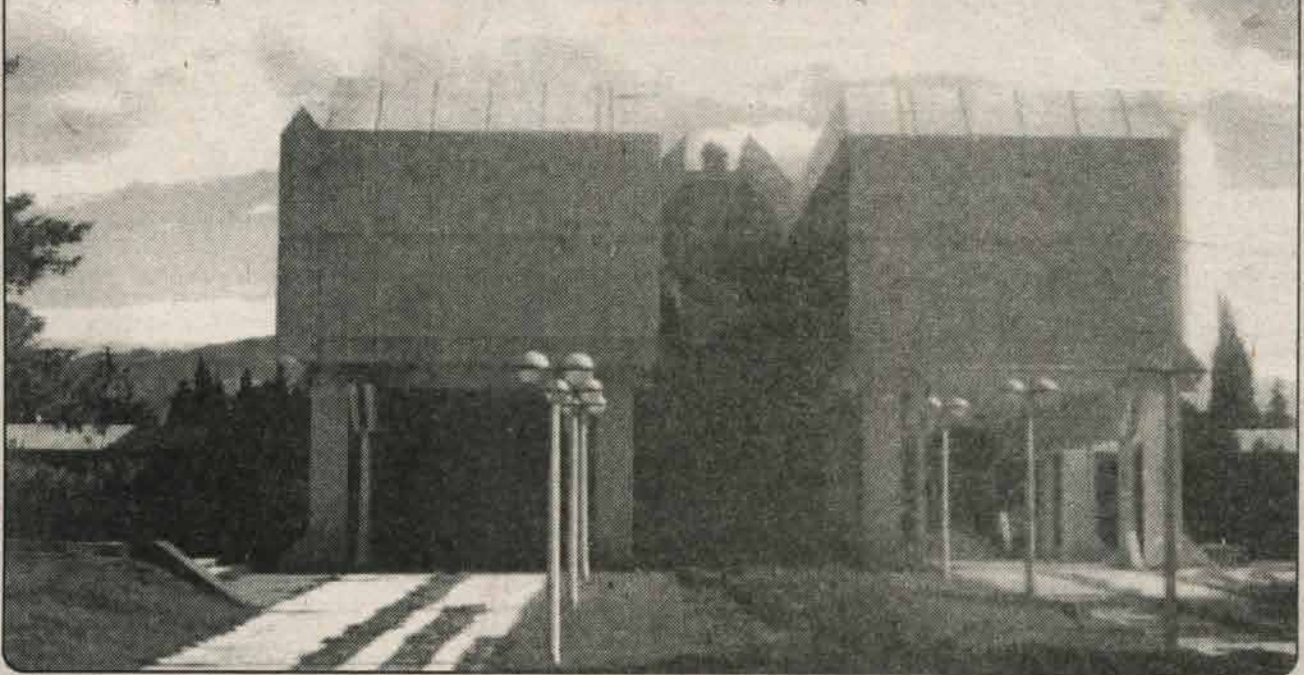
Али, ништа без радикала. На улазу у Подгорицу крупним словима пише: "Земун је наш улазак у Европу".

Миловци поданици имају смисла и за поезију, па кажу: "Мило царе не врћи паре".

Слика којој не треба потпис

ДВА САНДУКА

Зграду Владе Црне Горе у подгоричком жаргону, народ зове "два сандука". С обзиром да је Влада до краја криминализована да је политика коју води антисрпска и против савезне државе, име које је добила зграда има посебну симболику!

ЦРНА ГОРА И ЦРНОГОРЦИ

Ако хемија као наука има своје алхемичаре онда нас је и историја подарила својим алисторичарима. Код нас су историчари призвели хиљадугодишњу Црну Гору и на крају Црногорце као нацију.

Тезе којима увијек могу оповргнути алисторичарске тврдње су слиједехе.

- Црнојевићи нијесу никада живјели у Црној Гори односно она у њихово вријеме није постојала.

- Потоњи траг православних Црнојевића налази се на Хрисовуљи у Цетињском манастиру 1495. године. После овог датума Црнојевићи Ђураћ и Стеван прелазе у католичанство односно ислам тако да ова православна породица више не постоји.

- Ободска штампарија пуним интензитетом штампа тек почетком 15 вијека на Ободу, граду који по црквеним катастицима није никада био Црнојевића као ни Ријека и Жабљак језерски. Додатак Црнојевића им је новијег датума односно од власти Петровића па наовамо.

- Ђирилична штампарија се морала налазити под јаком православном заштитом јер се у то вријеме налазила у непријатељском Млетачко-Турском окружењу.

Српска православна црква има обавезу да изнесе истину о овом периоду. Та истина би по њу због одређених разлога могла бити болна. Али чињеница да би на другој страни открила параван лажи, којим се заклања разлог што то мути извор Срба, Црну Гору, ипак би салдо био позитиван.

Превод катастика Добрањског манастира, који се налазе тренутно само у Српској академији и Академији наука Црне Горе, доказује да можемо имати веома прецизне податке до у дубоку прошлост. С обзиром да су црквени катастици направљени у три примјерка од којих се први налази у локалном манастиру, други одлази у Патријаршију а трећи у центре православља (Сариград па касније у Русију) говори све. Трагови постоје.

Само ме преводи црквених катастика могу демантовати. Ја сам сигуран да ће потврдити моју тврдњу.

Послије погибије војводе Марка Алтомана Војиновића из Вучитрна 1462. године његова браћа Ђуро и Марота преко Доње Зете (данашња Албанија) доводе његовог сина Вука на

своје посиједе у Горњој Зети 1465. године. Посиједи су се налазили на сјеверној и западној обали Скадарског језера. По највишем врху свога властелинства на Шарпланини ову су територију назвали Љуботиња. На ову земљу Вук Војиновић је имао наследно право. Са друге двије области још слободне Горње Зете управљали су синови Ивана Црнојевића Ђураћ са катунима а Стеван са Хумском облашћу.

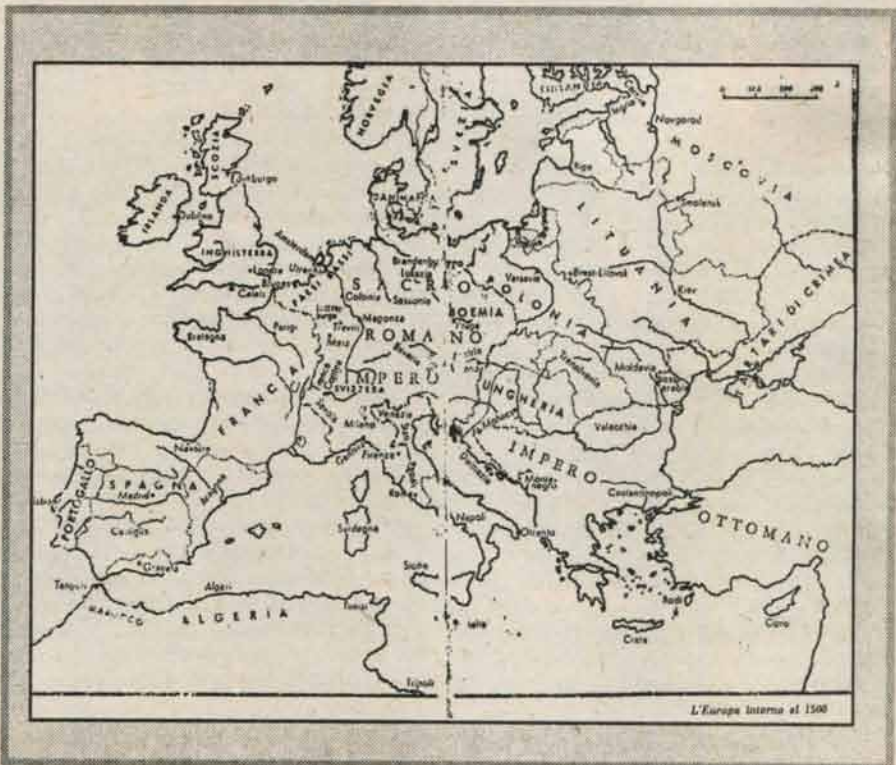
Издајом Црнојевића, односно њиховим преласком у католичанство и ислам, Војвода Вук Војиновић од нападајућих остатака Зете отрже свој православни Љуботин и крваво га брани. Пошто је већ због своје плаховитости добио надимак Вук Манити, границе територије које су биле кобне за многе насртљивце запамћене су као "Међе Вука Манитога".

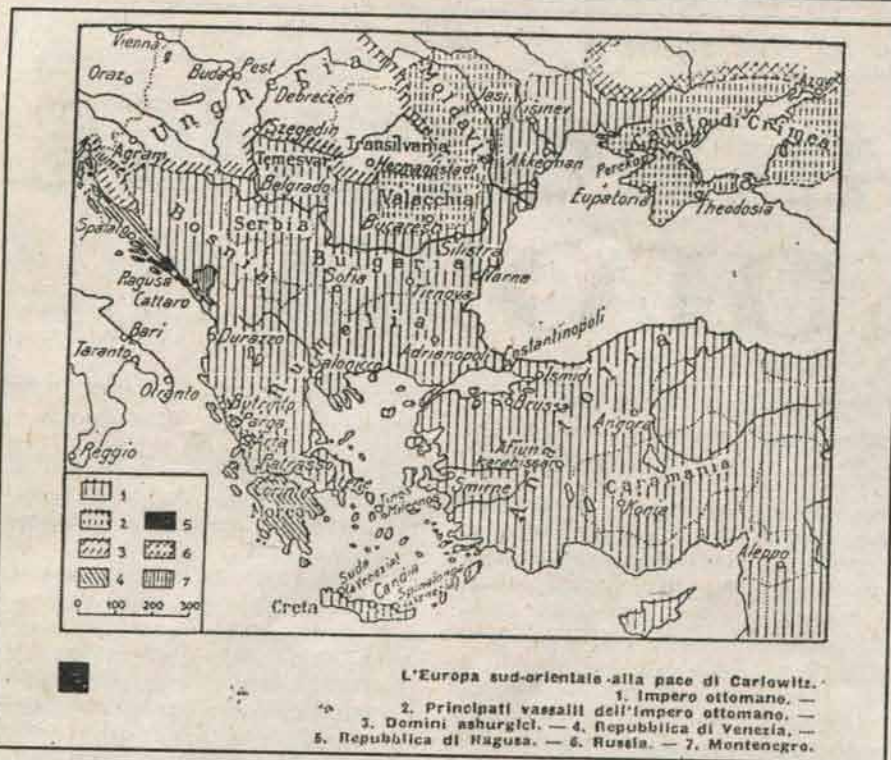
Своју државу односно војводство Вук је уредио по законима актуелним у свој Европи тога времена. Себи, по старом феудалном закону по територији даје презиме - Љуботина. Територију је подијелио на жупе а становништво на: племство и људе са обавезама према племству. Становништво са обавезама према племству је рат-

ним подвизима добијало наследну титулу сердара. Том титулом припадници сељачког слоја добијали су племићки статус у наследству односно живот без обавеза.

Титула сердара по доласку Петровића, односно гашења феудалног Љуботина 1699. године је вулгаризована и изгубила сваки смисао. Петровићи су, ради прикривања историје, прије свог доласка одбацили име Љуботин прихватили пежуративни називи Црна Гора а становништво вратили у родовско уређење. Сличну превару направио је Лењин у Русији 1917. године нудећи наивним Русима повратак у родовску заједницу вјероватно добијајући инструкторије из истог центра.

Вукови потомци син Новак, Новаков син Марко и Марков син Раич наставили су борбу против непријатеља за своју територију. Иако независни у то вријеме, непризнати су као држава од Европских сила. Тек Раичев син Вујо, уз помоћ хришћанских владара, првенствено Угарског кнеза Бетлена, приморав турског султана Османа II да му да признање независности односно титулу спахије која на буквалном преводу са турског значи "свој

господар на својој земљи". То се десило предајом фермана 1620. године у Београду. Наш најпознатији турколог др Бранислав Ђурђевић, до пред смрт спорио је постојање таквог документа, да би на крају, пред поштом релевантних доказа, ипак званично прихватио да постоји могућност постојања тог непронађеног фермана.

Као независна држава мотивисана економским интересом, Љуботин или како га Ватикан и Европа називају Црна Гора учествује у кандидском рату против Турске као Млетачког савезника. Војвода Јован Вујов Љуботина шаље војску за одбрану Кандије (данашњи Крит). У том 25-огодишњем рату Срби из Црне Горе су се доказали као врхунски ратници због чега их је млетачка Република и наградила.

Споразумним завршетком кандидског рата, 1669. године, као губитник Венеција је 4000 бранилаца Кандије укрцала на бродове и населила на Истру. Ту су им подијељене куће и имања. Тако и постојање црногорских Срба у истарском селу Перој објашњава италијански историчар Арсенијо Фругоне у својој књизи "Le Repubbliche marinare" на страни 117.

Своју другу велику ратну авантуру Љуботин или Црна Гора је имао поново као савезник Венеције у Морејском рату.

Послије пораза Турске под Бечом, 1682. године, Венеција покушава искористити њену слабост и ослободити Мореју (данашњи Пелопонез). По истом рецепту као и Кандију, увлачећи Црну Гору. Поучена искуством из претходног рата, Турска је на сваки начин покушала спријечити Црногорце да учествују у Морејском рату. У томе нијесу успјели. Као репресију због учињеног са остатком немобилисане војске на Мореју нападали су Црну

Гору, подстицали побуне домаћег исламизованог становништва и вршили крваве одмазде над заробљеним трговачким црногорским караванима. У свим овим репресијама над Црном Гором најтипичнија је била похара Сулејман Паше Бушатлеје на Цетињу, 1692. године, када му домаће потурице показују приврженост палећи цетињски манастир.

Увријеђен и озлојеђен потомак Вука Манитог и Вука Ранчева Војвода Љуботински или Црногорски, Драго Николин Љуботина кога Петровићи називају хајдучки војвода Драго Николчић, не би ли му замаскирали поријекло, врши истрагу потурица на бадње вече 1692. године. Ту истрагу Петровићи помијерају у времену и приписују је себи али до данас није пронађен ни један ваљан историјски доказ који би тај догађај оцјењан у Горском Вијенцу смјестио у вријеме владавине Петровића. Исто се односи и за њихову "величанствену побиједу" на Царевом лазу.

Завршетак Морејског рата 1699. године миром у Карловцима, Црна Гора је дочекала као независан политички субјект што показује и приложена карта.

Као побједника у рату, један од турских услова за мир био је да Венеција прекине сваку економску сарадњу са Црном Гором. То је успорило појаву глади у Црној Гори. То стање хаоса тек устоличени на духовном престолу Владика Данило Петровић покушава да ријеша одласком у Русију 1715. године да тражи помоћ. Али највјероватније пошто није могао дати објашњење зашто није одговорено на посланицу Петра Великог Алексејевића 1711. о свеопштем рату против Турака помоћ коју је добио сразмјерна је озбиљности објашњења које је дао. Вријеме

које слиједи карактеристике умирања феудалне државе. Немаштина изазива сукобе међу становништвом које устољеници на духовни престо са познатом хумском лукавошћу користе за узимање световне власти. Пошто нијесу имали подршку код племства најбољи ослонац су нашли код повратника из ислама и малих братстава. Немиле су им дијелили војводска и сардарска звања тако да су у инфлацији истих она изгубила на тежини и значењу која су до тада имала. Сви мислећи људи из до тада угледних фамилија су, анатемисани и прогањани. То се најтипичније види по односу према Новокучима, Вукчевићима из Љешанске нахије и Вујовићима са Љуботина.

Пророчанске су биле ријечи прогоњеног легендарног војводе и јунака Пека Павловића на умору упућене књазу Николи: "Вријеме је најбољи судија и оно ће дати свакоме што је заслужио."

Драган Вујовић

Објашњење заслужује прихваћено име Црна Гора. Нико до данас, ако изузем своју маленкост, није ни покушао да објасни име територије или републике у којој живим. Оно је свестрано употребљавано и злоупотребљавано али га нико није објаснио.

Од раскола у хришћанској цркви 1057. године по ватиканским изворима у Европи се појављује неколико енклава са именом Албанија. На вулгаризованом латинском језику овај термин значи: Бијела гора. Те области су се налазиле у данашњој Ирској, на обронцима Пиринеја, област данашњег Пијемонта, јужна падина Проклетија на Балкану и сјеверозападна обала Црног Мора. Све те области су у времену када су називане Албанијом биле, карактеристичне по томе што су представљале јаке католичке енклаве у некатоличким срединама. Префикс албус-бијел, свијетло био је одраз позитивног расположења именованаца, у овом случају Ватикана. Аналогно томе, за православну енклаву коју Ватикан није волно слиједио је термин црн - Црна Гора.

Каквом историјом учимо нашу дјечу сами смо криви. Кукавичлук нико ме није донио побједу, па неће ни онима које је страх од истине. Прије ће се удавити у сопственој лажи.

На темељима тог страха формирана је, прво вјештачка албанска нација која покушава на традицији два балканска католичка племена, Мирдита и Малисора, објединити: досељена турска племена Арне и Науте, потурчене Србе и потурчене Грке стварајући им посебан језик миксујући: турски, латински, српски и грчки.

Са новим нацијама још није завршено. Македонска, бошњачка, црногорска су тек отворена Пандорина кутија на Балкану. Зато се и каже страх је пасја вјера.

САМОПОРИЦАЊЕ КАО "НАУКА"

Поводом "поправљања" историје Црне Горе

На научном скупу у Црногорској академији наука и умјетности, априла 1985. године, на тему "Прошлост Црне Горе као предмет научног проучавања", један професор Универзитета Црне Горе овако је "научавао": да топоними, односно етноними, српски и српска у Црној Гори нијесу изведени од имена народа Срба, него од назива оруђа за рад српа. Према томе, у Црној Гори нема Срба а има српова. Неко је, ипак, с мјеста примјетио, да се од назива оруђа за рад у српском језику не творе придеви: не може од српа српски (са другим п), ни од сјекире сјекирски итд. Нас, међутим, професорова "наука" опомиње на неке давне прилике - када би, нпр., Илија, син Марка, преласком у другу вјеру постао Алија, син Абдулаха. Добивши име Алија, Илија би морао одмах заборавити оца Марка и све претке, и бити "син Абдулаха" (син роба Божијега). У даље изворе ове појаве не можемо улазити, а овдје само нешто о оном механизму које некадашњи менталитет "турчења" у Црној Гори у наше вријеме оживио и подстакло.

Слушао сам, а негдје и прочитао, да је илегална Комунистичка партија Југославије 1935. године, Црногорце прогласила за посебну националност. У годинама до Другог свјетског рата, па ни за прве три године овога, односно нашег Народноослободилачког или грађанског рата, за ову нацију мало је ко чуо. Тек, августа 1944. године, на засиједану Антифашистичког вијећа Црне Горе у Колашину инаугурирано је становиште о Црногорцима као посебној нацији. Око тога је било нелагоде, посебно међу грађанским политичарима који су претходно приступили комунистичкој страни. Није то ушло у званичне записнике, али су запамћена питања, може ли се нација проавити декретом и слична. Вијећнике је умирио комунистички челник Иван Милутиновић, оцјењујући да црногорска нација значи неопходну позицију при конституисању Црне Горе као равноправне јединице у саставу нове Федеративне Југославије. Иначе, да црногорска нација не значи да се Црногорци одвајају од српства, односно етни-

чке припадности српском народу. "Ко није добар Србин, није ни добар Црногорац", ријечи су Ивана Милутиновића у Колашину 1944. године. За око 20 година мира око националног питања, бар на површини, није било неког спотицања. Броз се држао говора, и сваки пут истакао би да је Југославија "монолитна стјена". Била је "народна демократија", па самоуправљање као одлагање утопије - "за далеко неко покољење", итд.

Нови "правац развоја" кренуо је 60-их. У Црној Гори одједном су добродошле фашизоидне идеје Саве Штедимлије из Загребца. У подгријаној атмосфери, црногорски властодршци, као новопечени идеолози нације, сазвали су 1967. године, скуп на тему "О црногорској националној култури". Између свега и свачега, ту је ушло да се о споменицима и свједочанствима културе различитих традиција говори и пише на готово исти начин, итд.

У држању унутрашње равнотеже, Брозу је Црна Гора отприлике служила као језичак на ваги, да у националним питањима опортунистички балансира како му одговара. Он је зато и одабрао Титоград да, 12. маја 1969. године, прочита лекцију формално Загребу и Новом Саду, а у ствари, само Београду. У говору на тргу Ивана Милутиновића обрушио се Броз на оне који "муте братство и јединство". Онда је, између осталог, рекао и ово: "Ето, на примјер, Матица хрватска рефлектира да иде у Војводину, па да тамо Хрвате раздваја од Срба". Опочињући и Хрвате, порука је у првом реду била упућена Србима, да и не помишљају на какво културно или национално повезивање преко републичких граница. Изговорена у Титограду, Брозова порука Загребу и Београду, фактички је охрабрила онај "мање опасни" црногорски национализам, односно сепаратизам.

О оном што се називало црногорска нација, Друштво за науку и умјетност Црне Горе, средином 70-их, намјеравало је да организује скуп на тему "Црногорско национално питање у теорији и пракси КПЈ и СКЈ". Од скупа није било ништа. Вјероватно су и сами

схватили да нација каква слови само у теорији једне партије, баш и није нека нација.

Али њихову нацију потврдио је сами Јосип Броз, фебруара 1977. године, приликом промоција почасног члана ЦАНУ, када је у Титограду одржао краћи говор. Текст је претходно усаглашен са црногорским главарима. Ту је Броз рекао: "Своје национално биће и своју државност црногорски народ је градио у вјековној борби против страних завојевача". Сигурно је, дакле, Броз направио дистинкцију између националног бића, односно народа и државности! И даље, Брозови идеолошки повјереници у Црној Гори одавно су наставили да ревују на његовом путу.

А након оне велике буне јануара 1989. године, када је из дубине историје вулкански избио српски народни дух Црне Горе - овдашњи Брозови сједбеници брзо су се префарбали у неке "разностраничке реформисте, либералисте и демократе, заправо отворене, екстремне сепаратисте".

Жеља да се буде што "равноправнији" мотивисала је црногорске сепаратисте на неку далекосежну "поправку" историје Црне Горе. Из мноштва написа и публикација, истичемо текст у часопису "Стварање" (1977/6), као "критику" на три изашле књиге оне вишетомене историје Црне Горе (1967, 1970, 1975). Према "критичару", аутори историје Црне Горе пошли су од погрешног да су Црногорци "дио српског народа". Аутори историје, ипак, су реаговали у ЈИЧ-у (1977. 1-2). "Критичар" је једноставно тврдио да је своју голу тврдњу прогласио "аргументом", да су се Словени, настањени у Дукљу дугим одвојеним животом оформили као посебна етница, па даје ту етничка слова потоњег црногорског народа. Ништа, међутим, не каже "критичар" гдје би могле бити границе тога дукљанско-зетско-црногорског народа, да ли оне које су некада дијелиле Дукљу и Зету од Рашке и Хума, или неке касније, или можда данашње границе Црне Горе. Тражећи етничку посебност Дукље, односно Зете, "поправљачи" историје особито ек-

сплоатишу казивање Константина Порфириогенита (X вијек) који је становнике Дукље назвао именом Дукљани. Јасно је, пак, да је име Дукља у вези са именом античког града Доклеа.

А друге изворе, којих на срећу има, и који народ у Дукљи јасно одређују као Србе, "поправљачи" историје Црне Горе прећуткују или вербално негирају. За византијског писца Јована Скилицу (XII век) Дукљански кнез Стефан Војислав је "арксонт Срба", ослободио је "земљу Срба", а потукао је једну византијску војску, пошто су његови "Срби заузели тјеснаце и стрмовита мјеста на путу". Други хроничар у излагању о Михаилу (сину Војислава), помиње народ "Срби које и Хрватима називају". Једна Михаилова војска је састављена од "Лангобарда и Срба", значи, талијанских савезника и домаћих људи. Ана Комнина (XII век) и Зећане и Рашане назива именом Далмат. Византијски писци, уопште, кад говоре о становницима српских земаља, сва друга имена, етничка и географска, употребљавају као еквивалент за Србе. Тако писац Кеквамен кнеза Војислава на једном мјесту назива "Србин", а на другом "Дукљанин".

Пожељна етничка ситуација у средњовековној Зети представљена је и путем телевизије, и то са говорнице црногорске Скупштине. Посланик је књижевник, а из једне повеље прочитао је интитулацију: "Краљ Србљем и поморској земљи". Тумачио је посланик да краљ Срба влада и приморјем, па да ту живи неки други народни ентитет. Значи, ти други су Зећани, односно потоњи Црногорци. Међутим, у двијема повељама краља Милутина за Врањински манастир Светога Николе, пријети се казном од 300, односно 500 перпера свима који би дирнули у посједе Светога Николе, а који се налазе у базену Скадарског језера. Међу могућим прекршиоцима наводе се: "или је Србин, или Латанин, или Албанац или Влах". Пријетња, дакле, није уже или локално обилежена, него се односи на све евентуалне преступнике у Зети и шире. Према томе, из те одредбе јасно се одсликава етничка ситуација у Зети у XIII и XIV вијеку: ту су преваходно Срби; природно има и Албанаца, јер Зета је захватала значајне етничке просторе Албанаца, Латини и Власи су ишчезли.

За пожељу представу о етничкој посебности Црногораца нијесу се штедјела средства. Колико је само требало насиља да се од једног списка од два и по ауторска табака под насловом "Етногенези Црногораца", направи луксузно опремљена књига од 100 страна (1980). А та "етногенеза" завршава се са XII вијеком, и готово у длаку подударара се са конструкцијама онога "критичара" у часопису Стварање. Прича је затим о миграцијама становништва, дуалној структури племена (Горњи и Доњи Пјешивци, Горњи и Доњи Васо-

јевићи итд.), подударностима обичаја у Црној Гори и на Кавказу, итд., али ништа од тога не да се повезати са темом у наслову. Чудна су извођења тога аутора о мјешавинама или "симбиозама" становништва, али нигдје да се покаже на каквим се изворима та прича напајала. Актери те мјешавине су Илири, Романи, Власи, Латини, Албанци, Хрвати, онда неке уже означене групе Шпање, Кричи, Букумири, Мацуре, Лужани, Србљаци итд. Хоће једино да "докаже" да Црногорци нијесу Срби, а да се ни ријеч не каже ко су сами Црногорци. Заправо, у "етногенези Црногораца" нема ни једне ријечи откудa име Црногорац и Црна Гора нити како ова имена током историје обухватају одређене територије - када је Црна Гора само географски, када геополитички, када државни или можда национални појам - од свега тога ама баш ништа.

Послије оне о етничкој посебности Зете, друга конструкција оног "критичара" у Стварању јесте извођење о државном континуитету од Дукље и Зете, па све до нове Црне Горе. Уједињење српских земаља под вођством Рашке, крајем XII вијека, поправљачима историје значи да је Рашка "освојила" Зету и држала је у покорности 170 година. Код тога се позивају, посебно онај "критичар", на казивање Немањиних синова Саве и Стефана. Сава у биографији оца каже "придоби од поморске земље Зету с градовима", а Стефан каже да градове "пообара и измјени славу њихову и слику пустоши, истријеби грчко име, да се више не помиње њихово име у тој области". Намјерно се, дакле, забашурује истребљење грчког имена, односно потпуна еманципација српске државе од Византије, а потенцира се опште мјесто "измјени славу и слику пустоши", тако карактеристично за дух нарави средњег вијека.

Даље је тврдња "критичара", а све без икаквог јемства у историјским изворима, да су се зетски великаши и властела активно одупирали централној власти Немањића. Управо супротно утврдила је научна историографија: зетски великаши и властела снажно су подржавали предстолнаследнике да и прије времена освоје краљевску власт, а били су и носници српског овајачког таласа и стуб Душанове власти у освојеним византијским земаљама.

Распадом Душанова царства, зетски обласни господари Балшићи, према тврдњи "критичара" значили су нешто много више од осталих обласних господара. Они се, наводно, истичу као рушитељи царства, а особито као обновитељи старе Дукљанске државе. Али те празне тврдње демантују сами Балшићи. У Повељи Ђурђа Балшића 1373. године, за Дубровник, којом на себе преузима светодимитарски доходак, што су Дубровчани плаћали срп-

ским владарима - али предвиђа да неће бити дужни да му плаћају - "ако тко буде цар Србљима и српској земљи". Јасно се, према томе, огледа етничка природа Зете као српске земље, као и дубока приврженост обласног господара Ђурђа Балшића државној идеји, иако раздробљеног, српског царства.

На Балшиће се, у представи "критичара" у стварању непосредно надовезују Црнојевићи, игноришући све разлике у територији, хронологији, измјенама и структури феудалног друштва. Манипулисање омогућава "критичару" да онај перигичким или обласним формацијама на томе простору. Јер, када се на политичку карту данашње Црне Горе уцрта карта српских земаља у средњем вијеку, једноставно се очитује да данашња Црна Гора баштини дјелове српских земаља Зете, Рашке и Хума. У томе оквиру, територија некадашње Зете захвата нешто више од једне трећине данашње Црне Горе; дио старе Рашке нешто је већи или је око двије петине данашње Црне Горе; дио старог Хума чини око четвртину територије данашње Црне Горе. Сада је питање, може ли се уопште при разматрању историје Црне Горе узимати у обзир само једна њена трећина, а остале двије трећине манипулантски прећуткивати - како то одреда чине "поправљачи" историје Црне Горе.

Ближе речено, да ли територије које су биле изван Дукље или Зете, а простиру се сјеверно и сјеверозападно од линије Медун - Острог - Бококорски залив, са више градова, варошица и припадајућих територија - да ли је то све оно - као што је оно на територији старе Зете - на перспективи у садржају историје Црне Горе, или то можда припада некој другој држави или туђој историји. Па како онда стоји са тврдњом да је Рашка "освојила" Зету - ако у оквиру данашње Црне Горе имамо већу територију Рашке него зетске земље!? Јесу ли то можда Срби покорили Србе или Црногорци Црногорце!

Катастрофа какву је нашем народу нанијело освајање Турака, за "поправљаче" историје је као да се ништа није догодило. Зато најкраће о неким непосредним последицама пада Цариграда (1453), Српске деспотовине (1459) и Босне (1463). У страшној пометњи настао је егзодус српског народа на све стране. Групе сточара, слободних сељака и ситног племства бјеже из покориених крајева Рашке, Косова, Босне и

долазе у колико-толико безбједну Зету, Брда и Источну Херцеговину. Према резултатима Цвијићеве етнографске и антропогеографске школе, преко 90% становништва Црне Горе, Брда и Источне Херцеговине јесу досељеници, односно потомци последице 1450-те године. И новија архивска истраживања увелико су потврдила да је Црна Гора изразити српски збјег. Сурови услови живота у тој планинској области силито су људе да се окупљају у мање заједнице или племена. А друго, у невољама што је донијела најезда Турака, српско становништво Зете јавно се проридило, дијелом се показало, дијелом исламизовало, а знатан дио побјегао је преко мора, од Апулије до Венеције. На примјер, према Андрији Јовићевићу у Ријечкој Нахији, а то је центар државе Црнојевића, аутохтони стариници чине свега 1,6%, а дељеници, односно њихови потомци, 98,4% укупног становништва.

О турским освајањима наших земаља, онај посланик књижевник рече, а то је негдје и написано: "Ако су дошли Турци, није се догодила никаква катастрофа". Додуше, нијема пад Зете 1496. године, и њено прикључење Скадарском санџаку, сам по себи можда и није лично на катастрофу. Оно рвање са Турцима од Марице (1371) и Косова (1379), па скоро до средине XVI вијека, тешко је упоредива катастрофа једног народа. Једна од последица те катастрофе јесте и чињеница што је Црна Гора постала српски збјег. Тај збјег, обликован у племена, биће крваво крајиште, језгро оне борбе "што бити не може" - једини пут којим је створена држава Црна Гора.

Али, пошто рекоше да "није било катастрофе", на таквој "чистини" могао је онај "критичар" да настави своју причу, и то овако: "Феудална држава Црнојевића није могла послужити као модел новој црногорској државној организацији у турском периоду, али је, свакако, била својеврсни продужетак у новим друштвено-економским условима". Према томе, црногорска држава опстаје и под влашћу Турака, али по некоме новоме моделу! А какав модел, вјероватно је то прича о племенској структури која "критичару" изгледа овако: "Суштински, црногорско племе била је самоуправна заједница Црногораца, стално настањених на одређеној територији". Ево још једне празне генерализације "критичара": "У дугом времену црногорске прошлости, па и у периоду када је није било, стварана је црногорска држава, па може бити ријечи само о степену њеног раста и како је организована. Међутим, о црногорској државности у вријеме превласти Турака, навео бих само изјаву кнезова Цуца, Бјелица, Заљуги и Беклића из времена Морејског рата (1684-1699) предачу, септембра 1685. године, млетачком провидуру у Котору: "Родисмо се као турски поданици,

али увијек смо гајили живу жељу да се ставимо у службу пресвијетле Млетачке Републике".

При свему томе, у Црној Гори већ дуго траје велико самохваљење о непрекидној хиљаду-годишњој државности црногорској. Нама то личи на самопоруку, а намјењено је онима који ништа не знају, па све примају здраво за готово. Прича о "најстаријој држави" прешла је у моду, у "тренд", до успалених политичких страсти, а све то оркестрирају и дирижују црногорски сепаратисти.

Правећи по жељи историју, црногорски сепаратисти хоће да из ње избаце српско име, јер како они држе, то име угрожава нацију, државност, "самобитност". А шта је у истини Црна Гора, нека о томе нешто кажу сами Црногорци. Владика Данило (1697-1735), нпр., обично се потписивао "владика Данил, воеводић српској земљи". Црногорски главари у писму Млетачком Сенату 1722. године кажу: "Ми смо хвалећи Бога цвијет от вјере и закона правога грчкога а језика и славнога јунаштва српскога". Много пута владике и главаре током XVIII вијека кажу да су рода "славено-српскога". Или "славено-српски-црногорски народ", или "славено-српски-црногорски национ", и само "српски национ". Владика Василије једном одговара Турцима: "Ви сте Турци изели Црногорцима и осталима Србима Царство, простране земље и градове, па што хоћете од нас у овим горама".

Кроз ослободилачку борбу против Турака, током XIX вијека учвршћује се држава Црна Гора, па уз етничку припадност, српство значи и национално-политичку идеју. У Његошевој историјској визији, pjesничтву и државничтву, то је кристализовано као српска национална самосвијет. Исто је и у дјелима Марка Миљанова. Тако и у cjелокупном политичком дјеловању књаза и краља Николе и у његовим књижевним дјелима. Самосвијет изражавана свакодневним поменима српског имена - за "поправљаче" историје значи заблуду, "помрачену" или "помућену" свијест Црногораца, "поправљачи", дакле, рефлектују и на то да ретроактивно просвијетле и освијетле "заблудјеле" минуле генерације Црногораца!

Но, као ознака уже припадности рекло би се, наравно, и црногорски народ, брдски народ, херцеговачки народ. Ту се "поправљачи" лако сналазе - све друге "народе" бришу, а остављају само свој "црногорски народ". О таквој манипулацији изразито свједочи једно мјесто у енциклопедијској одредници "Црногорско-приморска митрополија", о чему ћемо посебно говорити. Интерпретирајући један сукоб митрополита Петра I и Црногорског збора са Руским Светим Синодом, текстописац у ЕЈ овако каже: "Збор штити ауторитет Црногорске митрополије и код

руског Синода, на чије оптужбе одговара (1804), истичући да су Црногорци слободан народ који се покорава само својим митрополитима, да је црногорски митрополит "сам за себе у овдашњој цркви независтан ни од какве власти", па да је одговоран само црногорском народу који га је изабрао". А критичко мјесто у самој документу гласи: "Ми до сад нијесмо чули, да има власт и бригу руски Синод у словено-српском народу, који живи изван рускијех предјела, и по томе ми народ црногорски и брдски не стојимо под поданством руске Империје, него само под моралним покровитељством". Текстописац, дакле, значајно прећуткује "словено-српски народ", а вриједносно напоредне исказе "црногорски народ" и "брдски народ" своди на онај његов "ентитет" којег означава као "црногорски народ".

Треба такође примјетити да од Берлинског конгреса, када је Црна Гора потпуно оформљена и призната држава, синтагма црногорски народ поприма и неко посебно значење, и све чешће се чује или пише. Има о томе једно, рекао бих, полуофицијелно тумачење. У приручнику Познавање закона из 1914. године, каже се да термин "црногорски народ" има само "политички смисао" у значењу припадности држави Црној Гори. Потом се истиче да су Црногорци у "етничком смислу" Срби, дио српског народа који још живи у Краљевини Србији, јужнословенским покрајинама Аустро-Угарске и другдје. Наступио је Први и, послје 25 година, Други свјетски рат, а онда ће интернационалисти поставити црногорско национално питање, итд.

Особито "командовање" историјом обављено је на ступцима Енциклопедије Југославије, у одредници "Црногорско-приморска митрополија" (Загреб 1984, 3, 148-150). Ваљда јединствено у енциклопедистици, да се сама централна Редакција оградила од текста којег је пустила, односно морала пустити. Мериторна је била републичка Редакција Црне Горе, а њен очити циљ био је да се из текста о Црногорско-приморској митрополији избаци оно духовно и историјско суштество, које је ову митрополију чинило и чини неодвојивом епархијом Српске православне цркве. Из моралног и интелектуалног самообзира, људи у Редакцији у Загребу накраће су указали на оно што је црногорска Редакција смишљено изоставила: 1. на огромни историјски значај коначног уласка Дукље, односно Зете, у источно-православну црквену сферу - у вјерском културном и етничком смислу и 2. на ону народну свијест коју је у Црној Гори одржавало и кријепило светосавско српско правослање.

Причом о неким латинским бискупима и базиликама у Дукљи у раном средњем вијеку, текстописац најприје диктира утисак да је Зета била прима-

рно и искључиво католичка земља. Кључна ставка почиње ријечима: "Пошто је Рашка војска освојила Зету...", преуштајући читаоцу да се сам довија када и како се то збило "освајање"! А након "освајања", да су настали страшни прогони католичанства, да су рашки владари свим силама настојали да ликвидирају Католичку цркву у Зети. Такав димни застор омогућује овоме аутору, да цјелокупни рад Светога Сава на организовању Српске цркве, исходовању аутокефалије, оснивању епископија, законоправилу уопште, учвршћењу православне вјере у српској држави - да све то премаже оваквом бесмисленом фразом: "Борба католичке и православне конфесије организовано је вођена након оснивања епископија". Ко, када, како је "организовао", "водио", "основао"! А у циљу да замагли гдје се све то догађало, писац се послужио и оваквом "логиком": "Црногорско тло припало је трима епископијама, Зетској, Будимљанској и Хумској". Баш тако - црногорско "прсликано је у XIII вијек, када о Црној Гори, ни као географском, појму нема ни спомена! Али та "вјештина ума" у овоме тексту има важне сврхе: 1. Црна Гора у XIII вијеку (!) треба да "покрије" чињеницу да је Будимљанска епископија основана у Будимљи, код данашњих Берадна, у срцу рашке земље, а то се у оваквом "представљању историје не смије знати, 2. Да је Хумска епископија основана у Хуму или потоњој Херцеговини, што такође не треба знати, 3. Да је Зетска епископија основана у Зети, што једино, али само виђено кроз наочари "поправљане" историје - ваља знати. А прије свега, рашку епископију у Будимљи, текстописац је намјестио на "црногорском тлу", да би му незнатни читалац могао повјеровати како је "рашка војска освојила Зету", што у овој "представи историје" значи да је Србија "освојила" Црну Гору! Она међа која је дјелила православни исток и католички запад, ишла је српским земљама. Међутим, последице реформе Светог Сава, Католичка црква у Зети остала је слободна; гдје је била чвршће укоријењена ту се и одржала, као у Барској и Которској дијецези. Како се Католичка црква осјећала у српској држави, ријечито сведочи догађај из 1247. године: Барска надбискупија одбијајући је, и прима изасланике дубровачког надбискупа, а грађани Бара, католици, отјерали су их повицима: Шта је Папа, наш господин Краљ Урош је нама Папа".

Иначе, у Зети је било вјерских прогона, али само од супротне стране. У XV вијеку, напоредо са навалом Турака, нова млетачка власт у зетском приморју спроводила је тешку прозелитску акцију над православнима. Млечани су овладали сједиштем Зетске митрополије у Боки Которској, а затим и сједиштем исте Митрополије у Пречи-стој Крајинској. Нијесу помогли ни

протести Крајинана млетачкоме Сенату да се не приморавају да плаћају дажбине латинскоме бискупу, јер они имају "српске епископе и свештенике, као што су их одувјек имали". Много је свједочанстава о таквим догађањима, али код писца у ЕЈ о томе нема ни ријечи. Гоњена и од Турака, из Врањине у Ком, и на Ријечки Град, Зетска митрополија коначно је остала у манастиру Свете Господе, што је на Цетињу подигао Иван Црнојевић 1484. године. Сада, и даље под влашћу Турака, текстописац у ЕЈ ову Митрополију назива "Црногорска црква". Оне двије друге српске епархије, Будимљанску и Хумску, још од оног првог помена, текстописац више нигде не спомиње. Шта се тим прећуткивањем хоће, показује се када аутор помиње устанак народа источне Херцеговине крајем XVI вијека. За њега је то било у "сјеверној Црној Гори", мада се устанак против Турака догађао на територији Херцеговачке епископије. Жели се, отприлике, сугерисати да је тада "Црногорска црква" обухватала цијело "црногорско тло", бива ово данашње, републичко. Велики је занимање аутора у ЕЈ поводом једног "искушења" цијеле Српске цркве у XVII вијеку: да ради добијања помоћи за борбу против Турака, ступи у неку врсту уније са Римском црквом. О таквој склоности Цетињског митрополита Мардарија, аутор констатује: "Свечаним исповиједањем у Мајинама ступио је (Мардарије) у унију с Католичком црквом". Међутим, цио ефекат Мардаријева пристанка свео се на саму церемонију у Мајинама. Иначе, потпуни неуспјех уније, мада нехотице, и на један поспе изокренути начин, показује се већ из даљег текста у ЕЈ. Та појачана ослободилачка борба Црногораца и Брђана против Турака крајем XVII вијека, у тексту ЕЈ означава се као дјеловање с "националних позиција". Према тим "позицијама", аутор своју "Црногорску цркву" обраћа у "Црногорску православну цркву (ЦПЦ)". И пошто сада Црногорци сами бирају свога владика, то аутору значи "испољавање аутокефалног положаја ЦПЦ".

Па наравно, кад је Которски бискуп Марин Драго покушао да на митрополитску столицу на Цетињу намјести једног католичког свјештеника, народ се побунио, и за митрополита 1697. године поставио Данила Петровића - Његоша. Истјеривање муслимана из црногорских племена, историјска је иницијатива Владике Данила. Али једнако енергично, владика Данило је утврдио Црну Гору као непријепорни бастион српског православља, што су одлучно слиједили сви Петровићи - Његоши.

Турци су 1766. године, укинули Пећку патријаршију и српске епархије ставили под јурисдикцију Цариградске патријаршије. За одлуку султана, писац у ЕЈ каже: "Укидање Пећке патријаршије није имало никакве последице

на ЦПЦ, јер је била остварила потпуно самосталан положај". Међутим, оставши стварно изван домаћаја Цариграда, Црногорско-приморска митрополија никада није признала ни прихватила насилну одлуку султана. Како су Фанариоти из српских епархија увелико уклањали епископе Србе, и на њихова мјеста постављали Грке, Цетињски митрополит Сава Петровић - Његош пише 1776. године, московскоме митрополиту Платону, да моли царицу Катарину II да се заузме на Порти за протјеране српске архијереје, јер Фанариоти немају право да се мјешају у ствари цркве "Коју је основао Свети Сава српски". Моли владика Сава да Русија заштити Србе - "што Греки не би мјешали и у сербски национ".

Приврженост Црногораца духу јединости Српске православне цркве, огледа се из тачке II. "погодби" које је црногорско посланство у Бечу 1779. године, поднијело аустријскоме цару."

Желимо да митрополит црногорски зависи од пећког патријарха у Србији. Када садашњи митрополит умре, пристајемо засад да његов насљедник буде рукоположен у Сремским Карловцима, али да увијек буде изабран по старом обичају, тј. да га бирају гувернадур, потчињени главари и цио народ црногорски; али само докле док турци владају Србијом, те не можемо да га пошљајемо у Пећ".

Велика прича о "аутокефалној ЦПЦ" ипак заобилази један помен Црногорско-приморске митрополије као аутокефалне. У синтагми грчких правника Ралиса и Потлиса, штампаној у Атини 1855. године, аутокефална митрополија црногораца" наводи се као девета на листи приморски, егзарх свештеног трона Пећког, владика црногорски и брдски Петар Петровић". Иако без канонске подлоге, јасан је третман ове Митрополије као потпуно независне од Цариградске патријаршије. А као "егзарх свештеног трона Пећког", црногорски митрополит је носио и симбол аутокефалије Пећке патријаршије. Текстописац у ЕЈ, према томе, имао је разлога да ову Синтагму прећути.

Међутим, аутокефалија је искључиво црквени, односно канонски институт.

Ствар је сваке повјесне православне цркве, односно Митрополије, да на прописан начин од мајке цркве исходује аутокефалију. Мајка црква "Православне митрополије у Црној Гори" била је Пећка патријаршија, али ова одавно физички не егзистира. Мога се аутокефалија тражити и од Цариградске патријаршије, али ову Црногорска митрополија никад није признала за мајку цркву. Респектујући, дакле, канонски институт, као једини релативан за стицање аутокефалије, "автокефална православна Митрополија у Црној Гори" никада није била аутокефална.

Ипак, лаичко третирање Црногор-

ске митрополије као аутокефалне имало је, рекли бисмо, одређену сврху. Књаз, односно краљ Никола, као "по милости Божијој" аутократски владар Црне Горе, независне и међународно признате државе, свакако је хтио да у исту раван постави и Црногорску митрополију.

Али тиме се ни најмање није дирало у биће ове митрополије као српске и светосавске. Већ од средине XIX вијека, дан Светог Саве у свим црногорским школама обиљежава се светковинама духовно-просвјетног и националног садржаја. Још се у Закону о парохијском свештенству 1909. године, православним свештеницима у Црној Гори одређује да "о Св. Сави освете водичу у свијем школама своје парохије". Да осим вјерског, Светосавска црква у Црној Гори, има и огромни национални значај, о томе се у програму Црногорске владе (Јанко Вукотић) 13. 02. 1914. године, овако свједочи: "Она има велике заслуге за одржавање српске народности у дугој и тешкој прошлости".

Послије Балканских ратова, поводом постављања епископа, др Гаврила Дожића (потоњи српски патријарх) у Пећи, краљ Никола му је упутио и ове ријечи: "...Свети краљеви и патријарси који у простору ваше Богохране епархије вјечним сном почивају, радоваће се када под сводовима њихових храмова стане одјекивати пјесма Божија, пјесма Србинова и молитва за здравље српскога народа и његову срећу (...) искрај тако дуго упражњеног Пријестола славних српских патријарха, учите ми драги мој народ кријепости и вјери православној. Утврђујте у њему љубав према домовини, јер Пећ је био огњиште српске цркве и српског духа".

Након уједињења 1918. године, значајан је био рад црногорског митрополита Митрофана Бана на васпостављању редовног стања у Пећкој патријаршији, односно физичком сједињењу Српске православне цркве. Приликом прокламовања васпостављене Српске патријаршије умјесто обојелог митрополита Митрофана, свечану бесједу изговорио је, 20. 09. 1920. године, протојереј Иван Калуђеровић, из које издвајамо:

"Данас се само обнавља стара Пећка патријаршија, коју су Грци 1766. године, незаконито укинули. Али Српска патријаршија није се никада коначно угасила (...) Последњи плам на престолу Св. Саве, гори увијек, гори и данас, те својим животом и бићем сведочи да је првобитна аутокефалија Српске цркве увијек непрекидно опстајала, да је трајала и истрајала до данашњега дана. Тај живи и никада не угашени пламен, тињао је на Цетињу, на престолу староставне Зетске, Скендеријске и Приморске митрополије. У тој јединој митрополији српској, до данашњега дана успјешно се држао црквено-правни

континуитет и традиција Српске патријаршије.

Што је "првобитна аутокефалија" Српске цркве толико вјекова и физички претрајала у "животу и бићу" Црногорско-Приморске митрополије на Цетињу, трајно је свједочење о једнакости духовног и етничког бића српског народа, чији је утемељитељ Свети Сава".

А текст у ЕЈ "узор" је технике и метода "поправљања" историје Црне Горе, и уједно теоријска "платформа"

свима потоњим публицистичким медијским и политичким радњама оних који желе да Црногорце конвертују у нешто друго. Из тих редова чујемо "Нећемо гусларску, него хоћемо европску Црну Гору". Значи, све о чему гусле свједоче, све традицијско што је Црногорце чинило Црногорцима, има се према томе поништити. На сцени су нови "синови Абдулаха".

Др. Новак Ражиатовић

ДР
ВОЈИСЛАВ
ШЕШЕЉ

СПОРТ: ЗДРАВКО КОСТИЋ, ПРОФЕСИОНАЛНИ БОКСЕР

РАДИКАЛНО КА ТРОНУ

Тренинг није тренинг ако тренер није помало Шешел

У разговору са боксерским шампионом Здравком Костићем, репортер нашег листа је покушао докучити неке информације о једном несвакидашњем човјеку. О личности са којом још у првом контакту останете збуњени. Читајући европске боксерске магазинне и ранг-листе са статистикама о мечевима и начином победа, очекивао сам да видим тог човјека који је једини боксерски пораз доживио у борби за европску круну. Оно што је успио, у двадесет професионалних борби побјеђујући најбоље европске боксере, није успио урадити и оном крунисаном. Енглеиз Ричи Њудол у свом граду Терфорду, бодрен хиљадама својих навијача и спасавајући главу, успио је победиити нашег шампиона. Очекивао сам да видим човјека са којим бих најрадије разговарао телефоном. Послије позива на

родитељској кући Костића на вратима се појавио младић атлетски грађен, насмијан и са знатижељним изразом лица: "Изволите..." Послије објашњења којим поводом сам дошао у рекордном року је настала домаћа атмосфера. Седмогодишња ћерка шампиона је инсистирала као прво да се зна да једино она на свијету може да "бије" њеног тату. Мама покушава ућуткати дјевојчицу али тата је не да. Ипак се види да само кћерка може да победи тату. Отац са њом поступа као да је и од појетарца треба заштитити. Послије демонстрација неуспјеле одбране од кћерке и њених на крају пољубаца скоро стидљиво пита "шта вас интересује?"

Све, одговорих. О вама само знам да сте популарнији у Европи него у својој земљи, да сте популарнији у својој

земљи него у свом граду. Све то не изгледа ни мало логично па нас интересује и нешто о Вама лично?

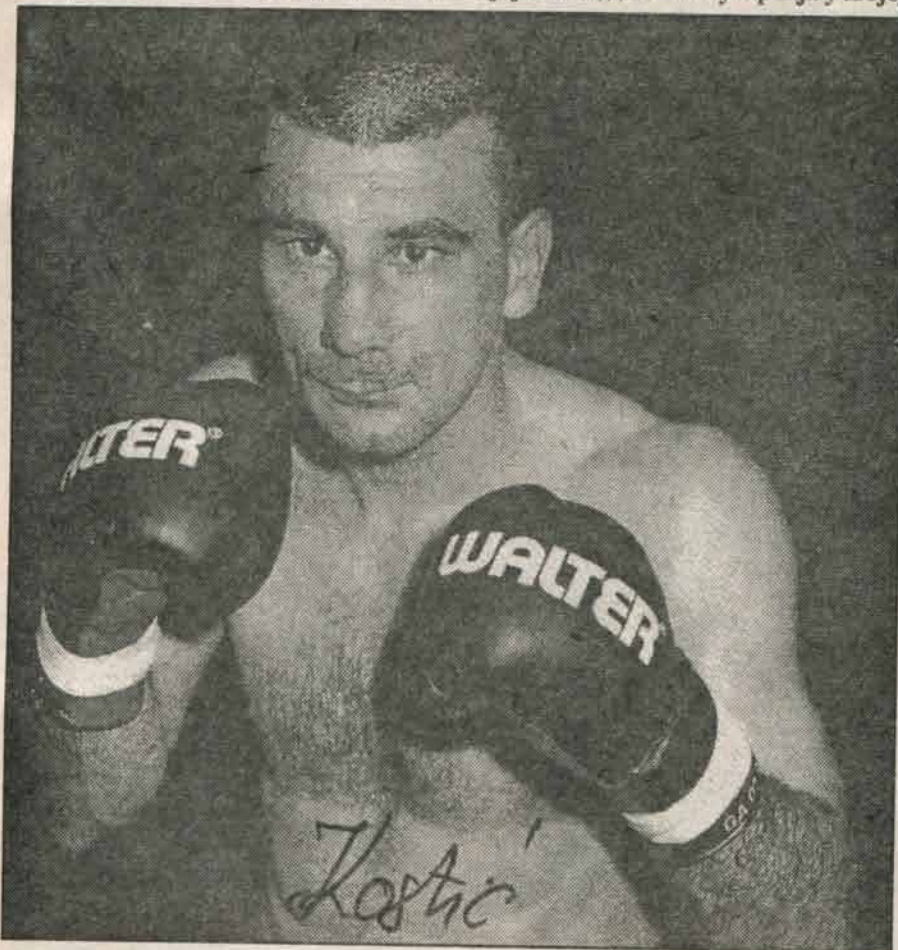
- Рођен сам у Подгорици 20.1.1964. године. Потичем од Костића са Цеклина и посебно сам поносан на то. Ми Костићи и Цеклињани уопште се не устручавамо рећи да смо перјанице не само Црне Горе, већ и цијелог српског рода. Можда ће се неко љутити, али ја заиста мислим тако. Као деветогодишњи дјечак остао сам без оца па је мајка имала веома тежак задатак да подигне мога брата Ранка, мене и сестре Зорицу и Слађану. Своју родитељску обавезу испунила је уз максималне жртве и одрицање о чему најбоље говори њено сада тешко здравствено стање. Завршио сам средњу саобраћајну школу, а обавезе у професионалном спорту су учиниле да не упишем факултет и завршим га. Чим све ово мало пусти доћи ће и на то ред. Ожењен сам мојом Мирјаном која је више научила о Костићима и Цеклину него ја. Имам кћерку Ивану - ово овдје татину савршенство, а планирам још двоје дјеце. Знате српски је увијек број 3: три прета, троје дјеце итд. смије се.

Ништа не кажете о Здравку Костићу спортисти?

- Па знате, дјетињство сам провео у подгоричком насељу Коник. То већ значи нешто. Кад порастеш на Коник значи да спреман улазиш у живот. То је насеље у коме мораш од најмањих ногу да се бориш. Као клинац да ти старији не отимају доручак и депарац, као младић да те остали поштују и респектују јер млакоња на Коник нити може мирно да живи нити таквог констатују дјевојке. Да би опстао мораш бити неко!

И зато си почео да тренираш бокс?

- Не, никако. Прво никада у животу нијесам први напао никога, ако сам бранио себе или пријатеља увијек сам пазио да не претјерам. А бокс сам почео да тренирам релативно касно. Поникао сам из боксерске школе Драгана Вујовића. Ту сам први пут видео да има пуно тога што не знам. Пошто је он био омладински тренер а ја сениор били смо у неприлици. Он се свађао са управом и тренерима и због мене и због свих својих. Говорио је да сам бољи од цијеле тада прве екипе, а они су превртали

очима. Када сам почео да губим вољу догодило се. Тренер Ристо Ристовски из Битоља дошао је да купи полусредњаша. Када је посао био скоро договорен дошао је код мог тренера да се похвали послом. Вујовић му је рекао да је трговао добро, али да за њега као пријатеља има пет пута бољег боксера и то дабе. Само да се са њим људски поступа. Тако ја одох у Битољ. Тамо сам три сезоне у лиги био непоразен. Када су ми дојадила тапшења по рамену и Ристове приче како ме је он створио прешао сам у Ваљево. Тада, 1988. године и следеће, био сам аматерски шампион Југославије. Тада већ у земљи нијесам имао равноправног противника. Почели су људи да ми предлажу да пређем у професионалце.

Одмах сте прихватили?

- Не, плашио сам се. Да ли знате какве приче о професионалцу су кружиле и данас круже. Ја сам вјеровао у њих и нијесам желио бити ничији роб.

И?

- Па на крају сам одлучио и рекао. Ако буде тако увијек могу поћи назад. Запослићу се као техничар и радити за плату као сви људи. Своје прво професионално крштење доживио сам са французом Шешуром. И тада сам схватио. Профи-бокс је посао као остали. Одредиш своје и добијеш паре на руке. И сваки пут тако. Наравно, када имаш посла са људима. Нажалост, неки наши људи из профи-бокса нијесу коректни и само сам са њима имао проблема. У профи-боксу нема баба рога. Постоје само поштени и непоштени људи као и свуда. За разлику од аматерског бокса овдје нема демагога за све се зна колико кошта.

Значи југословенски боксерски радници су вас разочарали?

- Неки! У Милана Лалића, мог менаџера из Париза имао толико повјерење да бих му не знам шта повјерио. Он је људина и девиза му је: ако је боксеру добро и мени је! Има их који обрнуто размишљају. Такви уништавају и аматерски и професионални бокс. Послије првих побједа када сам погасио неке боксерске звијезде које су ишле на пут ка боксерском небу створио сам боксерски имиџ. Почели су ме избјежавати противници. А и штабови оних који су се усуђивали да ми изађу на мегдан, мјесецима су разрађивали тактику како да ме побједи. И у тренутку када се исцрпла ранг-листа изазивача шампиона Европе, када више нијесам био само први изазивач него и званични изазивач шампиона Европе закуцао сам на врата снова. У Терфорду у Енглеској јурио сам 12 рунди круну европског шампиона. Послије сваке рунде мислио сам да ми је ближа. Али Ричи Вудол је узмицао, није се дао. И када је остајало судијама да одлуче којој је ближи неколико хиљада људи гласним навијањем су превагнули на страну Енглеца. Знао сам ако оставим судијама да одлучују, одлучиће публика... Од тада позивам све, али нико ми не излази на ринг, паузирам дуго. Поново сам се повезао са мојим бившим тренером Драганом Вујовићем, и покушавамо заједнички пробити лед. Неке ствари су већ на помолу. Нац заједнички пријатељ Данко Васовић покушава довести неког са ранг-листе преко својих пријатеља из породице Сабатини, а мој менаџер Лалић и тренер Вујовић су у преговорима са шампи-

онима свијета у ВБФ верзији Ерл Бутлером о могућности да нападнем његову свјетску титулу. Он има сличне проблеме као и ја. Посијао је страх и са њим неће нико да боксује. Имао је 26 мечева од чега 16 побједа нокаутом, два пута на поене и четири неријешене борбе и четири пораза. Поражен је од Хернса, Нана, Цемса, и Клемендона. Уколико мој штаб обезбиди финансијско покриће мечу мом српском народу обећавам свјетску титулу а Бутлеру достојанствен одлазак у легенду.

Шта мислиш о стању у земљи, ти си ипак пропутовао Европу?

- Нажалост, код нас веома мали број људи ради. И то, они који раде лоше живе. Овдје у Црној Гори само шверц и крађа доносе зараду. Док се све то не промијени - тешко нама. Морао би неко да заведе ред, неко кога ће слушати, неко ко ће бити ауторитет, неко ко је исконски поштен и окренут патњама народа...

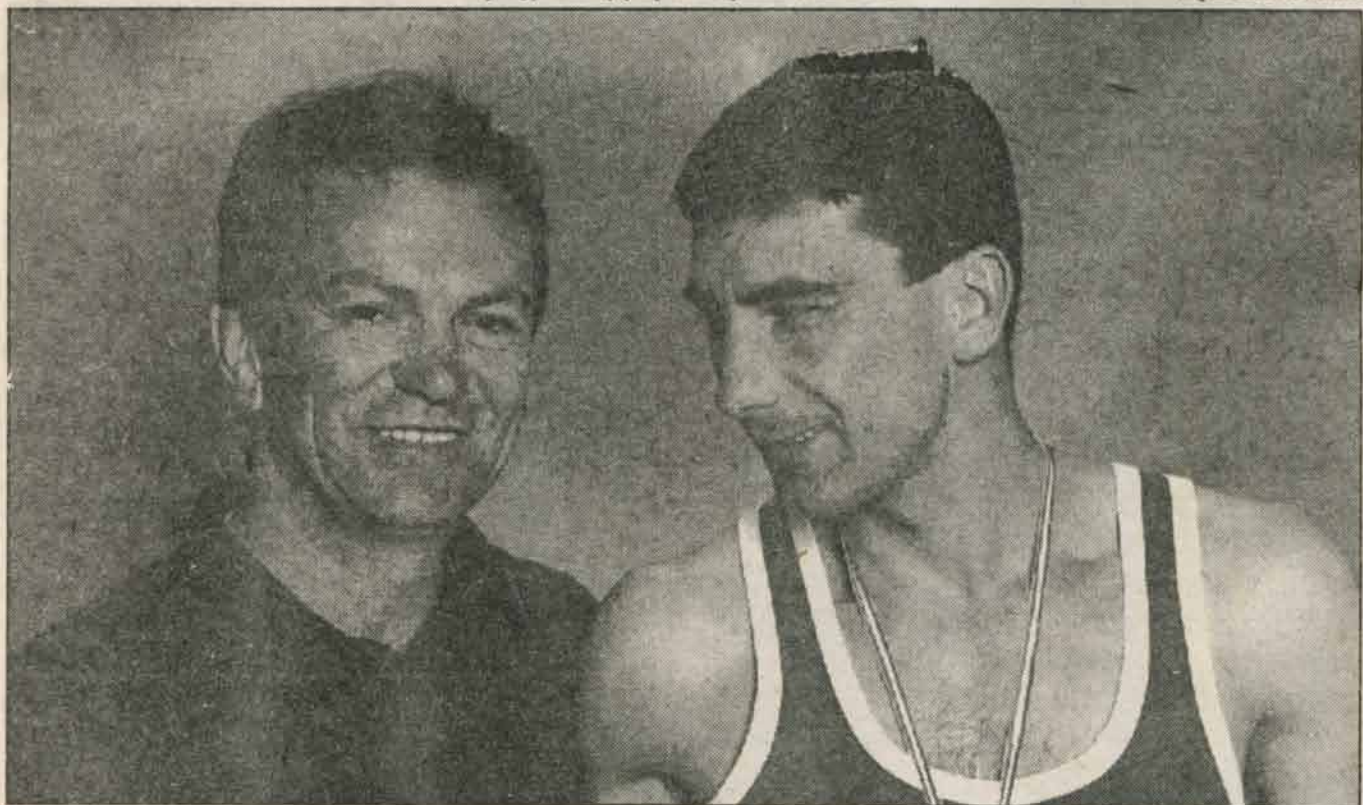
Шешел?

- Да, да, потпуно си у праву. Он би нас довео под конач. Причају ми неки пријатељи, Земунци, да је сада Земун као апотека. Све је доведено у ред, не чека се ни у болници, ни у пошти ни у општини. Они са печатом нијесу више богови. Сада си ти њима бого јер се сада схвата да они живе од тебе.

Јеси ли члан Српске радикалне странке?

- Нисам члан ни једне странке јер ме политика није интересовала. Интересовали су ме само тренинг и такмичење. Али види, ни тренинг није тренинг ако тренер није по мало Шешел.

Драган Радовић

Здравко Костић и тренер Слободан Лазнић

ОТВОРЕНО ПИСМО ПРЕДСЈЕДНИКУ ИЗВРШНОГ ОДБОРА

ДУШКО БРАТЕ ОВО ЈЕ КОНАЧНО

Иако свој будући одлазак прихватам као свој пораз мислим да ипак добијам. Кажеш, како ћу се снаћи јер не знам језик. Па српски знам, брате, али ме нико не разумије нити чује. Можда ми језичко "паковање" не одговара монтенегро стандардима. Фреквенције ува у монтенегру изгледа поред ултразвукова не региструју ни гњевне тонове. Ја не умијем, брате, цвркатати на уво о непоштењу и неправдама које ми се раде. То ме доводи у стање да бих да могу одгризао и ово своје.

Похапсише ли нас прије неки дан и претресоше ли нам куће! Не узеше ли нам пиштољ са дозволом! Због чега? Због оне неморалне унуке баба Вишње. Ето и она сада хапси поштене Србе преко истих које је до јуче пљувала.

Јесам ли се шест година судио са државом око посла који су ми отели. Док сам радио био сам најуспијешнији боксерски тренер у земљи. Када се све завршило послје свих државних дриблинга мојом победом на суду, опет ништа. Нити сам се могао вратити на посао нити сам добио пресуђено обештећење, нити сам могао уписати тај радни стаж у књижицу, а све је то судска пресуда гарантовала. На крају су "феудалци" оно једино мјесто гдје је могао нормалан спортиста тренирати бокс поклонили као своју очевину доказаној незналици. Исти је неспорно, као спортиста био аматерски шампион. Али наплата је сваког кап зноја златом. Што је незналица - то ништа. Они у фином паковању овдје најбоље пролазе. Он је Ацов друг, то је овдје капитал. Што је основну завршио, ја знам како и знам колико зна, а да је то главна препрека да не буде министар спорта је неко чаршијско олажавање које му је највјероватније подметнуто. Ту му ни Ацо не мога помоћи. Али ја остадох без радног мјеста град без бокса а стотине врхунских боксера који су генерацијама стварали ту салу...? Сада је приватизована као "да му је бабо на сабљу зарадио".

Јесам ли радио и као приватник. Од једног пропалог објекта бога ми направио сам мјесто које доноси паре. Поред тога што је било препознатљиво по доброј храни и медовини некоме је сметао уобичајени поздрав на том мјесту, рука са уздигнута три прста. Тада су почеле инспекције, које су могле само да се нервирају јер је све било по пропису. Потом је ствар преузела полиција. Сваку ноћ иста патрола са колима која нико раније није видио у том крају. Долазе и затварају ми објекат у 21 сат. Да Боко Несаница није 50 метара од мене радио

исти посао до зоре разумио бих. Али овако...!

Душко, колико је пута пуцано на мене. Сваки пут ја полицији бијам крив што остадох у животу. Све би им пред Богом опростио али како стигоше петоро полицијских кола само пет минута пошто су моја, самном у њима, изрешетана у главној улици? Како тачно на моју кућу. Па откуд су знали на кога је пуцано и гдје живим кад им ја раније нијесам био "пацијент" за кућне посјете. Пред оним мојим макамама отворише палубу на оца им. То што су мала дјеца вриштала и помагала да им не убију тату није одвратило полицајце да моторолама обавијесте петнаестак својих колега да ми у бјекству калашњиковима пресијеку пут. Са упереним пушкама упозорили су ме да станем. Када сам одложио оружје за које сам дошао кући, када су ми стављене лиснице на леђа, а један се смрад окачио о њих почели су да туку. Ваљда све више што сам ја више пљувао и псовао. У хелију човек који је изгубио све што је имао лијечећи ме, псовао је и плакао. "Курву им мајку што ти направише". Николи Калуђеровићу ни у највећем болу нико није видио сузу ни прије ни послје тога.

Мој сваки покушај да било шта нормално радим завршава се једнако. Саслушан и одбијен. Одговори: нема, не може, закаснио си још је рано... а са свега онога зашто сам им ја дао идеју подобни су направили паре.

Није ми дозвољавано да направим ни педесет пара, чекало се да закукам, да немам чиме да прехраним дјецу, да молим и да пазим. До јуче моралне и интелектуалне бијеле, али намазане тако да им сад ни ноге не виरे из министарских задњица, имају ексклузивно право да праве паре. Само они имају пролаз кроз закон који свакоме забрањује - све! Док се будно пази да ли ћу ја и мени слични прећи улицу мимо пјешачког прелаза, другима се даје полицијска пратња за шлепере шверцованих цигарета и кафе. Ваљда да их не би ко заустављао. Ко зна у неком новом времену то би могло бити доказ против "дахија".

Тако ти ја, мој Душко, као Србин и потомак оних што створише и сачуваше ову Црну Гору постадох у мојој земљи "Персона нон грата". Потомци оних који је под минарет хџаху ставити и који се са мојим прецима гледаху преко нишана и са исуканим сабљама у рукама постадох дахије феудалци.

Ти Црногорци, до јуче, окорјели комунисти и муџахедини, данас еуромонтенегрини, сутра...? Сутра када се наш

народ освијести када увиди да су му ови шатро еуропејци упропастили државу, када буду схватили да се сва њихова девизна штедња и сва добра која су продавали ради преживљавања налазе у џеповима и на рачунима нових феудалаца - биће касно. Наша дјеца ће расти иако интелигентна, хендикепирана у односу на дјецу нових феудалаца. Паре ће отворати врата које не може ни знање ни бургија. Што ће народ тада схватити да је преварен и изабрати своју, српску власт биће мале користи. У том времену ја ћу бити мали Србин у односу на оне који ће тада србовати. Сваки Јожа, Самир, Ђон, Меша или Дервиш и свака маскирана комуњара ће избијати људима очи са три прста. Мене ће описивати као лудака који није умрио ћутати када му се наноси неправда. Који се кукавички бранио када су га храбро у групама нападали, који је био толико глуп да га ни један од педесетак испалених метака на њега - није хтио.

Заборавање се до тада што ми је све покушавано да се уради сажалевање моју дјецу која неће имати ништа. То што им је отац у својој струци врхунски стручњак, што су његови спортисти у 96. донијели три злата са првенства Југославије, у 97. до сада два злата и два сребра са шампионата Балкана и што је мој син постао пионирски првак Југославије а тренирају у спортски ненормално лошим условима. То што су ми сво троје ћеце одлични ђаци, заборавање се. Остаће само сажалевање према дјеци чији је отац "боловао од недовољно савитљиве кичме".

Е Бога ми, неће! Мене и моје неће нико сажалевати! Идем брате! И ја и онај Ницо са трга и Дарко. Сви са породицама одлазимо. Идемо да им негде друго на планети омогућимо равноправан живот.

Знам, преврнуће се у гробу и Митар Машанов, и Машан Ивов. Иво Илијин ће се питати да ли је због тога са Скадра донио откинуту десну у лијеву руку. Да ли да потомци оних са друге стране и оних интернационалаца који су се борили само за себе, без борбе освоје оно што мачем нијесу могли у ропство држати.

По први пут признајем пораз. Немоћан сам и одлазим. Мртве остављам због живих и њихове срећне будућности. Зато признајем да сам најгори у свом родослову. Имам 43 године и остало ми је мало кондиције. Зато те молим Душко, брате, не убјеђуј ме више.

Одлазим због дјеце!

Драган Вујовић

НОЋ ИШЧЕКИВАЊА У ИЗБОРНОМ ШТАБУ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СРБИЈА ИЗАБРАЛА РАДИКАЛЕ

У присуству великог броја новинара, у Француској 31, где је седиште српских радикала, до раног јутра сабирали су се резултати гласања из целе Србије

Двадесет првог септембра, у седам часова, отворена су сва изборна места у Србији. Парламентарно и председничко изјашњавање српског народа у Србији, могло је да почне!

Основна школа "Светислав Голубовић - Митраљета" у Батајници, била је место где је гласала породица Шешељ. Управо на том месту скупило се много новинара и фоторепортера. Међу њима је било доста страних, телевизијских, дописника. Иначе, у "Митраљету" су новинари почели да пристижу још око осам часова ујутру. Поздрављајући се између себе, представници седме силе нису могли да се суздрже од прогноза:

"Победиће они Срби који не изађу на изборе", примећивао је новинар једне "нестраначки" оријентисане дневне новине. "Ма, не", супротстављао му се колега из режимских новина, "победиће социјалисти и Лилић". Онда се у разговор умешао један од страних дописника. Његова прогноза говорила је у корист Вука Драшковића и Српског

покрета обнове. И тако је нагађање новинара трајало сат и више.

За то време, камермани и сниматељи развлачили су каблове по учионици на којој је писало "Изборно место број 85". Један сниматељ немачке телевизије носио је са собом мердевине које је покушавао да намести на најбољи начин, како не би неки значајан тренутак у гласању Јадранке и др Војислава Шешеља остао случајно забележен.

Испред школе је, такође, била по велика гужва. Намештали су се фоторепортери, тражећи најбољи угао снимања. Гурали су се новинари, ко ће прстићи до Јадранке и др Војислава Шешеља. Приближавало се десет часова, нестрпљиве седме силе бивало је све веће. Као сигуран знак да ће др Шешељ стићи сваког тренутка, многим је био и долазак Стеве Драгишића, народног посланика и председника Градског одбора Српске радикалне странке.

Када су се Јадранка и др Војислав Шешељ појавили на капији дворишта

Основне школе "Митраљета", настала је општа гужва и јурњава. Седма сила се трчећим кораком упутила ка њима. Било је ту и саплитања, намерног, у борби за бољу позицију. Гласно питање: "Ко ће победити", упућено др Шешељу, изазвало је осмех на лицу Војислава Шешеља. Његова изјава била је кратка и јасна: "Победиће најбољи. Победиће онај коме народ поклони своје поверење".

Јадранка и др Војислав Шешељ су брзим и одлучним корацима ишли ка њиховом изборном месту. Новинари су трчали за њима, фоторепортери су сликали, камермани снимали, а сви заједно повремено су се саплитали о разноразне гајтане.

Уз једно одлучно "добар дан" породица Шешељ је ушетала у учионицу која је за ову прилику имала број 85. Узели су гласачке листиће, и како је гласање тајно, одвојили су се и заокружили оне за које сматрају да су најбољи. Блидеви су тог момента севали више него икада. Многим фоторепортерима, који су се попели на столице, запретила је опасност да ће због "колегијалног" гурања завршити на поду учионице.

Гласање је завршено за др Шешеља и његову супругу. Пришли су изборним кутијама и тренутак убацивања гласачких листића забележиле су многобројне камере. Бујица новинарских питања кренула је пуном брзином. Др Шешељ је још једном одговорио да ће победити бољи, а бољи ће бити онај који има веће поверење народа. За то време, супруга др Шешеља, стајала је поред њега, али без жеље за експонирањем. Осмех на њеном лепом лицу био је искрен. Многе колеге констатовале су да ће Србија, у случају победе др Шешеља, имати најлепшу прву даму.

Извесно је да су просторије у Француској 31, у којој је седиште Српске радикалне странке, тог 21. септембра, од двадесет часова, биле најпосећеније. Наиме, новинари су почели да долазе још од 16 часова. Било је ту сва

Резултати из цијеле Србије сабирали су се у Француској 31

каких питања која су постављана људима из организације изборног штаба Српске радикалне странке. Али, једно је било неизбежно: "Хоће ли српски радикали изнети виски и вечеру, као што је уобичајено"?

Око 20 часова просторије Српске радикалне странке биле су препуне страних и домаћих новинара. Са свима је љубазно разговарао генерални секретар Српске радикалне странке, Александар Вучић. Многи новинари су питали младог Александра има ли нервозе. Он им је уз осмех одговарао да је нервоза сасвим нормална у овако одлучујућим тренуцима. Неколико пута је Вучић нагласио како српски радикали очекују добре резултате, како су много радили, али ипак, воља народа понекад може да буде непредвидива.

Око 21 час стигао је председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешел. Био је добро расположен. Поздравио је присутне новинаре и нагласио како се нада добрим резултатима.

После неколико тренутака, кренуло је и послужење намењено новинарима. Служио се шкотски виски. Новинари су се већ после првих гутљаја орасположили. Чекали су са нестрпљењем најављену конференцију за штампу. За то време, почели су да пристижу први резултати у рачунски центар Српске радикалне странке. Неизвесност је бивала све већа, а српски радикали су били све расположенији. Убрзо је др Шешел изашао пред новинаре и, незванично, саопштио да су стигли први извештаји из Болеча, који указују на чињеницу да српски радикали у том делу Србије убедљиво воде. Још увек се са нестрпљењем очекивала прва конференција. Новинарка "Дневног телеграфа" неколико пута је прилазила др Шешелу са намером да извуче неку ближу информацију, али др Шешел није желео да даје исхитрене изјаве. Била је то прилика у којој је др Шешел дотичну новинарку питао, шта је било са оним, у њеним новинама, најављиваним штрајком у Општини Земун. Она се само осмехнула, слегла раменима и рекла да је она пустила информацију коју је имала.

Расположење у Српској радикалној странци из тренутка у тренутак је бивало све веће. То је новинарима наговештавало да српски радикали добро стоје у председничкој и парламентарној трци.

Неколико картона шкотског вискија допринело је да атмосфера међу новинарима буде опуштенија, али навикли су новинари да буду послужени и храном, па су врло често загледали према вратима, ишчекујући "конкретнији залагај".

Прва конференција за штампу одржана је мало после 23 часа. Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Србију, био је добро расположен, имао је доста података. Српска радикална странка у неким местима је убедљиво во-

дила. А председнички кандидат српских радикала, др Шешел, водио је испред Вука Драшковића и, у том моменту, Зорана Лилића.

Без обзира на сву љубазност домаћина, новинарски извештаји ненахрањених медија били су пуни ситних пакости. Тако се новинарка "Студија Б" директно укључила у програм и гледаоцима саопштила да су српски радикали почели да славе и сваког тренутка очекује се да стигне печено прасе.

На сваких сат времена Драган Тодоровић је обавештавао "седму силу" о томе како српски радикали стоје широм Србије. Али, новинари, као новинари, никада нису сасвим задовољни, па су вребали сваку прилику да покушају да дођу до изјаве др Војислава Шешела. Међутим, др Шешел није желео да даје било какве изјаве. Истина, био је изузетно расположен, са свима се шалио и наговештавао победу српских радикала, али то је било све.

Како је прасе постало крме

Добро расположени новинари, подгрејани енергијом коју пружа шкотски виски, почели су да заплићу језиком. Богати сендвичи са шунком и маслинкама као да нису успели да засите прегоаце штампе. А онда, приметила је колегиница из "Студија Б": "Иде крме. Часте српски радикали. Значи, побеђују". Добро упућени знају да реч "крме" користе исламски фундаменталисти када вређају Србе. Тек да се зна.

Није прошло много времена, када је послужено прасеће печење. За седму силу био је то, дефинитивно, знак да су српски радикали задовољни тренутним резултатима. За то време, стизале су информације да су људи из Српског покрета обнове затворили изборни штаб. Да се Вук и Даница Драшковић нису појавили у изборном штабу. А сазнало се и да новинари нису у њиховом штабу добили ни чашу воде. Социјалисти су се релативно добро држали, али Ивица Дачић није баш зрачио добрим расположењем, могло се чути од новинара који су обилазили изборне штабове у Београду.

Представници седме силе показали су да нису противници вискија, што није гарантовало исправност њихових извештаја. Нешто после два часа по поноћи, новинари су почели да се разилазе.

Последњу конференцију за новинаре Драган Тодоровић је одржао између три и четири сата ујутру. Нагласио је, при последњем обраћању новинарима, да су српски радикали задовољни тренутним резултатима. У појединим градовима Српска радикална странка убедљиво је водила испред левог блока и Српског покрета обнове. Председнички кандидат српских радикала, др Војислав Шешел, такође је водио испред Зорана Лилића и Вука Драшковића. Том приликом, Тодоровић је наговестио вероватноћу другог изборног круга за председника Србије. Улазак у

други круг Војислава Шешела био је сасвим изванредан. Следећа конференција за новинаре заказана је за 11 часова.

Многим новинарима се још није одлазило из просторија Српске радикалне странке, али...

Шешел и Лилић у другом кругу

Нова конференција за новинаре започела је лепим информацијама: "Српска радикална странка побеђује у изборној јединици Нови Београд - Земун. Др Војислав Шешел, председнички кандидат српских радикала, све већи број гласова добија на југу Србије". Драган Тодоровић такође је саопштио новинарима да српски радикали убедљиво воде и у Сремској Митровици, Новом Саду, и још неким местима, али да крајњи резултати још увек нису пристигли. "Други круг избора за председничког кандидата сасвим је изванредан. У њему ће опробати снаге др Војислав Шешел и манекен лево оријентисаних странака, Зоран Лилић. Нормално, победиће воља и избор народа".

Овог пута новинари нису имали поштитања, осим што их је занимало када ће им се обратити председник Српске радикалне странке, др Шешел?

Нова конференција за новинаре заказана је за уторак, 23. септембар.

Српски радикали задовољни изборним резултатима

Незапамћена заинтересованост иностраних и домаћих новинара је главни кривац што конференција за штампу није почела тачно у 13 часова, како су српски радикали најавили претходно дана. Наиме, у сали предвиђеној за одржавање конференција, било је толико новинара и камермана, да је обезбеђење Српске радикалне странке требало добрих петнаест минута да направе пролаз и омогуће улазак свим заинтересованим новинарима који су остали испред сале за конференције.

Новинарима се обратио председник Српске радикалне странке др Војислав Шешел следећим речима:

"Даме и господа, Српска радикална странка у потпуности је задовољна постигнутим резултатима на парламентарним и председничким изборима у Србији. Према подацима нашег изборног штаба, на основу 86,12% пребројаних гласачких листића и записника које су наши чланови доставили изборном штабу, односно, на основу 8.463 записника, од укупно 9.827, Српска радикална странка је освојила 30% гласова. Леви блок освојио је 35% и Српски покрет обнове 21%. На основу 3.800.000 пребројаних гласова, Српска радикална странка има 1.091.813 гласова, леви блок 1.251.405 и Српски покрет обнове 750.778 гласова.

Председнички кандидат Српске радикалне странке 29,08%, Зоран Лилић 35,83%, а Вук Драшковић 21,96%. Сваког тренутка очекујемо да стигну најсвежији подаци. Посао у нашем изборном штабу је при крају. При крају је компјутерска обрада свих записника са бирачких места, осим из пећке изборне јединице, где је било великих проблема. Због тога смо упутили велики број жалби Републичкој изборној комисији. Сви други записници достављени су и управо се обрађују. Тако да је сасвим могуће да ће стићи већ у току ове конференције.

Према овим подацима, Српска радикална странка имаће најмање 80 посланичких мандата у Републичкој Скупштини. Могуће је да ћемо имати негде око 86 или 87 мандата. Али треба још да се убаце у компјутер сви записници са бирачких места.

Овакви резултати су у складу са очекивањима српских радикала. Ми смо непрекидно путовали кроз Србију. Знамо какво је расположење народа. Имамо веома јаку страначку инфраструктуру. Никада нисмо били боље припремљени за изборе. Ове године смо буквално имали контролу скоро на сваком бирачком месту, само са изузетком неких мањих села где је веома мали број бирача у бирачким списковима. Овога пута, буквално, птица није могла да прелети, осим на подручју Косова и Метохије. Тамо је било некаких проблема. Ми очекујемо да се ти проблеми реше у складу са законом. Посебно у пећкој изборној јединици, где су брутално отерани наши контролори са многих бирачких места, о чему имамо валидну документацију. Ту документацију доставили смо Републичкој изборној комисији. Толико има елемената за кривично гоњење, да очекујемо да ће се начелник пећког округа, Миладин Ивановић, врло брзо наћи у затвору. Он је главни организатор изборних неправилности у склопу пећке изборне јединице. Он је заводио тортуру. Претио је! Уцењивао и брутално терао контролоре опозиционих странака са бирачких места.

Позив на дуел Зорану Лилићу

У питању је и један посланички мандат у косовско-митровачкој изборној јединици, са неких 2.500 гласачких листића из Подујева. Али, у Општини Подујево не живи више од 1.500 Срба. Бирачки списак је много мањи што се тиче српске популације, а сви ви добро знате да Шиптари нису изашли на изборе. То су ствари које очекујемо да ће бити решене у најскорије време, у складу са законом, у Републичкој изборној комисији. То не умањује наше задовољство постигнутим резултатима. Српска радикална странка гарантује свим својим бирачима да их нећемо изневерити нашем политичком активношћу, нашем борбом за реализацију

програма који је довео до овако великог успеха на изборима.

Српска радикална странка је већ почела да се припрема за други изборни круг председничких избора. Ове резултате које смо постигли, постигли смо у најтежим околностима. Много тежим од оних у којима су деловали наши конкуренти. Пратећи предизборну кампању, могли сте да приметите да смо били много мање присутни у медијима него други, да смо имали много мање новца, много мање могућности за озбиљну политичку делатност. Али, резултати су врло, врло велики. То говори да није све у новцу. Народ је ценио нешто друго. Народ је ценио вредност програма, народ је ценио понашање кандидата политичких странака, укупне страначке активности и просудио својом вољом.

Сматрамо да је за други изборни круг неопходно да се на државној телевизији обезбеди двочасовно сучељавање двојице председничких кандидата. Ово је мој јавни позив противкандидату Зорану Лилићу, а и државној телевизији, да нам што пре омогуће такво јавно двочасовно сучељавање. То је пракса у цивилизованом свету! То би била прилика да аргументовано заступамо своје политичке програме и циљеве. Да објасњавамо своје политичке ставове и да их сучелимо, како би народ на изборима могао исправно да нас просуди.

Исти захтеви и за новосадску телевизију

У даљем излагању, др Шешел је истакао да ће такве захтеве упутити и новосадској телевизији, али и приштинској. Наглашавајући битност оваких телевизијских емисија, др Шешел је, још једном, рекао како су такве емисије пре свега у интересу лакшег избора за народ.

Затим су новинари добили реч. Било је занимљивих питања која су се у самом старту односила на број манда-

та из пећке изборне јединице. Др Шешел је нагласио да српски радикали очекују (на основу расположења народа) око шест мандата из те изборне јединице. Страни новинар, на лошем српском језику, питао је да ли постоји могућност парламентарне кризе, како је то већ најавио Вук Драшковић. На његово питање, први човек Српске радикалне странке, др Шешел одговорио је да се ретко у цивилизованом свету догађа да једна странка освоји апсолутну већину, нагласивши да српски радикали пре свега очекују конституисање републичке Скупштине, конституисање посланичких клубова и јасно одређивање посланичких мандата свим странкама. Затим је рекао да следе међустраначки преговори и формирање скупштинске већине. Свако наглашавање парламентарне кризе, по речима др Шешела, представља бесмислену и неосновану причу. Др Шешел је додао да је Српска радикална странка спремна да прави коалиције програмског карактера, наглашавајући како је српским радикалима битна реализација њиховог програма. Такође, др Шешел каже и следеће: "Ми смо против коалиција које се праве ради поделе министарских мандата и високих државних функција и привилегија! Никада нисмо били спремни да уђемо у такве коалиције!"

Остала питања постављена лидеру Српске радикалне странке и будућем председнику Србије, углавном су се односила на све оно што је др Шешел већ испричао још на самом почетку ове конференције.

Након свих изборних гужви и еуфорије, пре свега новинарске, сасвим је јасно да су српски радикали, на челу са др Шешелем, на путу успеха. Председнички кандидат Српске радикалне странке, др Војислав Шешел, освојио је поверење српског народа. Тако да никоме неће представљати посебно изненађење ако у следећем изборном кругу за председника победи др Шешел. Србија ће, доласком Шешела, најзад добити домаћина који поштује вољу и избор народа.

Јасминка Олућ

Др Шешел није крио своје задовољство

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

Број чланске карте _____

1. Име и презиме _____
2. Име родитеља _____
3. Матични број _____
4. Место становања _____
5. Адреса _____
6. Телефон _____
7. Општина _____
8. Република _____
9. Месни одбор _____
10. Школска спрема _____
11. Запослен у (назив фирме) _____
12. Занимање _____

Датум учлањења:

Својеручни потпис:

*Прихваћам Програма и Статута СРС и
добровољно приступајем у чланство СРС*

САОПШТЕЊЕ

Предсједнички избори су термин када ће бити извјесни резултати сукобљених страна на фронту за статус Црне Горе.

Страну која се бори за заједничку државу, у којој би већина Срба живјела заједно, предводи Момир Булатовић. Са друге стране, сепаратистичку опцију, која гро своје снаге црпи међу муслиманима и Арнаутима, предводи бивши комунистички пионир Мило Ђукановић.

У тренутку када су сепаратисти консолидовани са заједничким предсједничким кандидатом на српској страни се дешавају старе грешке. По девизи вјечитих српских непријатеља “завади па владај” у овој варијанти “подијели па владај” појављују се нови кандидати за челника Црне Горе од Срба. Разлог је јасан, разбијање српског гласачког тијела.

Којим мотивом ће образложити свој поступак Новица Станић, Новица Војиновић и Аћим Вишњић нећемо ни да претпостављамо. Нама је јасно да су за шаку долара унапријед губитници прихватили да заведу и одвоје наивније дјелове српског гласачког тијела не би ли ослабили главнину српског народа.

Срби Црне Горе

не бацајте свој глас дајући га издајницима

- Гласајмо за српског кандидата који једино може побиједити
- Не потцјењујте свој глас јер он може бити пресудан
- Једино нас Момир Булатовић у овом тренутку не избацује из породичне куће, Југославије

Извршни одбор
Српске радикалне странке
у Црној Гори

КА
СТРАНИ

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЛЈУДИ

СРБИЈА • БЕОГРАД • ИЗБОРИ 1997.

МИ ДОЛАЗИМО!

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

